

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1986-1987

Nr. 1

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

12 NOVEMBER 1986

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	1
L. Walt Niel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	4
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	4
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	5
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	9
J. Pedé, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	16
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	38
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	39
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	40
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	45
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	45
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	45
J. Pedé, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	50
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	51
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	54

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 54
(zitting 1985-1986)
van 21 april 1986
van de heer M. DIDDEN

Activiteitsgroepen inzake economisch belangrijke investeringen — Minima- en maximagrenzen rentetoe-lagen en duur overheidssteun

In het kader van de expansiewetgeving, meer in het bijzonder van de wet van 4 augustus 1978, is voorzien dat voor investeringen met een economisch belang door de Gewestexecutieve drie activiteitsgroepen bepaald worden. Elk gewest kan autonoom beslissen welke sector als economisch belangrijk wordt beschouwd en welke niet.

Mag ik u vragen welke momenteel de drie activiteitsgroepen zijn en welke sectoren hieronder ressorteren?

Is het tevens mogelijk de minima- en maximagrenzen inzake rentetoe-lagen en duur van overheidssteun aan te duiden?

Ik zou u dank weten mocht u mij op deze vragen een antwoord kunnen geven.

Aanvullend antwoord

Artikel 50 en volgende van de Herstelwet van 3 1.07.1984 betreffende reconversie en selectieve ondersteuning van de economische activiteit bieden een aantal fiscale voordelen aan reconversieprojecten die aan de in de Herstelwet gestelde criteria beantwoorden, en die in reconversiezones worden gerealiseerd.

Het betreft hier echter een bevoegdheid van de nationale Minister van Financiën.

Vragen nrs. 81, 11, 41, 38, 319, 176, 44, 43, 267
(zitting 1985-1986)
van 8 augustus 1986
van de heer A. LARIDON

respectievelijk tot

de heer **G. GEENS**, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid;

de heer **L. WALTNIEL**, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting;

mevrouw **R. STEYAERT**, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg;

de heer **P. AKKERMANS**, Gemeenschapsminister van Huisvesting;

de heer **J. LENSSENS**, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu;

de heer **J. PEDE**, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening;

de heer **T. KELCHTERMANS**, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming;

de heer **P. DEPREZ**, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen;

de heer **P. DEWAEEL**, Gemeenschapsminister van Cultuur

Gewetensbezwaarden — Affectatie bij erkende privaaten publiekrechtelijke instellingen

De nationale wetgeving houdende het statuut van de gewetensbezwaarden voorziet dat de gewetensbezwaarden mogen geaffecteerd worden bij erkende instellingen.

Mag ik van u vernemen, Mijnheer de Minister, hoeveel van deze erkende instellingen onder uw bevoegdheid ressorteren?

Mag ik tevens vragen bij het antwoord op deze vraag een onderscheid te maken aan de ene kant tussen de privaatrechtelijke en publiekrechtelijke instellingen en aan de andere kant tussen de instellingen die hun zetel hebben in Brussel en deze die hun zetel hebben in Vlaanderen?

Mag ik tevens vernemen of u, vooraleer een erkenning aanvaard of geweigerd werd, vooraf bij deze beslissing betrokken wordt?

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag gesteld aan alle Gemeenschapsministers, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de affectatie van de gewetensbezwaarden in erkende instellingen gebeurt door de Minister van Binnenlandse Zaken.

Artikel 3 van het koninklijk besluit van 23 juli 1985 tot regeling van de aanwijzing van de van elke militaire dienst vrijgestelde en geschikt verklaarde gewetensbezwaarden richt een adviescomité op dat ermee belast is de prioriteiten vast te leggen inzake de aanwijzing tussen de verschillende types erkende instellingen. Dit artikel voorziet dat vertegenwoordigers van de Gemeenschappen en Gewesten als deskundigen de werkzaamheden van het comité bijwonen.

De lijsten van de erkende instellingen verschenen in verschillende staatsbladen zullen rechtstreeks aan het geachte lid verstuurd worden.

Vraag nr. 96
(zitting 1985-1986)
van 2 oktober 1986
van de heer A. DE BEUL

Administratie van de Vlaamse Gemeenschap — Regeling voor personeelsleden met precair statuut

De Regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve van 12 december 1985 vermeldt : „Tijdens haar nieuwe ambtstermijn zal de Vlaamse Regering de eigen administratie versterken (. . .) door in samenwerking met de nationale overheid, een oplossing te geven aan het probleem van de onder precair statuut aangestelde personeelsleden (. . .)”.

Mag ik van de heer Voorzitter een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Welke besprekingen met de nationale Regering vonden reeds plaats met het oog op de vermelde samenwerking?
2. Is het de bedoeling een oplossing te bewerkstelligen voor alle onder een precair statuut aangestelde personeelsleden en zo ja, wordt voor alle personeelsleden naar dezelfde oplossing gestreefd en waaruit zou(den) deze oplossing bestaan?
3. Acht de Gemeenschapsminister het mogelijk om de in de Regeringsverklaring voorgestelde termijn voor een oplossing binnen de ambtstermijn van deze Executieve, te respecteren?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgend antwoord op zijn vragen te verstrekken.

1. Zowel op het niveau van de ambtenaren als van de Regeringsleden vonden besprekingen plaats. Laatstgenoemde besprekingen werden gehouden in het Overlegcomité Regering-Executieven.
2. De Vlaamse Executieve streeft een globale oplossing na voor al de in precair verband aangeworven personeelsleden en tewerkgestelde personen bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.
3. De Vlaamse Executieve heeft de vaste wil, binnen haar ambtstermijn, een oplossing te vinden voor de gestelde problematiek.

Vraag nr. 97
(zitting 1985-1986)
van 3 oktober 1986
van de heer A. DENYS

Dienstverplaatsingen van ambtenaren — Aanrekenen dagvergoeding

§ 1 van art. 2 van het KB van 30.6.1982 bepaalt dat de personeelsleden die worden overgeheveld naar de ministeries van de Vlaamse Gemeenschap en het Waalse Gewest hun hoedanigheid, graad en administratieve en geldelijke hoedanigheid behouden.

Tevens behouden zij de toelagen, vergoedingen, premies en andere voordelen die zij in hun ministerie van herkomst genoten.

Naar ik heb vernomen zou nu in tegenstelling tot vroeger de minimumafstand 25 km moeten bedragen alvorens de personeelsleden recht hebben op een kilometervergoeding.

Immers, inzake reis- en verblijfsvergoedingen zijn de personeelsleden van de Vlaamse Gemeenschap onderworpen aan dezelfde regelen als deze die gelden

voor het Rijkspersoneel, nl. de KB's van 18.1.1965 en 24.12.1964.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen:

1. waarom er ter zake een onderscheid wordt gemaakt tussen de personeelsleden van de Nationale ministeries en deze van de Vlaamse Gemeenschap?
2. Ter aanvulling wens ik te weten waarom het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap volgens art. 2 van het MB van 3.11.1965 geen kilometervergoeding zou kunnen uitbetalen en er volgens art. 5 van het KB van 24.12.1964 geen dagvergoeding dient te worden uitgekeerd wanneer een personeelslid zich met zijn eigen wagen dient te verplaatsen om gedurende een aantal uren een opdracht te vervullen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid met nadruk bevestigen dat de koninklijke besluiten dd. 24 december 1964 en 18 januari 1965 inzake reis- en verblijfskosten nog steeds gelden voor het personeel van alle ministeries, dus ook voor het personeel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, waar bedoelde reglementeringen overigens op een correcte wijze worden toegepast.

Wat de verblijfskosten betreft, heeft elk personeelslid van mijn departement evenzeer recht op deze vergoeding voor zover de afgelegde afstand de straal van 25 km overschrijdt, te rekenen van zijn woon- of standplaats en de afwezigheid 5 uur of meer belooft.

Vraag nr. 98
(zitting 1985-1986)
van 14 oktober 1986
van de heer M. DIDDEN

Industrieel beleid — Gevolgen Sint-Annaplan

In het kader van een vooruitstrevend industrieel beleid is het belangrijk de juiste informatie over de staatsinmenging te kennen. .

Derhalve zou ik gaarne een antwoord bekomen op volgende vragen.

1. Welke toelagen werden door uw departement aan de ondernemingen (industriële ondernemingen, KMO's, handelsondernemingen, ondernemingen in de dienstensector) gegeven in 1985?
2. Werden er ingevolge het Sint-Annaplan in 1986 en voor de daaropvolgende jaren beslissingen genomen die deze toelagen reduceren?
3. Welke fiscale of andere vrijstellingen werden door u aan de ondernemingen toegekend in 1985 ?
4. Werden er ingevolge het Sint-Annaplan wijzigingen aangebracht aan de fiscale of andere vrijstellingen die voordien aan de ondernemingen werden toegestaan?
5. Is het mogelijk deze gegevens onder te verdelen per sector en per gewest?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat in het kader van de expansiewetten 17.7.59 - 31.12.70 (grote bedrijven) en 4.8.78 (KMO's) respectievelijk 66,8 miljard fr. en 37,6 miljard fr. investeringen werden betoelaagd (rentetoelage en/of kapitaalpremie). De gemiddelde steun was respectievelijk 12,3 % en 7,5 %. Eveneens werden in het kader van de Wet van 4.8.78 arbeidsplaatspremies toegekend welke betrekking hadden op 6.721 arbeidsplaatsen.

De fiscale vrij stellingen 1985 zijn vrijstelling van de onroerende voorheffing, versnelde afschrijvingen en vrijstelling registratierecht op de inbrengen. Deze hadden betrekking op volgende investeringsbedragen en inbrengen: 42,1 miljard fr., 20,2 miljard fr. en 18,4 miljard fr., wat de grote ondernemingen betreft. Inzake desbetreffende zijn geen KMO-gegevens bekend.

Het Sint-Annaplan heeft geen directe impact op de hoogte van voornoemde toelagen (wetten '59 en '70). Reeds in de loop van 1985 werd de betoelaging selectiever toegewezen vooral in functie van investeringen welke de industriële activiteit bevorderen. Gezien het lage rentepeil werd deze beleidslijn in 1986 verder aangehouden en wordt eveneens het tewerkstellingsaspect meer benadrukt.

Met ingang van 1 oktober 1986 werden de KMO-richtlijnen gewijzigd. De redenen daartoe waren velerlei : de vorige richtlijnen dateerden reeds van 1981 terwijl de Vlaamse conjunctuur verbeterde en de rentevoeten daalden; daarbij kwamen nog het toenemend investeringsvolume enerzijds en de bij komende besparingen anderzijds; het nastreven van meer administratieve eenvoud; alsook een meer éénvormigheid betrachten tussen de richtlijnen „grote bedrijven” en „KMO”.

De onderverdeling per sector en per provincie kan slechts voor de investeringen der grote bedrijven; vanaf 1986 zal dit eveneens voor de KMO-investeringen het geval zijn.

Toepassing van de expansiewetten van 1959 en 1970
Spreiding van de investeringen per sector
(in miljoen F)

Sector	1985
Energie	991 (1,5%)
Metallurgie	2.582 (3,9%)
Metaalverwerking	32.002 (47,9%)
Chemie	14.780 (22,1%)
Voeding	8.804 (13,2%)
Hout & Bouw	2.922 (4,4%)
Diverse	4.790 (7,2%)
Totaal	66.872 (100%)

Toepassing van de expansiewetten
van 1959 en 1970
Spreiding van de investeringen per provincie
(in miljoen F)

Provincie	1985
Antwerpen	18.291 (28,3%)
West-Vlaanderen	11.032 (16,5%)
Oost-Vlaanderen	9.658 (14,4%)
Limburg	19.822 (29,7%)
Vlaams Brabant	7.379 (11,0%)
Totaal	66.872 (100%)

Vraag nr. 101
(zitting 1985-1986)
van 16 oktober 1986
van de heer H. SCHILTZ

Reconversie- en expansiebeleid — Uitvoering van bepaalde initiatieven aangekondigd door de Vlaamse Executieve

Op 16 april 1986 keurde de Vlaamse Regering de opties goed van het reconversie- en expansiebeleid in Vlaanderen. Dit beleid heeft als oogmerk het aantrekken van nieuwe investeringen en het stimuleren van nieuwe projecten.

In deze context werd enkele maanden geleden door de Vlaamse Regering de bijeenkomst van een rondetafelconferentie aangekondigd waarop de holdings en de investeringsmaatschappijen zouden uitgenodigd worden en met als doelstelling na te gaan hoe versneld nieuwe initiatieven op gang zouden kunnen worden gebracht.

Graag vernam ik van de Minister:

1. heeft deze ronde-tafelconferentie reeds plaats gehad of voor wanneer is deze gepland?
2. Welke holdings en investeringsmaatschappijen werden of zullen er worden uitgenodigd?
3. Indien de conferentie heeft plaatsgevonden welke resultaten en conclusies werden er geboekt?

Antwoord

Ter uitvoering van de beslissing van de Vlaamse Executieve van 16 april jl. inzake het reconversie- en expansiebeleid voer ik thans een reeks voorbereidende besprekingen met diverse holdings en investeringsmaatschappijen teneinde na te gaan op welke wijze de aangekondigde ronde-tafelconferentie met de holdings op de meest efficiënte wijze kan georganiseerd worden.

Ik heb aan de Gewestelijke Investeringsmaatschappij gevraagd mij een lijst over te maken van mogelijke

participanten aan een dergelijke conferentie. De GIMV heeft mij — na contacten met de Bankcommissie — de gevraagde lijst bezorgd en deze wordt thans verder onderzocht tijdens de voorbereidende werkzaamheden.

Diverse investeringsmaatschappijen hebben mij intussen reeds hun actieve medewerking toegezegd aan de zogenaamde projectdagen (P-dagen), eveneens ter uitvoering van het reconversie- en expansiebeleid gepland.

L. WALTNIEL
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 13
(zitting 1985-1986)
van 24 september 1986
van de heer J. CAUDRON

Voorlichtingsbrochures in 1985 en 1986 — Titels, onderwerpen, oplage, kostprijs en verspreiding

Graag verneem ik van de Minister of er in 1985 en 1986 door zijn kabinet voorlichtingsbrochures werden uitgegeven.

Zo ja, kan de Minister mij de titels en onderwerpen van deze publikaties, de oplage, de kostprijs en de wijze van verspreiding laten kennen?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen.

Gedurende het jaar 1986 werden geen voorlichtingsbrochures door mijn kabinet uitgegeven.

Blijkens bekomen inlichtingen werden er door mijn voorganger in 1985 evenmin voorlichtingsbrochures uitgegeven en verspreid.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG

Vraag nr. 44
(zitting 1985-1986)
van 22 augustus 1986
van de heer H. SUYKERBUYK

Toepassing art. 53 van de wet van 8 april 1965 op de jeugdbescherming — Aantal instellingen door Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd

De plaatsing van minderjarigen volgens artikel 53 van de wet van 8 april 1965 valt in een gemeenschapsbevoegdheid volgens artikel 5 § 1 - II - 6" van de bijzondere wet.

Kan de Minister me mede delen welke maatregelen door haar reeds zijn getroffen:

- a. met betrekking tot het activeren van personen en instellingen, die de minderjarigen kunnen opnemen;
- b. met betrekking tot de gevallen, waar alleen opname in een gevangenis mogelijk is. Zijn ter zake met de Minister van Justitie afspraken gemaakt, zo ja dewelke?

Indien deze materie voorwerp is van bevoegdheidsbetwisting, mag ik u dan verzoeken me mede te delen of het overleg ter zake wat heeft uitgehaald en wat de stand van zaken is.

Antwoord

In antwoord op zijn genoemde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het de Jeugdrechtsbank is die soeverein beoordeelt of het „feitelijk onmogelijk" is een particulier of instelling te vinden die de minderjarige dadelijk kan opnemen. (art. 53 van de wet van 8 april 1965 betreffende de Jeugdbescherming)

Ik stel vast dat voor de Vlaamse Gemeenschap een 200-tal instellingen erkend en gesubsidieerd worden met een totale capaciteit om meer dan 5.000 minderjarigen op te nemen.

Van deze opnamecapaciteit wordt gemiddeld minder dan 90% gebruikt.

Ik kan dus stellen dat het aanbod aan instellingen potentieel voldoende groot is om de minderjarigen op te nemen.

De overige delen van het gestelde probleem behoren tot de bevoegdheid van de Minister van Justitie. Hieromtrent is er geen overleg tussen de nationale Regering en de Vlaamse Executieve. Alhoewel niemand de bevoegdheid van de Gemeenschappen inzake erkenning en subsidiëring van privé-instellingen betwist stel ik vast dat, ondanks herhaaldelijk aandringen van mijnentwege, de betrokken administratie nog steeds ressorteert onder de Minister van Justitie.

Vraag nr. 45
(zitting 1985-1986)
van 9 september 1986
van de heer P. TANT

OCMW — Ambt van ontvanger

Artikel 43 van de wet van 8 juli 1976 betreffende het OCMW bepaalt dat het ambt van ontvanger zal worden waargenomen door een gewestelijk ontvanger als de uitoefening van dat ambt geen volledige dagtaak vereist.

Graag hadden we van de Gemeenschapsminister, voor wat het Vlaamse Gewest betreft, vernomen wat volgt.

1. Hoeveel OCMW's er aldus bediend worden door een gewestelijk ontvanger?
2. Hoeveel gewestelijke ontvangers er aldus in dienst zijn?
3. Het aantal gewestelijke OCMW-ontvangers die op dit moment slechts één OCMW bedienen.

4. Het aantal van deze gewestelijke OCMW-ontvangers die deze functie cumuleren met een functie van gewestelijk gemeenteontvanger.

Antwoord

In aansluiting met het voorlopig antwoord op bovenvermelde vraag, heb ik de eer het geachte lid volgende gegevens te verstrekken:

1. aantal OCMW bediend door een gewestelijk ontvanger: 168;
2. aantal gewestelijk ontvangers die een of meer OCMW bedienen: 100; (totaal aantal gewestelijk ontvangers : 120) ;
3. aantal gewestelijk ontvangers die slechts één OCMW bedienen : nihil (er zijn natuurlijk wel ontvangers die naast een OCMW tevens een of meerdere gemeenten bedienen) ;
4. aantal gewestelijk ontvangers die zowel een of meerdere gemeenten als een of meerdere OCMW bedienen : 76.

Vraag nr. 48
(zitting 19851986)
van 10 oktober 1986
van de heer J. VAN ELEWIJCK

Huisvestingsproblematiek migranten — Criteria betoelaging

In antwoord op mijn vraag nr. 39 van 29 juli 1986 meldt u: „ Wel ontvangen er een aantal organisaties een werkingstoelage via de feitelijke vereniging van de huurdersverenigingen. Voor 1985 was dit 360.000 F op artikel 33.12.02 „ Toelagen aan migrantenorganisaties 22”. In totaal zijn er 6 organisaties verspreid over heel Vlaanderen die een toelage ontvangen.

Zij proberen mede te werken aan de oplossing van de huisvestingsproblematiek voor migranten via begeleiding, voorlichting — vorming en belangenverdediging. Voor 1986 zijn deze aanvragen nog in onderzoek en zal er wellicht eenzelfde bedrag worden toegekend.”

Volgens welke criteria werden/worden deze toelagen toegekend?

Welke organisatie kreeg voor 1985 welk bedrag?

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

In tegenstelling tot mijn antwoord op vraag nr. 39 dd. 29 juli 1986 van het geachte lid groepeerde de Feitelijke Vereniging van Huurdersverenigingen slechts 4 huurdersverenigingen i.p.v. 6.

Dit zijn : Huurdersunie Noordwijk VZW — Brussel; Woonfonds VZW — Gent; Huurdersvereniging St. Gillis en het Huurderscollectief te Borgerhout.

De Feitelijke Vereniging wordt op art. 33.12.02 betoelaagd. Voor 1985 bedroeg de subsidie 360.000 Fr.

Dit bedrag wordt door de Feitelijke Vereniging verdeeld onder de 4 plaatselijke initiatieven. Elk plaatselijk initiatief ontving voor 1985, zoals blijkt uit de afrekening die zij verrichtten, 90.000 Fr.

Deze verdeling stoelt op een regeling van inwendige orde binnen de Feitelijke Vereniging van Huurdersverenigingen.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN .
HUISVESTING

Vraag nr. 35
(zitting 19851986)
van 8 augustus 1986
van de heer C. MARCHAND

NMH — Aantal verhuurde woningen in het Vlaamse Gewest

Graag had ik de volgende gegevens bekomen betreffende de door de NMH verhuurde woonegelegenheden in het Vlaamse Gewest:

1. Hoeveel woonegelegenheden worden door de verschillende erkende maatschappijen beheerd?
2. Ingedeeld in volgende categorieën van maatschappij

minder dan 100	
van 101 tot 200	
van 201 tot 300	
van 301 tot 400	
van 401 tot 500	
van 501 tot 600	
van 601 tot 700	
van 701 tot 800	
van 801 tot 900	
van 901 tot 1000	
van 1001 tot 1500	
van 1501 tot 2000	
meer dan 2000	

  - a. hoeveel maatschappijen zijn werkzaam per categorie hierboven vermeld;
  - b. welke is het totaal aantal door de erkende maatschappijen beheerde woonegelegenheden voor elke categorie afzonderlijk;
  - c. welke is de gemiddelde kostprijs van beheer per woning op jaarbasis van het laatste gekende dienstjaar per hierboven vermelde categorie?
3. Welke soort kosten worden in dit geval door de NMH als beheerskosten gerekend.

Aanvullend antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid volgende bijkomende inlichtingen te verstrekken betreffende de gestelde vragen, inzonderheid met betrekking tot de nummers :

2. c. Gemiddelde beheerskosten van de door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting erkende Vlaamse Bouwmaatschappijen onderverdeeld per categorie en met vermelding van het aantal woningen voor het boekjaar 1984 (kosten in duizendtallen)

Categorie	Aantal maatschappijen	Aantal woningen	Beheerskosten
1 minder dan 100	2	161 per woning	6.890,6 42,9
2 101 tot 200	10	1.710 per woning	88.397,1 51,5
3 201 tot 300	23	5.482 per woning	284.208,3 51,8
4 301 tot 400	16	5.631 per woning	342.498,0 60,8
5 401 tot 500	4	1.882 per woning	107.264,1 56,9
6 501 tot 600	9	4.983 per woning	304.956,5 61,3
7 601 tot 700	6	3.901 per woning	211.302,5 54,0
8 701 tot 800	2	1.500 per woning	74.668,4 49,8
9 801 tot 900	5	4.280 per woning	206.436,1 48,2
10 901 tot 1000	5	4.795 per woning	297.458,2 62,2
11 1001 tot 1500	19	22.978 per woning	1.271.278,1 55,4
12 1501 tot 2000	7	11.823 per woning	674.690,5 57,1
13 meer dan 2000	10	32.541 per woning	1.630.185,3 50,1
Totaal	118	101.667 per woning	5.500.233,7 54,1

3. De bedrijfskosten omvatten :

- handelsgoederen + grond- en hulpstoffen. Slechts 20% van het totale bedrag wordt beschouwd als echte beheerskost. Het is dat cijfer dat wordt genoteerd in de tabel. De overige 80% komt ten laste van de huurders.
- Diensten + diverse goederen. Hierbij wordt 70% van het totale bedrag beschouwd als echte beheerskost (zie boven).
- Personeelskosten (bezoldigingen — sociale lasten — pensioenen).
- Afschrijvingen vaste activa + waardeverminderingen huurpatrimonium.
Andere bedrijfskosten : o.m. minderwaarden.
- Financiële kosten : interesten.
- Uitzonderlijke kosten (o.a. boeten, zekere minderwaarden, . . .).

- Belastingen : voorheffingen, geraamde fiscale voorzieningen, enz. . .
- Overboeking naar belastingvrije reserves : wordt niet opgenomen.

Op te merken valt dat niet alleen het aantal beheerde woningen van belang is maar ook:

- of de erkende vennootschap half-time of full-time personeel bezigt;
- of de erkende vennootschap al of niet over een onderhoudsregie beschikt die in vele gevallen bedrijfskosten verhogend werkt ;
- of de erkende vennootschap al of niet aan interne verkooppolitiek doet of zij aan BA2 (belofte aankoop), BA3 (sociale verkaveling) doet;
- of de erkende vennootschap over een uitgebreid appartementenbestand beschikt (veel op de huurders te verhalen kosten);
- de ouderdom van het huurwoningpatrimonium:
  - * oud: hoge onderhoudskosten maar lage financiële kosten ;
  - * jong: lage onderhoudskosten maar hoge financiële kosten ;
- de wijze van bezetting van de woningen (jonge gezinnen of ouden van dagen);
- de ligging van de wijken en van de woning b.v. spreiding van de woningen over het werkbied, concentratie van appartementen, enz.

Dit alles is onmogelijk kwantitatief uit te drukken, derhalve moeten de verstrekte cijfers met de nodige omzichtigheid geïnterpreteerd worden.

Vraag nr. 36
(zitting 1985-1986)
van 13 augustus 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Sociale woningbouw in Limburg — Aantal woningen, kredieten en bevordering

Een onderzoek van GOM-Limburg naar de evolutie van de woningbouw in de provincie wijst uit dat er tijdens de laatste jaren een grote achterstand werd opgelopen ten opzichte van de behoefte naar nieuwe woningen. In het bijzonder in de sociale woningbouw liepen de bouwactiviteiten terug tot een zeer laag peil.

De Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de Nationale Landmaatschappij zouden in 1985 minder dan 300 woningen gebouwd hebben. In de periode voor 1980 was dit nog gemiddeld zo'n 1000 woningen per jaar. Het verlies aan werkplaatsen in de Limburgse bouwsector bedroeg de laatste jaren ongeveer 30 procent.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. hoeveel sociale woningen er in de periode 1980-1985 door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en door de Nationale Landmaatschappij werden gebouwd in België, met opdeling per provincie?

2. Welke kredieten in deze periode (1980- 1985) door bovenvermelde maatschappijen werden aangewend voor sociale woningbouw in ons land, met opdeling per provincie.
3. Welke stappen werden ondernomen om de sociale woningbouw in Limburg te stimuleren?

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid volgende antwoorden te verstrekken op de gestelde vragen.

1. Aantal woningen in groepsbouw waarvoor de aanbestedingen werden goedgekeurd (periode 1980-1985 — Jaarlijks en cumulatief).

A. Nationale Landmaatschappij

Provincie Het Rijk	Gewest	1980	1981	1982	1983	1984	1985	Periode 1980-1985
Antwerpen		266	218	103	59	118	155	919
(Vl.) Brabant		64	150	97	—	51	10	372
Limburg		284	209	134	94	278	149	1.148
Oost-Vlaanderen		370	249	117	134	176	145	1.191
West-Vlaanderen		117	128	41	61	42	42	409
Vlaamse	Gewest	1.101	954	492	348	348	665	4.039
(W.) Brabant		62	—	—	—	—	—	62
Henegouwen		145	108	15	—	—	—	268
Luik		160	35	—	—	—	—	195
Luxemburg		82	50	14	—	—	—	146
Namen		40	26	—	—	—	—	66
Waalse	Gewest	489	219	29	—	—	—	737
Het Rijk		1.590	1.173	521	348	665	479	4.776

B. Nationale Maatschappij voor de Huisvesting

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	Periode 1980-1985	
Antwerpen	1.753	1.280	817	282	294	204	4.630	
Prov. Brabant	1.915	2.214	847	205	117	219	5.517	
Vl. Brabant	590	809	392	154	97	208	2.250	
Brussel-Hoofdstad	645	1.115	303	51	0	11	2.125	
Limburg	335	438	321	225	251	119	1.689	
Oost-Vlaanderen	1.295	1.217	748	292	238	74	3.864	
West-Vlaanderen	1.556	967	744	446	291	49	4.053	
Vlaamse	Gewest	5.529	4.711	3.022	1.399	1.171	654	16.486
Brussels	Gewest	645	1.115	303	51	0	11	2.125
Waal-Brabant	680	290	152	0	20	0	1.142	
Henegouwen	1.914	2.263	568	0	150	44	4.939	
Luik	1.163	1.170	408	0	130	0	2.871	
Luxemburg	95	99	18	0	38	0	250	
Namen	220	333	8	0	7	0	568	
Waalse	Gewest	4.072	4.155	1.154	0	345	44	9.770
Het Rijk	10.246	9.981	4.479	1.450	1.516	709	28.38 1	

II. Bedrag van de goedgekeurde verbintenissen met betrekking tot de totale activiteit Huisvesting (periode 1980-1985 — jaarlijks en cumulatief)

A. Nationale Landmaatschappij

Provincie Het Rijk	Gewest	1980	1981	1982	1983	1984	1985	Periode 1980-1985
Antwerpen		1.103.344.846	1.172.274.483	733.115.328	761.439.745	687.139.436	785.069.912	5.242.383.750
(Vl.) Brabant		466.015.121	733.318.356	654.405.426	721.295.460	567.811.003	467.811.003	3.610.414.184
Limburg		1.105.880.522	974.275.677	762.884.617	899.013.202	1.056.199.704	870.523.05 1	5.668.176.773
O.-Vlaanderen		1.185.840.930	1.182.340.108	907.362.407	1.106.896.613	836.211.143	847.461.727	6.066.112.928
W.-Vlaanderen		549.469.039	888.835.434	657.085.895	793.151.275	501.985.477	545.610.806	3.936.137.926
Vlaamse	Gewest (*)	4.410.550.458 (26.517.492)	4.95.1044.048 (16.771.234)	3.714.853.673 (30.120.200)	4.28.1796.295 (11.467.529)	3.649.346.763 (14.147.634)	3.516.234.314 (12.296.332)	24.523.825.561 (111.320.421)

Provincie Gewest Het Rijk	1980	1981	1982	1983	1984	1985	Periode 1980-1985
W. Brabant	273.639.667	171.630.116	139.032.967	126.385.543	206.379.197	157.885.952	1.074.953.442
Henegouwen	792.056.476	685.335.319	464.154.514	500.882.319	415.875.497	385.581.875	3.243.886.000
Luik	760.652.598	851.988.300	464.948.337	391.317.667	428.120.410	382.030.863	3.279.058.175
Luxemburg	393.461.938	271.597.847	212.492.670	174.166.709	151.739.840	223.202.662	1.426.661.666
Namen	316.747.663	328.806.397	176.659.374	252.879.101	226.061.293	284.185.668	1.585.339.496
Waalse Gewest (*)	2.536.558.342 (14.066.146)	2.309.357.979 (8.248.592) (19.662.887)	1.457.287.862 (12.725.265)	1.445.631.339 (7.315.682)	1.428.176.237 (5.734.587)	1.432.887.020 (4.780.703)	10.609.898.779 (72.533.862)
Het Rijk	6.987.692.438	7.305.084.750	5.214.987.000	5.746.210.845	5.097.405.221	4.966.198.369	35.317.578.623

(*) De bedragen tussen haakjes vermeld slaan op verbintenissen die binnen de gewesten niet werden verdeeld.

B. De Nationale Maatschappij voor de Huisvesting

Kredieten aangewend voor sociale woningbouw in de periode 1980-1985 (verbintenissen) indien mogelijk opgesplitst per provincie (x 1.000.000)

Provincie of/jaar Gewest	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Antwerpen	n.b.	n.b.	n.b.	528,2	617,1	597,5
Vlaams-Brabant	n.b.	n.b.	n.b.	446,4	228,9	347,3
West-Vlaanderen	n.b.	n.b.	n.b.	1.044,6	722,8	382,8
Oost-Vlaanderen	n.b.	n.b.	n.b.	758,7	605,4	302,0
Limburg	n.b.	n.b.	n.b.	622,3	715,9	370,4
Totaal Vlaanderen	10.711,4	10.001,5	6.799,7	3.400,2	2.890,1	2.000,0
Totaal Wallonië	8.701,6	8.594,3	2.925,6	245,4	1.872,2	227,9
Totaal Brussel	2.160,1	2.316,1	1.005,0	343,2	541,3	656,7
Het Rijk	21.573,1	20.911,9	10.730,3	3.988,8	5.303,6	2.884,6

Opmerkingen :

1) n.b. = niet beschikbaar.

2) Een opsplitsing per provincie voor de kredieten in Wallonië is niet beschikbaar.

III. Uit bovenstaande tabellen blijkt het belang van de inspanning ten gunste van de provincie Limburg binnen het kader van de jaarlijks beschikbare middelen. Ook in de volgende jaren zal een belangrijke inspanning gedaan worden om aan de bestaande noden zoveel mogelijk te beantwoorden.

Vraag nr. 48
(zitting 1985-1986)
van 30 september 1986
van de heer J. GABRIELS

Vlaamse Gemeenschap en Vlaams Gewest — Uitoefening van rechtspersoonlijkheid

Regelmatig verschijnen in de krant plots berichten over arresten van de Raad van State die uitgesproken werden waarbij de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest optreedt als eiser of verweerder. De meest recente arresten hebben betrekking op het gewestplan, anderen hebben betrekking op het vernietigen van bij voorbeeld beschermingsbesluiten.

Graag had ik van de geachte Gmeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. In hoeverre is uw ministerie betrokken bij materies die aangekaart werden bij de Raad van State en die betrekking hebben op bevoegdheden die tot uw domein behoren?

2. In welke zaken treedt u als verweerder op en in welke zaken als eiser?

3. Welke arresten heeft de Raad van State reeds uitgesproken waarbij de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest optrad als verweerder of als eiser?

Antwoord

1. Ik heb de eer het geachte lid te melden dat de Raad van State in zijn arresten op het vlak van ontstane geschillen bij aanvragen tot het verkrijgen van een huisvestingspremie of toelage, zich vrijwel altijd onbevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van de ingediende verzoeken omdat de geschillen slaan op het al of niet miskennen van een subjectief recht en derhalve tot de bevoegdheid van de gewone rechter behoren.

2. Sinds ik bevoegd ben voor de Huisvesting ben ik tot op heden nog in geen enkele zaak bij de Raad van State als eiser opgetreden. In de zaak Van Tyghem en S.V. S.T.E. Dorothea treedt het Vlaamse Gewest op dit ogenblik op als verweerder.

3. Volgende arresten werden reeds geveld:

Arrest nr 21.458 van 15.10.81 inzake Beke en D'Hoop.

Arrest nr 22.079 van 25.2.82 inzake Heivers.

Arrest nr 22.411 van 1.7.82 inzake Van Gyseghem en De Moor.

Arrest nr 25.545 van 2 juli 1985 inzake G. Tronquay.

Vraag nr. 51
(zitting 1985-1986)
van 14 oktober 1986
van de heer M. DIDDEN

Industrieel beleid — Gevolgen Sint-Annaplan

In het kader van een vooruitstrevend industrieel beleid is het belangrijk de juiste informatie over de staatsinmenging te kennen.

Derhalve zou ik gaarne een antwoord bekomen op volgende vragen.

1. Welke toelagen werden door uw departement aan de ondernemingen (industriële ondernemingen, KMO's, handelsondernemingen, ondernemingen in de dienstensector) gegeven in 1985?
2. Werden er ingevolge het Sint-Annaplan in 1986 en voor de daaropvolgende jaren beslissingen genomen die deze toelagen reduceren?
3. Welke fiscale of andere vrijstellingen werden door u aan de ondernemingen toegekend in 1985?
4. Werden er ingevolge het Sint-Annaplan wijzigingen aangebracht aan de fiscale of andere vrijstellingen die voordien aan de ondernemingen werden toegestaan?
5. Is het mogelijk deze gegevens onder te verdelen per sector en per gewest?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat mijn departement geen bevoegdheden heeft nopens het toekennen van toelagen aan ondernemingen in de economische sector.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKS-
GEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 213
(zitting 1985-1986)
van 28 mei 1986
van de heer A. DE BEUL

Asbestafval — Reiniging, controle of afvoer en neutralisering

Uit uw antwoord op vraag nr. 13 van 16 december 1985 en vraag nr. 122 van 19 februari 1986, blijkt dat het beleid ten aanzien van asbestafval, onbestaande is

of erg improvisatorisch gebeurt. Het feit dat er in 1984 slechts twee meldingen en in 1985 drie meldingen van asbestafvalverwijdering gebeurden, illustreert dit ten volle.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel fabrieken en werkplaatsen die asbesthoudende afvalstoffen als gevolg van een afbraak van een installatie hebben, melden dit?
2. Welke effectieve controlemiddelen staan er ter beschikking om de niet gemelde asbestverwijdering te kennen en op te volgen?

Is het juist dat buiten de erg beperkte, vrijwillige meldingen, er geen enkel geval van asbestverwijdering werd vastgesteld?

3. In uw antwoord op de vraag nr. 13 van 16 december 1985 stelde u dat er in OVAM, elf toezicht houdende ambtenaren continu voor controle-opdrachten worden ingezet. Welke specifieke controle-opdrachten hebben deze ambtenaren voor de asbestverwijdering? Is het juist dat de asbestverwijdering slechts bij toeval of bij melding ontdekt wordt? Meent u niet dat een specifieke controle aangewezen is?
  4. Welke controle wordt door OVAM uitgeoefend op bedrijven die asbest verwerken? Deze controle geldt voor gekende bedrijven; welke inspanningen worden gedaan om „niet-gekende” asbestverwerkende bedrijven op te sporen? Wat waren hiervan de resultaten voor 1984 en 1985?
  5. Hoeveel reinigingsbedrijven hebben in 1984 en 1985 gemeld dat ze asbesthoudende afvalstoffen hebben verwijderd? Wat was de aangegeven verwijderde hoeveelheid?
  6. Welke controle wordt er uitgeoefend op de geproduceerde asbestafval?
- In welke verhouding staat de geproduceerde asbestafval tot de gemelde asbestafval en tot de verwijderde asbestafval?
7. Welke richtlijnen werden aan de reinigingsbedrijven verstrekt voor de verwijdering van asbesthoudende afvalstoffen?
  8. Voor de verwijdering van „speciale” afvalstoffen wordt meermaals naar de goedkoopste oplossing gezocht. Dit geldt eveneens voor asbestafval, die zonder enig probleem, illegaal gedumpt wordt.

Welke controle wordt door uw diensten hierop preventief verricht?

Welke nazorg gebeurt bij de verwijdering?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De problematiek van de verwijdering van asbestafval bij afbraakwerken en de risico's die hieraan verbonden zijn voor de volksgezondheid situeren zich in de eerste plaats t.a.v. de arbeiders die afbraakwerken uitvoeren.

In het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming worden hieromtrent specifieke maatregelen opgelegd.

Met het Koninklijk Besluit betreffende de strijd tegen de risico's te wijten aan asbest d.d. 28 augustus 1986 (BS 19 september 1986) werden belangrijke maatregelen toegevoegd aan de bestaande reglementering. Deze liggen op het vlak van de specifieke beschermingsmaatregelen t.a.v. de arbeiders, nl. een specifiek meldingssysteem, maatregelen bij het overschrijden van grenswaarden, een werkplan bij de afbraak en verwijdering. Tevens worden maatregelen voorzien op vlak van etikettering en verbodsbepalingen.

Aan de OVAM werd de taak opgedragen bijzondere aandacht te besteden aan deze problematiek. Recent werd opdracht gegeven in te spelen op de nieuwe preventieve middelen van het KB d.d. 28 augustus 1986.

De controle over de verwijdering van asbestcementafval gebeurt voornamelijk door de Dienst Melding van de OVAM. Bij de verwijdering van asbestspuitlagen, die vrije asbestvezels bevatten, als gevolg van een afbraak van gebouwen of installaties of bij het wegnemen van de spuitlaag als dusdanig oefent in hoofdzaak de Dienst Toezicht controle uit, voor wat betreft de doelmatige verwijdering naar klasse 1-stortplaatsen. Verschillende openbare instanties worden in kennis gebracht van de verwijdering van asbestspuitlagen.

De asbestafval wordt verwijderd hetzij naar vergunde monostorten, hetzij naar klasse 1-stortplaatsen, hetzij naar Wallonië. Rekening houdend met deze laatste verwijderingsmogelijkheid is het onmogelijk inzicht te hebben in de effectief verwijderde afval daar de OVAM enkel bevoegd is binnen het Vlaamse Gewest.

Voor wat betreft de asbestafvalverwijdering gelden de hiernavolgende richtlijnen :

a. Verwijdering en vervoer

- Het asbestafval dat gemakkelijk vezels kan verspreiden in de lucht moet verpakt worden in dubbelwandige dichtgelaste polyethyleenzakken van voldoende sterkte en die in de bodem intact blijven;
- bij het vullen van de zakken moet het asbestafval worden bevochtigd om de emissie van asbestvezels te beperken;
- de zakken mogen niet volledig gevuld zijn en mogen zo weinig mogelijk lucht bevatten;
- het vervoer moet zodanig gebeuren dat verlies en/of vallen van de zakken onmogelijk is;
- de veiligheidsmaatregelen voorzien in het ARAB ter bescherming van de werknemers dienen nageleefd te worden.

b. Storten

- De zakken gevuld met asbestafval moeten worden afgevoerd naar een klasse 1-stortplaats;

- het asbestafval mag op geen moment van zo hoog worden gestort dat daarbij zakken kunnen kapot gaan of stofverspreiding kan optreden;
- het asbestafval mag niet dieper dan 50 cm boven de maximale grondwaterstand (winterhalfjaar) worden gestort;
- het asbestafval dient zo diep mogelijk op de stortplaats te worden gestort. Het bovenvlak, de zijkanen en het stortfront dienen voor het einde van elke werkdag met een laag geschikt afdek materiaal ter dikte van tenminste 20 cm te worden afgedekt ;
- de eindafdek moet een naar alle zijden hellend profiel hebben; eventuele kuilen in het oppervlak moeten naderhand worden opgevuld zodanig dat het regenwater ongehinderd over het oppervlak kan afstromen ;
- de laatste deklaag moet tenminste een dikte hebben van 1 m ;
- op deze stortplaatsen zou het asbestafval op een aparte plaats, gescheiden van het overige afval, gestort dienen te worden;
- een registratie moet worden bijgehouden van de hoeveelheden asbest die zijn gestort en van de plaatsen waar is gestort.

Wanneer vooraf melding wordt gemaakt van een verwijdering van asbestafval wordt zowel op de plaats van produktie als op de klasse 1-stortplaats intens toezicht gehouden op de naleving van de hierboven genoemde richtlijnen.

Vraag nr. 317
(zitting 1985-1986)
van 22 augustus 1986
van de heer M. GALLE

Collectoren en afvalwaterzuiveringsstations — Investerings

Gelet op de vaststelling dat jaarlijks de kapitaaluitgaven voor Leefmilieu, met name de post 63.21.03 „ Subsidies aan ondergeschikte besturen, aan verenigingen van ondergeschikte besturen en aan de twee maatschappijen voor zuivering van afvalwater, opgericht bij artikel 8 van de wet van 26 maart 1971 en het decreet van 23 december 1980” een uitgesproken dalende trend vertonen (vastleggingskredieten 1986 : 1.800 miljoen; 1985: 2.000 miljoen; 1984: 3.145 miljoen) en de wetenswaardigheid dat zelfs het hoogste geciteerde bedrag totaal ontoereikend is om binnen afzienbare tijd het Vlaamse Gewest van de noodzakelijke afvalwaterzuiveringsstructuur te voorzien, wens ik u te vragen of het in uw bedoeling ligt om op korte termijn (misschien reeds 1987?) de 100% subsidiëeringsregel van de investeringsuitgaven van de waterzuiveringsmaatschappijen af te bouwen en deze maatschappijen eigen financiële verantwoordelijkheid te laten dragen, zoals trouwens voorzien is in de wet van 26 maart 1971.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen, dat het in mijn bedoeling ligt de 100%

subsiëeringsregel voor de investeringsuitgaven van de waterzuiveringsmaatschappijen af te bouwen en deze instellingen ook op dit vlak eigen financiële verantwoordelijkheid te laten dragen.

Vraag nr. 321
(zitting 1985-1986)
van 1 september 1986
van de heer E. GRYP

Waterzuiveringszone Zwalm — Capaciteit zuiveringsinstallatie

Uit een verslag van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij — Buitendienst Gent — betreffende de zuiveringszone Zwalm, blijkt o.a. het volgende.

1. De geplande collector langs de Molenbeek en zijn verdere doortrekking tot aan de voorziene inplanting van de zuiveringsinstallatie zal binnenkort worden aanbesteed. Kan de heer Minister mij zeggen of dit reeds gebeurd is, zoniet wanneer dit eventueel zal gebeuren?
2. Uit de samenstelling van de ramingen, uitgedrukt in eenheden van verontreiniging, zowel huishoudelijke als industriële, blijkt dat voor het gebied rond Zottegem, waarvoor de hierboven genoemde zuiveringsinstallatie zou moeten instaan, dit getal ver de geplande capaciteit van ongeveer 20.000 IE overtreft en eerder een grote-orde van minstens het dubbele bereikt.
Kan de heer Minister mij hiervoor een verklaring geven?
3. De besprekingen met het slachthuis Adriaens hebben ertoe geleid dat dit bedrijf in de nabije toekomst een fysica-chemische voorzuivering zal toepassen alvorens in de riolering, in plaats van ongezuiverd in de Passemarebeek, te lozen met een restvervuiling van 5.000 à 8.000 IE.

Kan de heer Minister mij meedelen over welke fysica-chemische behandeling het gaat en wanneer dit bedrijf hiertoe zal overgaan?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De collector langs de Molenbeek vanaf de monding der Bettelhovebeek tot de RWZI werd aanbesteed op 21 mei 1986. Dit dossier zal binnenkort door de bevoegde diensten voor beslissing kunnen voorgelegd worden.

Uit de AWP-niveau 3-studie, onlangs door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij opgemaakt voor de zuiveringszone „Zwalm” blijkt dat de totale vuilvracht van het Zwalmbeekken ongeveer 58.000 IE bedraagt, waarvan echter slechts de helft via de riolering kan afgevoerd worden. Een voorstudie, in 1981 voorzag een installatie met een capaciteit van 55.000 IE.

Op dit ogenblik worden de verschillende mogelijkheden voor de inplanting en de dimensionering van de zuiveringsinstallaties, t.o.v. elkaar geëvalueerd.

Tevens kan ik het geachte lid mededelen dat het door hem geciteerde bedrijf in de overeenkomst, gesloten op 20 februari 1986 met het stadsbestuur van Zottegem en de VWZ, er zich toe verbonden heeft voor het einde van 1986 alle noodzakelijke werken uit te voeren om de vereiste zuivering en controle-inrichting te realiseren, teneinde de voorwaarden voor lozing op openbare riolering te kunnen naleven.

Vraag nr. 323
(zitting 1985-1986)
van 8 september 1986
van de heer K. VAN MIERT

Huisvuilproblematiek Vlaams-Brabant — Beleidsopties

De recente moeilijkheden in verband met de breekwerven te Nossegem en te Meise hebben duidelijk aangetoond dat ten aanzien van de huisvuilproblematiek in Vlaams Brabant dringend beleidsopties nodig zijn.

Kan de geachte heer Minister mij meedelen hoe het staat met en wat zijn houding is ten aanzien van:

1. het storten van Vlaams-Brabants huishoudelijk afval op stortterreinen in Wallonië;
2. de uitbouw van het Recytec-project ;
3. de verbranding met energierecuperatie in een nieuwe verbrandingsinstallatie ;
4. de uitbouw van een stortterrein op gronden gelegen in he bos van Aa te Zemst.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het storten van huishoudelijke afvalstoffen afkomstig van Vlaams-Brabant op stortterreinen in Wallonië moet als tijdelijke oplossing gezien worden. In het kader van de afvalstoffenplanning wordt er principieel gestreefd naar eigen verwerkingscapaciteit per samenwerkingsgebied.

Door de NV Recytec, werd een pilootinstallatie gebouwd te Meise voor de afscheiding van de brandbare fractie van het huisvuil. De resultaten waren eerder negatief. Het systeem te Meise, met een sneldraaiende breker en zigzagwindzifter levert een produkt op met een te hoog as- en vochtgehalte. Deze voornamelijk mechanische problemen kunnen ondergaan worden door het scheuren van de huisvuilzakken en het scheiden door afzeving.

De uitbouw van een nieuwe verbrandingsoven met energierecuperatie voor de huisvuilproduktie van Vlaams-Brabant wordt omwille van de globale kost met grote terughoudendheid benaderd. De Intercommunale Haviland onderzoekt thans de alternatieven.

Ongeacht de keuze inzake verwijderingstechniek blijft behoefte aan stortcapaciteit bestaan. De uitbouw van een regionale klasse II-stortplaats voor het samen-

werkingsgebied Halle-Vilvoorde wordt momenteel onderzocht en geëvalueerd.

Vraag nr. 325
(zitting 1985-1986)
van 11 september 1986
van de heer **O. MEYNTJENS**

Scheikundig bedrijf Amocofina — Rapport bedrijfs- en arbeidsomstandigheden

Het Antwerps parket, geassisteerd door vertegenwoordigers van de Antwerpse Gerechtelijke Politie, de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij, de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu en door drie experts stelde, na herhaaldelijke klachten, een rapport op over de bedrijfs- en arbeidsomstandigheden in het scheikundig bedrijf Amocofina.

Uit dit rapport blijkt dat dit bedrijf zijn verouderde structuren moet afbreken en herbouwen, wil men er op een verantwoorde en milieuvriendelijke wijze de exploitatie voortzetten.

Kan ik van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu een antwoord krijgen op de volgende vragen.

1. Aan welke openbare besturen werd dit rapport overgemaakt?
2. Welk gevaar levert de bodemvervuiling van dit bedrijf met benzeenresidu's op voor de drinkwatervoorziening van deze regio?
3. Welke specifieke opdrachten hebben de verschillende overheidsdiensten en experts bij het onderzoek en bij de opstelling van het rapport?
4. Worden er momenteel in andere bedrijven gelijkwaardige onderzoeken gepland of ingesteld?

Zo ja, voor welke bedrijven en om welke redenen?

Antwoord

In antwoord op zijn bovenvermelde vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Op verzoek van de Procureur des Konings te Antwerpen werden door de bevoegde diensten deelverslagen opgesteld over de milieuverontreiniging, veroorzaakt door het bedrijf Amocofina te Antwerpen. Deze diensten zijn: het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij en de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij. Een onderzoek werd ingesteld over de milieuaspecten, waarvoor deze diensten respectievelijk bevoegd zijn.

Bij het onderzoek is een ernstige bodemverontreiniging vastgesteld. Thans wordt gewerkt aan het opstellen van concrete saneringsmaatregelen.

Gelet op het geheime karakter van een onderzoek door het Parket ben ik uiteraard niet op de hoogte van geplande onderzoeken en evenmin van de redenen van eventuele gelijkwaardige onderzoeken.

Vraag nr. 330
(zitting 1985-1986)
van 24 september 1986
van de heer **A. DE BEUL**

Internationale gevolgen van de smeerpip — Overleg met Nederlandse Regering

In het antwoord op onze vraag nr. 230 van 28 mei 1986 werd gesteld: „Deze afvalwaters moeten echter beantwoorden aan opgelegde normen, zodat bij lozing de waterkwaliteit van de Schelde aan de Belgisch-Nederlandse grens niet negatief wordt beïnvloed”.

Indien men dit antwoord confronteert met de Nederlandse beoordeling van deze smeerpip, ligt het voor de hand dat deze enkel in gebruik kan worden genomen wanneer er „zuiver” water wordt geloosd. De Nederlandse Minister van Verkeer en Waterstaat, mevrouw Smit-Kroes, heeft trouwens haar „zeer ernstige verontrusting over de lozingsplannen van Tessenderlo-Chemie” kenbaar gemaakt.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft u kennis van het schrijven van de Nederlandse Minister aan Minister Olivier? Hoe heeft u hierop gereageerd?
2. Meent u niet dat uw antwoord op onze vraag nr. 230 van 28 mei 1986, gekoppeld aan de verontrusting van de Nederlanders, elk gebruik van de smeerpip onmogelijk maakt?
3. Welke en hoeveel contacten waren er sinds juli 1986 met de Nederlandse Minister van Verkeer en Waterstaat?
4. Wat is het resultaat van deze contacten voor de smeerpip?
5. Welke en hoeveel contacten werden er met het stadsbestuur van Antwerpen gelegd? Wat is het gevolg van deze contacten voor de smeerpip?

Antwoord

Naar aanleiding van de brief van de Nederlandse Minister van Verkeer en Waterstaat, Mevrouw Smit-Kroes aan de heer Olivier, Minister van Openbare Werken heb ik via de heer Tindemans, Minister van Buitenlandse Zaken, een antwoord geformuleerd op de gestelde vragen.

Ik heb de Nederlandse Minister van Verkeer en Waterstaat onlangs ook aangeboden haar te ontmoeten, om de indienststelling van de collector en eventueel andere kwaliteitsproblemen met grensoverschrijdende waterlopen te bespreken.

Tevens kan ik het geachte lid mededelen dat de Nederlandse Regering een expert heeft kunnen aanwijzen, die op ambtelijk niveau betrokken wordt bij de werkzaamheden i.v.m. een eventuele indienststelling van de afvalwatercollector.

Met Antwerpen zijn er op verschillende niveaus ook contacten geweest.

Ik kan het geachte lid trouwens bevestigen, dat geen enkele belangrijke beslissing i.v.m. de indienststelling

van de collector genomen zal worden zonder raadpleging van de Antwerpse Stedelijke Overheid.

Vraag nr. 331
(zitting 1985-1986)
van 24 september 1986
van de heer A. DE BEUL

Proeflozingen via de smeerpip — Vergunning en alternatieven

Op onze vraag nr. 230 van 28 mei antwoordde u niet concreet op onze deelvragen. U stelde enkel dat de lozing de waterkwaliteit van de Schelde aan de Belgisch-Nederlandse grens niet negatief mag beïnvloeden.

Omdat op onze vragen geen antwoord werd gegeven, herstellen we deze.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Werd voor deze proeflozingen een vergunning afgegeven? Welke juridische argumentatie kan aangevoerd worden om geen lozingsvergunning voor de smeerpip af te geven?
2. Uit een studie van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij blijkt dat de smeerpiplozingen het huidige gehalte aan cadmium, in het gunstige geval, verdubbelen.
Bij laag debiet zou de concentratie zelfs verachtvoudigen. Waarom houdt u geen rekening met deze resultaten en met het feit dat door de smeerpiplozingen jaarlijks meer dan 23.000 kg cadmium meer in de Schelde zou terechtkomen?
3. Hoe verantwoordt u de toename van de radioactiviteit met zesmaal, bij laag debiet?
4. Meent u niet dat in plaats van de smeerpip moet geopteerd worden voor een ernstig waterzuiveringsprogramma voor Tessenderlo Chemie?
5. Welke planmatige verstrenging van het zuiveringsprogramma voorziet u voor Tessenderlo Chemie?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid mededelen, dat de bedrijven, die eventueel gebruik willen maken van de afvalwatercollector dienen te beschikken over een lozingsvergunning, af te geven door de directeur van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.

In deze vergunningen worden de voorwaarden opgenomen waaraan het geloosde afvalwater moet beantwoorden.

De bedrijven dienen zelfs de nodige voorzieningen te treffen om hun afvalwaters voor te zuiveren, teneinde aan de gestelde voorwaarden te voldoen.

Het is immers steeds mijn bedoeling geweest de collector voor nijverheidsafvalwater uitsluitend te laten gebruiken voor brakke, voorgezuiverde afvalwaters, die beantwoorden aan de geldende normen voor lozing in oppervlaktewateren.

Vraag nr. 325
(zitting 1985-1986)
van 25 september 1986
van de heer P. PEETERS

Dienst Bos- en Groenbeheer — Onderbezetting personeelskader

Sedert enkele jaren stellen we een steeds groter wordend tekort vast aan boswachters bij de dienst Bos- en Groenbeheer. Zo zouden er momenteel boswachters zijn die moeten toezicht houden over meer dan 60 gemeenten, een onmogelijke opdracht.

Zou de geachte Minister ter zake kunnen mededelen :

1. hoeveel boswachters momenteel in dienst zijn;
2. over hoeveel gemeenten en over hoeveel hectaren iedere boswachter moet toezicht uitoefenen;
3. wat wordt gedaan om het nijpend tekort op te lossen; hoeveel plaatsen vacant zijn en wanneer deze zullen worden opgevuld?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de personeelsaangelegenheden behoren tot de bevoegdheid van de Voorzitter van de Executieve.

Ik kan het geachte lid evenwel volgende inlichtingen verstrekken.

Er zijn bij de Dienst Bos- en Groenbeheer 23 Brigadefleets 1 e klasse en 84 Technisch beambten le klasse in dienst.

De grootte van het gebied, waar een boswachter toezicht uitoefent, is in de eerste plaats functie van de beboste oppervlakte. De uitgestrektheid van deze gebieden kan dus sterk uiteenlopen. Naast het toezicht over de bossen zijn de personeelsleden van Bos- en Groenbeheer ook belast met toezicht op de jacht, de zoetwatervisserij, het natuurbehoud en de vogelbescherming. Een boswachter beheert normaal 250 ha bos.

Er werd een wervingsmachtiging gegeven voor 12 Technisch Beambten van waters en bossen le klasse. Uit de bestaande wervingsreserve konden 6 kandidaten gerecruteerd worden die eerlang in dienst zullen treden. Voor de overige 6 plaatsen zal het Vast Wervingssecretariaat een wervingsexamen inrichten van zodra de kandidaten de gelegenheid hebben gekregen het vereiste bekwaamheidsgetuigschrift te behalen.

Vraag nr. 336
(zitting 1985-1986)
van 25 september 1986
van de heer P. PEETERS

Dienst Bos- en Groenbeheer — Uniformen boswachters

Sedert de boswachters werden overgeheveld naar het Vlaamse Gewest hebben zij geen uniformen meer

ontvangen. Daar deze toestand nu reeds verschillende jaren aansleept begint hij onhoudbaar te worden.

Kan de geachte Minister mededelen:

1. of de boswachters van de Dienst Bos- en Groenbeheer in de toekomst nog steeds een uniform zullen moeten dragen :
2. zo het antwoord op vraag 1 positief luidt, wanneer dan eindelijk nieuwe uniformen ter beschikking zijn?

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag, heb ik de eer het geachte lid te laten weten dat de aangestelden van het bosbeheer in de toekomst nog het voziene uniform zullen dragen.

Een fonds om de aankoop van uniformen te financieren werd in de begroting 1986 opgenomen. In de begroting 1986 zijn eveneens kredieten opgenomen ter stijving van het geciteerde fonds, zodat de bestellingen van 1985 en 1986 zullen kunnen uitgevoerd worden.

Vraag nr. 337
(zitting 1985-1986)
van 25 september 1986
van de heer J. VALKENIERS

Algemeen Ziekenhuis Middelheim te Antwerpen — Betoelaging niersteenvergruizer

De enige in België thans werkende niersteenvergruizer staat opgesteld in het Middelheimziekenhuis te Antwerpen.

Werd dit apparaat vanuit uw departement betoelaagd? Zo ja, hoeveel bedroeg de totale kostprijs en de daarop door u toegekende betoelaging?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de installatie van de niersteenvergruizer in het Algemeen Ziekenhuis Middelheim van het OCMW te Antwerpen het voorwerp heeft uitgemaakt van de algemene offerteaanvraag van 27 september 1985.

De uitvoering van de opdracht werd bij Ministerieel Besluit van 23 oktober 1985 toevertrouwd aan de firma Dornier Medizintechnik GMBM, tegen de prijs van 98.2 10.417 frank exclusief BTW.

Het Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Inrichtingen is, overeenkomstig de bepalingen van de wet op de ziekenhuizen, tussengekomen in de kosten van deze werken op basis van 60%, vermeerderd met 5% algemene onkosten en met 17% BTW.

Daartoe werd een lening van 72.390.000 frank, met aflossingsduur 20 jaar, toegekend door het Gemeentekrediet van België.

Vraag nr. 339
(zitting 1985-1986)
van 18 september 1986
van de heer A. DE BEUL

Vastlegging kredieten infrastructuurwerken — Maatregelen tegen vertraging in de uitvoering

Wij vernemen dat meerdere dossiers m.b.t. uitvoering van infrastructuurwerken (wegen en rioleringen), ingediend door diverse gemeentebesturen, momenteel geblokkeerd liggen bij de administratie van financiën.

Niettegenstaande vaste beloften van toelage werden beslist, respectievelijk door Minister Pede en Minister Lenssens, elk wat hun bevoegdheid betreft, blijken de kredieten bij de administratie van financiën niet te kunnen worden vastgelegd. Bij de administratie wordt ons meegedeeld dat het ontbreken van een protocolakkoord tussen beide Ministers, m.b.t. de besteding van het restantkrediet van de begroting 1986, hiervan de oorzaak is.

Het lijkt ons overbodig te wijzen op de belangrijke gevolgen die reeds extra vertraging kan hebben op de uitvoerbaarheid van de soms reeds ettelijke maanden geleden aanbestede werken.

Graag vernam ik van de geachte Voorzitter een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de heer Minister bevestigen dat er inderdaad om hoger vermelde redenen meerdere dossiers momenteel geblokkeerd liggen bij de administratie van financiën?
2. In het bevestigend geval, om hoeveel dossiers gaat het?
3. Welke maatregelen overweegt de heer Minister, als Voorzitter van de Vlaamse Executieve, te nemen teneinde verdere vertraging in de uitvoering van dossiers m.b.t. infrastructuurwerken uit te sluiten?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid mededelen dat er bij de administratie geen dossiers i.v.m. gemeentelijke infrastructuur geblokkeerd zijn om redenen, zoals vermeld in zijn vraag.

In onderling overleg met mijn collega J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening werd de bevoegde administratie opdracht gegeven het restantkrediet van de begroting 1986 te besteden.

Vraag nr. 343
(zitting 1985-1986)
van 30 september 1986
van de heer J. GABRIELS

Vlaamse Gemeenschap en Vlaams Gewest — Uitoefening van rechtspersoonlijkheid

Regelmatig verschijnen in de krant plots berichten over arresten van de Raad van State die uitgesproken werden waarbij de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest optreedt als eiser of verweerder. De meest recente arresten hebben betrekking op het gewestplan, anderen hebben betrekking op het vernietigen van bij voorbeeld beschermingsbesluiten.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. In hoeverre is uw ministerie betrokken bij materies die aangekaart werden bij de Raad van State en die betrekking hebben op bevoegdheden die tot uw domein behoren?
2. In welke zaken treedt u als verweerder op en in welke zaken als eiser?
3. Welke arresten heeft de Raad van State reeds uitgesproken waarbij de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest optrad als verweerder of als eiser?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat de Voorzitter van de Vlaamse Executieve een gezamenlijk antwoord zal verstrekken op zijn vraag.

Vraag nr. 345
(zitting 1985-1986)
van 3 oktober 1986

van de heer L. VANVELTHOVEN

Cadmiumvervuiling in de Kempen — Sanering

Sanering van de door cadmium vervuilde gebieden in de Kempen zal minstens 143 miljoen gulden kosten. In dat geval zouden alleen nog maar de meest risicovolle plekken worden schoongemaakt. Dat staat te lezen in een onderzoek van de Brabantse Milieufederatie (BMF) en de organisatie Nederland Giftvrij.

De maatregelen die worden voorgesteld behelzen de zogeheten assenwegen, enkele waterlopen, de toplaag van volkstuinten, open tuinbouwgronden, akkerbouwgronden, weilanden en de terreinen van de vervuilende bedrijven zelf waar grote hoeveelheden cadmium liggen opgeslagen.

Gelet op het feit dat in de provincie Antwerpen en Limburg een sterke cadmium-vervuiling aanwezig is, vernam ik graag van de Gemeenschapsminister :

1. of in Vlaanderen de noodzaak van een gelijkaardige saneringsoperatie aanwezig is :
  - a. zo ja, welke concrete saneringsmaatregelen voor Vlaanderen in het algemeen en voor Noord-Limburg in 't bijzonder worden voorzien ;
  - b. zo neen, om welke redenen wordt een dergelijke sanering niet noodzakelijk geacht?

2. Welke de kostprijs van dergelijke saneringsoperaties is?
3. Hoe het staat met het principe „de vervuiler betaalt” in deze aangelegenheid?

Antwoord

Betreffende het lopend onderzoek inzake de bodemverontreiniging in Noord-Limburg vestig ik de aandacht van het geacht lid erop dat verdere saneringsmaatregelen afhankelijk gesteld worden van het bevolkingsonderzoek van Cadmibel - Audie, waarvan de eerste resultaten in 1987 ter beschikking zullen zijn.

Inmiddels werd aan een instituut een opdracht gegeven concrete saneringsmaatregelen te onderzoeken.

Praktische concrete saneringswerken van met cadmium vervuilde gronden in het algemeen en van voor teelt bestemde gronden in het bijzonder kunnen inderdaad slechts zinvol aangevat worden wanneer meer informatie beschikbaar is over het verband tussen de graad van vervuiling en de absorptie door planten enerzijds en de gezondheid van mens en dier anderzijds.

Vraag nr. 350
(zitting 1985-1986)
van 7 oktober 1986
van de heer E. VANDEBOSCH

Onderhoud bosbestand en wegbermbeheer — Vervanging materieel

De uitbouw van een natuur- en milieuvriendelijk beleid vraagt van de lokale besturen heel wat inspanningen.

Zo dient men bij een degelijk bosbeheer voldoende aandacht te schenken aan de houtkanten en houtwallen evenals aan een permanent onderhoud van de gemeentelijke bossen. Het uitvoeren van deze activiteiten eist dat een houthakselaar permanent ter beschikking staat van het gemeentepersoneel.

Niet alleen het bosbeheer, maar ook het wegbermbeheer vraagt om een adequate uitrusting. Op het ogenblik wordt vooral aangedrongen op het werken met cirkelmaaibalken en maaibalken.

Mag ik ter zake van u het volgende vernemen:

1. zijn de aankopen van bovenvermelde toestellen subsidieerbaar?
2. Zo niet, hoe ziet u de realiseerbaarheid van deze werken?

Antwoord

Wat het gedeelte van de vraag van het geachte lid over het bermbeheer betreft, wil ik erop wijzen dat het voeren van een natuurvriendelijk beleid onvermijdelijk bepaalde uitgaven met zich meebrengt. Er is niet alleen de aankoop van aangepast materieel, maar ook de vorming van het personeel dat met de uitvoering van het bermbeheer belast is.

Thans zijn er geen subsidies voorzien voor aankoop van specifiek materieel.

Wel worden de met bermbeheer belaste overheden ertoe aangezet om in hun aankoopprogramma ruimte te voorzien voor aanschaf van ander materieel dan de klassieke klepelmaaier, die vanuit het gestelde doel minder bruikbaar is. Dit betekent dat eerder gedacht wordt aan een planning waarin op middellange termijn tot vervanging wordt besloten van het gebruikte materieel. Nieuwe maai- en ophaalmachines zijn trouwens op de markt verschenen. Bovendien blijkt dat het momenteel mogelijk is, mits bepaalde aanpassingen, de bestaande trek- en aandrijfsapparatuur verder te gebruiken.

Uit een evaluatie van de Dienst Natuurbehoud is gebleken dat heel wat gemeentebesturen in Vlaanderen belangrijke stappen hebben gezet in de richting van een natuurvriendelijk ker bermbeheer.

Wat de bossen betreft kunnen de lokale besturen toegelagen krijgen voor de uitvoering van boswerkzaamheden, echter niet op de aankoop van materieel, dat over verscheidene jaren en verschillende soorten van werkzaamheden kan afgeschreven worden.

Vraag nr. 351
(zitting 1985-1986)
van 7 oktober 1986
van de heer E. VANDEBOSCH

Aankoop van natuurgebieden — Samenwerking BNVR en gemeenten

De aankoop van natuurgebieden wordt door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd via privé-natuurverenigingen. Het subsidiëren voor dit doel van lokale besturen werd in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap enkel pro memorie opgenomen. Gezien de gemeente Ham voor 0,5 miljoen Bfr. natuurgebied wenst aan de kopen, contacteerde zij BNVR, een vereniging die in het Hamse Natuurgebied een deel hiervan in beheer heeft. Deze vereniging kan bovendien een deel van haar inkopen laten subsidiëren door de Vlaamse Gemeenschap. Administratief is het echter niet mogelijk dat de gemeente de voorziene geldsom aan BNVR overmaakt.

Dit bezwaart uiteraard de samenwerking tussen BNVR en de gemeente en beperkt de aankopen in het betrokken natuurgebied.

Mag ik ter zake van u het volgende vernemen:

1. Op welke wijze denkt u in de nabije toekomst onze problemen op te lossen?
2. Waarom komen privé-verenigingen in aanmerking voor subsidies en de lokale besturen niet?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de verwerving en het beheer van terreinen met hoge natuurwetenschappelijke waarde een belangrijk onderdeel vormen van het beleid van de Vlaamse Gemeenschap dat gericht is op het veilig stellen van belangrijke en kwetsbare natuurgebieden.

De middelen waarover de Vlaamse Gemeenschap beschikt, maken het echter niet mogelijk zelf voldoende gronden te verwerven.

Daarom werden aanvullende oplossingen gezocht, die minder zwaar wegen op de middelen van de Vlaamse Gemeenschap en die toch de nodige waarborgen bieden :

- de erkenning van een aantal waardevolle natuurreservaten ;
- het verlenen van een aankoopsubsidie aan verenigingen die jarenlang bewezen hebben over de nodige middelen en deskundigheid te beschikken om waardevolle natuurgebieden te verwerven en te beheren ;
- het verlenen van subsidies aan de lokale besturen bij aankoop van groengebieden en gebieden met hoge natuurwetenschappelijke waarde.

J. PEDE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 71
(zitting 1985-1986)
van 25 maart 1986
van de heer A. DE EBUL

Regionale Commissie van Advies — Hernieuwing en samenstelling

De regionale commissies van advies zijn dringend aan vernieuwing toe. Deze vernieuwing is niet alleen noodzakelijk omdat de mandaatperioden zijn overschreden — in de provincie Antwerpen is men reeds meer dan een half jaar niet meer wettelijk samengesteld — maar ook omdat op inhoudelijk vlak de opdracht moet geherdefinieerd worden.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het probleem van de mandaatverstrijking in de regionale commissies van advies u bekend?
Wanneer zal de noodzakelijke hersamenstelling gebeuren?
2. Hoeveel leden van de publieke en privé-sector, uitgesplitst per provincie werden niet meer vervangen tijdens de laatste mandaatperiode?
3. Hoeveel leden hebben gedurende meer dan een jaar, de vergaderingen van de regionale commissie, uitgesplitst per provincie niet meer bijgewoond? Meent u niet dat een langdurige afwezigheid, automatisch de schrapping van dat lid en de vervanging door een ander lid moet inhouden?
4. De huidige samenstelling in openbare en privé-sector is het voorwerp geweest van heel wat kritiek. Belangenvermenging en ondeskundigheid zijn hierin de meest in het oog springend. Welke wijzigingen voorziet u in de samenstelling van deze commissies, opdat de deskundigheid bij de beoordeling van de dossiers zal gewaarborgd worden?

5. Bij de openbare sector werd een deel van de mandaten voorbehouden aan de politieke partijen. Welke verdeelsleutel zal gehandhaafd worden? Welke voorwaarden worden aan het politieke personeel gevraagd?
6. In 't verleden was het zo dat de vertegenwoordigers van de politieke partijen moesten behoren tot het schepencollege, de Bestendige Deputatie of een mandaat hebben in het nationale parlement. Meent u niet dat ook gemeenteraadsleden moeten kunnen deel uitmaken van de regionale commissies?

Antwoord

In antwoord op zijn parlementaire vraag van 25 maart 1986 heb ik de eer het geachte lid de onder de punten 2 en 3 gevraagde gegevens mede te delen.

Wat punt 2 betreft.

- Hoeveel leden van de publieke en privé-sector, uitgesplitst per provincie, werden niet meer vervangen tijdens de laatste mandaatperiode? — :

	verdwenen	vervangen	niet vervangen
Antwerpen	3	—	3
Brabant	—	—	—
Limburg	1	—	1
Oost-Vlaanderen	5	2	3
West-Vlaanderen	3	3	—

Wat het punt 3 betreft.

- Hoeveel leden hebben gedurende meer dan een jaar, de vergaderingen van de Regionale Commissie, uitgesplitst per provincie niet meer bijgewoond? Meent u niet dat een langdurige afwezigheid automatisch de schrapping van dat lid en de vervanging door een ander lid moet inhouden? — :

	ontbraken
Antwerpen	4
Brabant	23
Limburg	11
Oost-Vlaanderen	14
West-Vlaanderen	4

Vraag nr. 90
(zitting 1985-1986)
van 28 april 1986
van de heer L. KELCHTERMANS

Vergunning voor ontbossing — Interpretatie begrip „kaalkapping”

Art. 44, § 1, 2 van de wetgeving op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening voorziet dat er een vergunning moet gevraagd worden voor „ontbossen”.

Over de inhoud van dit begrip is men het thans blijkbaar niet eens. Al naargelang we, ofwel de rechtsleer, de rechtspraak of de ambtenaren raadplegen, krijgen wij een andere omschrijving.

Als tussenoplossing vraagt men vaak een „kapvergunning” voor het kaalkappen van sommige perce-

len. De vergunningen die alsoo uitgeschreven worden vermelden gewoonlijk dat het terrein herbebost moet worden binnen een termijn van drie jaren.

Mag ik de geachte Minister vragen mij te willen antwoorden op de volgende vragen.

1. In welke gevallen moet men thans volgens de laatste stand van de rechtspraak een vergunning vragen voor ontbossing? Is kaalkapping hetzelfde als ontbossing?
2. Mag iemand die een vergunning tot „kaalkapping” heeft het terrein ontstronken en het gedurende de termijn die hem gegund is voor heropplanting voor tussentijdse landbouwcultuur gebruiken door er bijvoorbeeld maïs op te telen?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag, heb ik de eer hem mede te delen dat er steeds een vergunning moet aangevraagd worden voor ontbossing. Het begrip zelf is echter niet gedefinieerd in de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw. Dit begrip moet dus worden begrepen in zijn gebruikelijke betekenis : het vernielen van een bos (arrest van 11 maart 1971 van het Hof van Beroep te Luik, Pasicrisie, 1971, II, 189).

Vernieling van een bos betekent echter niet het bos in zijn geheel doen verdwijnen. Vernieling bij delen is ook een vorm van aantasting van de groene ruimten. Derhalve moet ook voor het gedeeltelijk vernietigen van een bos een bouwvergunning worden gevraagd, wanneer het de definitieve verdwijning van een gedeelte van het bos zal meebrengen en het vrijgekomen terrein een nieuwe bestemming zal krijgen (arrest van 11 mei 1971 van het Hof van Cassatie, Pasicrisie, 1971, I, 831 en arrest van 21 december 1973 van het Hof van Cassatie. Verzameling der arresten van het Hof van Cassatie, 1974, 473; vonnis van 16 juli 1976 van de politierechtbank te Halle, Journal des Tribunaux, 91e jaargang, nr. 4974, 27 november 1976, blz. 711). Dit is echter niet het geval met kappingen die de normale exploitatie en het normaal onderhoud van een bos moeten verzekeren (zie voormeld vonnis van 16 juli 1976 van de politierechtbank te Halle). Er is ook geen sprake van ontbossing wanneer enkele geïsoleerde bomen in een bos worden omgehakt ten einde de aanleg van een uitweg mogelijk te maken (zie genoemd arrest van 21 december 1973 van het Hof van Cassatie).

Heraanplanting ontnemt aan het omhakken niet het karakter van ontbossing, wanneer de heraanplanting niet gebeurt als verantwoorde exploitatie en onderhoud (vonnis van 7 mei 1980 van de correctionele rechtbank te Brussel, Rechtskundig Weekblad, 44e jaargang, nr. 7, 18 oktober 1980, kol. 463-465; zie ook de reeds vermelde uitspraak van 16 juli 1976 van de politierechtbank van Halle).

Nochtans dient opgemerkt te worden dat ook een voldoende aanwezigheid van natuurlijke verjonging of opslag (bij hakhout) deze heraanplanting overbodig kan maken.

„Kaalkapping” moet beschouwd worden als een synoniem voor „kaalslag”. Dit is één van de verjon-

gingstechnieken in de bosbouw en wordt vooral toegepast bij boomsoorten die in de jeugd een hoge lichtbehoefte hebben. Hierbij wordt het oude bosbestand in zijn geheel verwijderd en vervangen door een jeugdig bestand. Andere verjongingstechnieken in die aard zijn o.a. schermslag, femelslag (groepsgewijze exploitatie en verjonging), enz. Zulke activiteit is dus geen ontbossing en vereist geen stedenbouwkundige vergunning. Een volledig bos kaalkappen is ook geen ontbossing wanneer de eigenaar zich verbindt tot herbeplanting van een nieuw bos. Het bestuur voor ruimtelijke ordening vraagt meestal dat de particulier een kapplan voorlegt.

Een ingreep zoals ontstronken is een technische ingreep en houdt geen bestemmingsverandering in. Ontstronken om zuiver bosbouwkundige redenen is echter zeer duur en zal tegenwoordig uiterst zelden toegepast worden.

Het kaalkappen om daarna een landbouwkundige teelt aan te brengen is daarentegen wel onderworpen aan een stedenbouwkundige vergunning, ongeacht of het voor één jaar, meerdere jaren of voor immer bedoeld is.

Aangezien het in de huidige wetgeving niet mogelijk is in deze gevallen een tijdelijke vergunning af te geven en bovendien, bij eventuele verpachting, de pachtwetgeving dergelijke kortstondige verpachting niet voorziet, is het niet mogelijk een ontbossingsvergunning af te geven voor zulke tussencultuur. Bovendien moet opgemerkt worden dat tussencultuur met maïs en vooral het hieraan verbonden toedienen van drijfmest, als een voor de bosbouw ongunstige ingreep moet beschouwd worden. Groenbemesting daarentegen moet als technische ingreep (in casu: bemesting) aangezien worden en niet als een landbouwkundige teelt.

Volledigheidshalve weze, voor zover nodig, opgemerkt dat het omhakken van bomen in een bos zonder een ontbossing te zijn of het omhakken van bomen buiten een bos, toch aan een bouwvergunning kan onderworpen worden op grond van een gemeentelijke bouwverordening. Vele gemeenten hebben zulk een verordening. Tenslotte stelt artikel 44 § 1-3 van de stedenbouwwet dat het vellen van alleenstaande hoogstammige bomen binnen de groene ruimten van een verkaveling, APA of BPA bouwvergunningplichtig is.

Vraag nr. 101
(zitting 1985-1986)
van 20 mei 1986
van de heer G. CARDOEN

Provinciale Directie Stedbouw te Halle- Vilvoorde — Organisatie

In Halle-Vilvoorde zijn de ervaringen van de gemeentelijke diensten met de Provinciale Directie van Stedbouw slecht.

Ook de bevolking is niet te spreken over de veelvuldige telefoontjes die naar bovengenoemde administratie dienen gegeven vooraleer een afdoende informatie te verkrijgen.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke de oorzaken zijn van deze slechte organisatie. Is men zich bewust van het feit dat deze gang van zaken, niet alleen frustraties verwekt bij de betrokken bevolking, maar ook gevolgen hebben m.b.t. de bouw of verbouwingen van de aanvragers (afzeggen aannemers, opdrijven van kostprijs, enz. . .).

Mag ik tegelijk vernemen hoeveel aanvragen tot bouwen, verbouwen of verkavelen in de loop van het jaar 1984-1985 en ook 1986 (tot 15 mei 1986) werden ingediend en hoeveel van deze aanvragen binnen de wettelijke termijn werden afgehandeld, zonder een tussentijds voorlopig ongunstig advies?

Aanvullend antwoord

In antwoord op de parlementaire vraag van 20 mei 1986, heb ik de eer het geachte lid de in laatste alinea gevraagde gegevens betreffende de bouw- en verkavelingsaanvragen mede te delen :

Verkavelingsaanvragen

1984		1985		1986 tot 15/5	
Aantal	Afgehandeld binnen termijn	Aantal	Afgehandeld binnen termijn	Aantal	Afgehandeld binnen termijn
362	354	412	391	125	116
500	494	538	524	193	187
485	480	457	451	140	139
1.347	1.328	1.407	1.366	458	442

Bouwaanvragen — verbouwingen

1984		1985		1986 tot 15/5	
Aantal	Afgehandeld binnen termijn	Aantal	Afgehandeld binnen termijn	Aantal	Afgehandeld binnen termijn
1.082	922	1.184	975	490	351
808	755	949	735	300	216
910	655	940	628	327	206
2.800	2.352	3.073	2.338	1.117	773

Vraag nr. 102
(zitting 1985-1986)
van 23 mei 1986
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Wet van 29 april 1962 — Waarborgsom bij afgifte van gemeentelijke bouwverordening

Krachtens artikel 60 van de wet van 29 april 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw kan de gemeenteraad bouwverordeningen vaststellen.

Deze bouwverordeningen kunnen verplichtingen — voorwaarden opleggen die, indien ze niet (binnen de

voorzien termijnen) worden nageleefd aanleiding kunnen geven tot toepassing ondermeer van artikel 64 e.v. van voornoemde wet.

Is het de gemeentelijke overheid toegestaan in een door haar genomen bouwverordening te voorzien dat bij het afgeven van een vergunning aan de gemeente een waarborgsom zou betaald worden door de verkrijger van de vergunning.

Deze som zou dan pas worden vrijgegeven na de uitvoering van de vergunde werken of handelingen wanneer bovendien zou blijken dat aan de opgelegde voorwaarden voldaan is. Daarentegen zou de som worden ingehouden wanneer niet aan de voorwaarden voldaan werd om aldus op kosten van de „nalatige” tot de uitvoering van de voorwaarden te kunnen overgaan.

Het komt mij voor dat het verplicht stellen van de voorafgaande betaling van een waarborgsom in een bouwverordening en de opname van deze voorwaarde in een bouwvergunning een rechtsgrond vindt in de wet en de bouwverordening waarin dit voorkomt, wat deze clausules betreft, onwettig is.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag, heb ik de eer haar mede te delen dat het verplicht stellen van een voorafgaande betaling van een waarborgsom in een bouwverordening en de opname van deze voorwaarde in een bouwvergunning, geen enkele rechtsgrond vindt in de wetgeving betreffende de ruimtelijke ordening en de stedenbouw en dus onwettig is.

Een bouwverordening is eigenlijk een politieverordening. Zij moet dus binnen de door de wet gestelde perken blijven. Dit kan niet worden aangenomen van maatregelen die, hoewel zij het probleem van de bouw misdrijven pogen op te lossen, niet als maatregelen van stedenbouwkundige aard kunnen worden beschouwd. Een bepaling luidens welke, in de gevallen die zij aanwijst, de afgifte van de vergunning afhankelijk kan worden gesteld van de verbintenis dat aan de gemeenteoverheid, die de vergunning verleent, een geldsom moet worden bezorgd, laat zich niet onderbrengen onder een van de aangelegenheden die volgens artikel 59 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd bij de wet van 22 december 1970, in een bouwverordening kunnen worden behandeld (zie in dit verband volgende arresten van de Raad van State nr. 18.606 van 1 december 1977 inzake de Brusselse agglomeratie en 18.607 van 1 december 1977 inzake de stad Brussel).

Vraag nr. 119
(zitting 1985-1986)
van 6 juni 1986
van de heer A. DE BEUL

Mini-decreet — Interpretatieproblemen en herwerking

Op vraag nr. 85 van 16 april 1985 antwoordde u dat op basis van een onderzoek zal nagegaan worden hoe het mini-decreet nu wordt toegepast en welke nieuwe

instructies er nodig zijn om een correcte uitvoering en om eventueel, bij herziening van de stedenbouw, artikelen 78 en 79 aan te passen.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Het schrijven van 30 mei 1985 van de waarnemende directeur (AROL/AD/BB/A/ 119 1) aan alle diensthoofden heeft duidelijk voor extra interpretatieproblemen gezorgd. Meent u niet dat een intrekken van deze omzendbrief dringend noodzakelijk is?

Wanneer voorziet u de intrekking?

2. Beschouwt u de zin „ Wanneer het evenwel bedrijfsgebouwen betreft, gelegen in de woonzone, maar die om redenen van goede ruimtelijke ordening in het daartoe aangewezen gebied hadden moeten worden afgezonderd, dan kan men deze bedrijfsgebouwen beschouwen als gelegen zijnde in een voor hen niet geschikte zone en zijn ook de bepalingen van het decreet van 26 juni 1984 op die gebouwen niet van toepassing”, als een verduidelijking of is dit een goed voorbeeld van hoe het niet moet?

3. Wanneer voorziet u de publikatie van nieuwe richtlijnen? Welke aanwijzingen zal u geven opdat deze richtlijnen geen verdere interpretatieve uitbreidingen zullen bevatten?

4. Zullen deze nieuwe richtlijnen zonder enige verruimende interpretatiemogelijkheid, door de provinciale directies moeten toegepast worden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik zijn vraag voor klare richtlijnen volledig kan bijtreden. Reeds op 9 juni jl. gaf ik aan mijn administratie de opdracht een volledige inventaris van alle omzendbrieven en richtlijnen op te stellen niet alleen voor het minidecreet maar voor gans de stedenbouwwetgeving.

Zodra deze inventaris klaar is zal het mij mogelijk zijn een timing voorop te stellen waarbinnen een werkgroep ad hoc zal moeten zorgen voor een administratieve bundeling, actualisatie en op puntstelling van de instructies.

Het is mijn bedoeling zodra mogelijk een bundel duidelijke richtlijnen uit te brengen en toe te zien op een strikte en uniforme toepassing.

Vraag nr. 132
(zitting 1985-1986)
van 23 juni 1986
van de heer O. MEYNTJENS

Oprichting grootdistributiebedrijf te Schoten — Naleving wettelijke voorschriften

De Middenstandsorganisatie Distributiemacht legde bij uw diensten klacht neer tegen een bouwtoelating die door uw voorganger, op onwettelijke wijze, werd verleend voor de vestiging van een nieuw grootdistributiebedrijf te Schoten.

Aangezien uw voorganger deze bouwtoelating verleende, verwees u deze middenstandsorganisatie naar de bevoegde rechtbank.

Om het gerechtelijk dossier samen te stellen, vroeg deze middenstandsorganisatie om de onwettelijke feiten in het dossier dat door uw diensten werd behandeld, te bevestigen.

Op deze vraag bleven uw diensten het antwoord schuldig!

Mag ik van de Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Werden er onwettelijke feiten door uw diensten vastgesteld in de procedure voor het verlenen van bedoelde bouwtoelating?
2. Werden er met betrekking tot dit dossier gegevens overgemaakt aan de Minister van Middenstand?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 23 juni 1986 heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Door de vzw Distributiemacht, de NV Vlako en de heer Gillioen werd bij de Raad van State een beroep ingesteld tot nietigverklaring van het besluit van 2 december 1985 van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, waarbij aan de SA Promotion et Entreprises vergunning verleend wordt tot het bouwen van een verkoopruimte aan de Theo Van Cauwenberglei en de Venstraat te Schoten.

Gezien mijn geachte voorganger deze bouwvergunning toegestaan heeft en de wettigheid ervan betwist wordt bij de Raad van State, wacht ik de uitspraak van dit rechtscollege af om zonodig de passende maatregelen te nemen.

Wanneer in toepassing van de wet van 27 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen een vergunning gevraagd wordt, krijgen de daartoe bevoegde instanties inzage van het bouwdoossier, gezien volgens die wet de beslissing over de bouwaanvraag dient vooraf te gaan aan de beslissing over de aanvraag in toepassing van de wetgeving over de handelsvestigingen.

Vraag nr. 137
(zitting 1985-1986)
van 27 juni 1986
van de heer G. CARDOEN

Bouwaanvragen — Afschaffing voorlopige ongunstige adviezen

Door de Stedebouwkundige diensten van Brabant werden recent bepaalde Colleges van Burgemeester en Schepenen aangeschreven met de mededeling dat de voorlopige ongunstige adviezen zullen afgeschaft worden.

Uit hetzelfde schrijven blijkt duidelijk dat voortaan vele bouwaanvragen waarvan het onderzoek niet binnen de wettelijke termijn kunnen beëindigd worden een ongunstig advies zullen krijgen.

Is de geachte Minister zich bewust van het feit dat in vele gevallen de kandidaat-bouwers de dupe worden.

Moet ik uit de briefwisseling van Stedebouwkundige diensten besluiten dat de onderzoekstermijn van de bouwaanvragen te kort is?

Zo ja, hetgeen ik zou betreuren, waarom dan geen dringende wetswijziging?

Zo neen, waarom dan geen beslissing binnen de wettelijke termijn?

Hoe staan de andere gewestelijke directies tegenover dit probleem? Graag enige toelichting.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid een definitief antwoord te verstrekken op zijn bovengenoemde vraag. De mededeling van de gemachtigde ambtenaar aan de gemeentebesturen in Vlaams-Brabant is een gevolg van de richtlijn van de heer Directeur-generaal van AROL aan de gemachtigde ambtenaren. Deze richtlijn, die het uitbrengen van voorlopige adviezen of voorlopige weigeringen moet verbieden, werd ingegeven door de volgende overwegingen.

- Enerzijds het onwettig karakter van deze handelingen, die alleen tot doel hebben de termijn te verlengen zoals deze door de wet voorzien is, en derhalve onaanvaardbaar zijn. In antwoord op uw vraag nr. 100 dd. 20 mei 1986 heb ik reeds verwezen naar het arrest terzake nr. 23.862 dd. 6.1.1984 van de Raad van State, IIIe Kamer, in de zaak Georges CS. tegen het Waalse Gewest.
- Anderzijds de mogelijke gevolgen hiervan voor de betrokken aanvrager. Immers door het uitbrengen van een dergelijk advies worden ook door de gemeentebesturen soms voorlopige of vrijwaredende weigeringen uitgesproken. Hierdoor kan de aanvrager van de vergunning in verwarring worden gebracht voor wat de termijn betreft van een eventueel beroep bij de Bestendige Deputatie en wordt soms nodeloos tijd verloren.

Het is met andere woorden de bedoeling om de aanvrager een bepaalde mate van rechtszekerheid te bezorgen, eerder dan hem te duperen.

Het geachte lid stelt verkeerdelijk dat aanvragen die niet binnen de wettelijke voorziene termijn kunnen behandeld worden een ongunstig advies zullen krijgen. Deze termijnen voorzien in art. 54, § 1 van de stedebouwwet zijn niet van een dwingende orde. Het advies van de gemachtigde ambtenaar en de beslissing van het schepencollege kunnen wettelijk gebeuren buiten de voorziene 75 dagen. De particulier kan echter in zijn belang die termijnen inroepen om een uitspraak af te dwingen en om zonodig nadien de beroepsprocedure te kunnen starten.

Deze problematiek werd mij reeds als knelpunt gesignaleerd. Bij de aanpassing van de stedebouwwet zal de nodige aandacht daaraan besteed worden.

Vraag nr. 142
(zitting 1985-1986)
van 8 juli 1986 1986
van de heer J. PEPERMANS

*Werken waterspaarbekken Notmeir-Rumst/Duffel —
Uitvoerig vonnis 2 juli 1986*

De Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen oordeelde in zijn vonnis van 2 juli 1986 dat de uitvoering der werken aan het waterspaarbekken te Notmeir-Rumst/Duffel op een illegale manier gebeurden. Het vonnis eist de stopzetting der werken.

Welke stappen heeft de geachte Minister ondernomen als gevolg van dit vonnis?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het hier een geding betreft tussen de Antwerpse waterwerken en particulieren waarbij het Vlaamse Gewest geen partij is. Er kan derhalve van mij dan ook geen initiatief verwacht worden.

Naar mij medegedeeld werd heeft het Hof van Beroep dd. 22 september 1986 de stillegging van de werken opgeheven, omdat de aanvang van de bouwwerken tijdig zou geschied zijn binnen het jaar na de afgifte van de bouwvergunning, zodat deze bouwvergunning niet meer kan vervallen.

Vraag nr. 143
(zitting 1985-1986)
van 9 juli 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

*Aanleg van golfterrein in Floordambos te Melsbroek —
Maatregelen*

De aanleg van bovenvermeld golfterrein op landbouwgronden en in beschermd bosgebied is reeds maanden aan de gang, alhoewel geen enkele aanvraag voor dergelijke werken of voor wijziging aan het gewestplan werd ingediend.

Door de VZW Brabantse Golf en de eigenaar werd op 6 juni 1986 een aanvraag voor een stedenbouwkundig attest nr. 2 ingediend, met de bedoeling een golfterrein met 9 holes aan te leggen in een vruchtbaar landbouwgebied, een parkgebied en in een beschermd bosgebied.

In wat volgens het gewestplan bepaald werd als landbouwgrond, zijn volgende vergunningsplichtige werken voorzien :

- nivelleringen (meer dan 1,5 m) ;
- bebossingen en aanplantingen;
- kappen van bomen;
- aanleggen van golflinks.

In wat volgens het gewestplan bepaald werd als bosgebied worden volgende vergunningsplichtige werken gepland :

- ontbossing;
- wijziging van de vegetatie;

- nivelleringen (tot 1,5 m);
- aanleggen van golflinks.

Ruim 3/5 van dit plan is gelegen in beschermd landschap (Floordambos), zowel de landbouwgronden als het bosgebied.

Bovenvermelde werken zijn volledig in strijd met dit beschermingsbesluit.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de Gemeenschapsminister het indienen van een dergelijke aanvraag bevestigen?
2. Kan de heer Gemeenschapsminister bevestigen dat reeds thans, in bovenvermeld gebied, voorbereidende werken worden uitgevoerd. Zo ja, welke maatregelen overweegt hij ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Er is een aanvraag voor een stedenbouwkundig attest nr. 2 ingediend op 6 juni 1986.
2. In het gebied werden werkzaamheden uitgevoerd. Reeds op 10 mei 1986 werd door de lokale politie proces-verbaal opgesteld ten laste van de VZW Brabantse Golf wegens het onwettig uitvoeren van werkzaamheden in strijd met artikel 2a en 6b van het Ministerieel Besluit van 5 maart 1986.

Terzelfdertijd werd mondeling de stopzetting der werken bevolen. Dit werd door de heer Burge-meester schriftelijk bevestigd aan de VZW Brabantse Golf op 13 mei 1986. Ik heb mijn administratie opdracht gegeven eventuele overtredingen volgens de wet op de R.O. vast te stellen volgens de door deze wet voorziene procedure.

Vraag nr. 144
(zitting 1985-1986)
van 9 juli 1986
van de heer A. DE BEUL

Stedenbouwkundig attest golfterrein — Geldigheid

Op 6 juni 1986 werd door de Brabantse Golf en de eigenaar van de gronden, een stedenbouwkundig attest nr. 2 aangevraagd. Dit stedenbouwkundig attest voorziet in de aanleg van een golfterrein met 9 „ holes”. Hiertoe wordt het vellen van een 150-tal bomen voorzien; prachtige loofbomen zullen hierdoor verdwijnen.

Dit stedenbouwkundig attest heeft betrekking op het beschermd landschap „ Floordambos”. Bij besluit van 5 maart 1986 werd Floordambos definitief als landschap beschermd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Werd het advies van de Dienst Monumenten en Landschappen gevraagd met betrekking tot het stedenbouwkundig attest?

2. Meent u niet dat het stedenbouwkundig attest niet alleen in strijd is met het beschermingsbesluit maar eveneens in strijd met het gewestplan?
3. Meent u niet dat op basis van het gewestplan, een stedenbouwkundig attest voor een golfterrein in Floordambos, juridisch onmogelijk is?
4. Werd het proces-verbaal over de boomkappingen in dit gebied, bij het dossier van het stedenbouwkundig attest gevoegd? Meent u niet dat dit proces-verbaal een belangrijk beoordelingselement in deze aanvraag vormt?

Antwoord

In verband met de aanvraag voor een stedenbouwkundig attest en de problematiek rond de aanleg van een golfterrein in het beschermd landschap „Floordambos” heb ik de eer het Geacht Lid het volgende mede te delen.

1. De aanleg van een golfterrein te Melsbroek is alleen vergunningsplichtig voor zover een ontbossing, een aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem of de wijziging van een speciaal beschermde vegetatie vereist is. Voor wat betreft de uitvoering van werken in het gerangschikte gedeelte, werd het advies van het Bestuur van Monumenten en Landschappen gevraagd.
2. Mijn bevoegdheid strekt zich niet uit tot het verlenen van afwijkingen van een rangschikkingsbesluit. Alleen de in het bos uit te voeren werken zijn, vanwege de noodzaak van een beperkte ontbossing, vergunningsplichtig vanuit het oogpunt van de stedenbouwwet.
3. Vanuit het standpunt van de toepassing van de stedenbouwwet is het een open vraag of een afwijking van het gewestplan noodzakelijk is voor een beperkte ontbossing die gepaard gaat met een daaraan gekoppelde bebossing in de onmiddellijke omgeving. De aanleg van een golfterrein te Aartselaar heeft op dat gebied geen problemen opgeleverd zodat de Gemachtigde Ambtenaar op een volkomen verantwoorde wijze tot de afgifte van een stedenbouwkundig attest kon overgaan.
4. Bij onderzoek van een aanvraag worden alle elementen betrokken die planologisch en stedenbouwkundig van belang zijn. Dit gebeurt ook in deze zaak. Het bestaan van een eventuele overtreding vormt op zichzelf geen doorslaggevend argument om een aanvraag af te wijzen.

Vraag nr. 148
(zitting 1985-1986)
van 17 juli 1986
van de heer A. DE BEUL

Woonuitbreidingsgebied — Invloed op stadsvernieuwing

op onze vraag nr. 117 van 5 juni 1986 antwoordde u dat het woongedrag, naast sociaal culturele factoren, vooral te maken heeft met wat de markt aan te bieden heeft.

Het feit dat men woonuitbreidingsgebieden aansnijdt, bepaalt door het aanbieden van bouwgronden of nieuwe woningen, op een belangrijke wijze het markt-aandeel.

Door dat gegeven en door het feit dat het aantrekkelijker voorkomt om op een goedkopere bouwgrond te bouwen of een nieuw gebouwde woning aan te bieden, dan het renoveren van een woning in een verkrotte buurt, wordt de mogelijkheid dat stadsvernieuwing een kans heeft wel erg beperkt.

Graag vernam ik van de Geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Meent u niet dat het uitbreidingsbeleid het stadsvernieuwingsbeleid zwaar hypothekeert?
2. Door het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden, beïnvloedt men op een sterke wijze het marktaanbod. Meent u niet dat door een uitbreidingsgebied, de kansen voor de stadsvernieuwing drastisch verminderen?
3. Het uitvoeren van infrastructuurwerken in woonuitbreidingsgebieden wordt, voor zover het overheidsinitiatieven betreft, dikwijls — via de wet Brunfaut — verhaald op de Gemeenschap. Meent u niet dat het zinvol zou zijn om met de Gemeenschapsminister voor Huisvesting, deze kredieten volledig af te bouwen en ze te richten naar stadsvernieuwing? Is het u bekend dat de volledige uitrusting van een nieuwe woning op het Fonds Brunfaut tot 400.000 frank per woning kost (zie verslag van de Commissie Huisvesting, stuk 8 — zitting 1985-1986)?
4. De Gemeenschapsminister voor Huisvesting stelde bij de bespreking van de begroting (zie stuk 8 zitting 1985-1986) dat de financiële middelen prioritair op inbreiding en renovatie moeten gericht worden. Hoe verklaart u, in dit licht, uw pleiten voor een beleid waar het uitbreidingsbeleid naast een herwaarderingsbeleid wordt geplaatst?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 17 juli heb ik de eer het geachte lid volgende informatie te verstrekken.

1. In eerste instantie verwijs ik naar mijn antwoord op de vraag nr. 68 van 21 maart ll. van het geachte lid.

Het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden moet verder gebeuren in functie van de werkelijke behoeften. Het voeren van een stadsvernieuwingsbeleid kan bij komende woonmogelijkheden waarmede rekening gehouden in deze behoeftenbepaling. Het is ook evident dat in gemeenten met een grote leegstand minder behoefte is tot het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden. Stadsvernieuwing is anderzijds niet alleen een operatie van huisvesting doch betekent ook o.a. een herwaardering van het openbaar domein, het creëren van groenruimte in het stedelijk weefsel, een vermenging van functies in de steden.

2. Indien we kunnen stellen dat de woningvoorraad in Vlaanderen voor een aantal regio's voldoende

is in functie van de behoeften dan betekent dit niet dat in andere gebieden nog een duidelijke woningbehoefte aanwezig is die de verdere aansnijding van woon- en woonuitbreidingsgebieden noodzakelijk maakt. Het komt de gemeenten toe hun ruimtelijk beleid te motiveren binnen een regionale context.

Uit deze en andere vragen van het geachte lid over woonuitbreidingsgebieden komt het mij over alsof U een beleid voorstelt waarbij de mensen zo goed als gedwongen worden terug in de steden te gaan wonen en ze verhinderd worden tot een meer landelijke keuze. In mijn beleidsvisie stel ik dat de overheid voor alle categorieën van de bevolking mogelijkheden moet voorzien maar dat ze het recht niet heeft in hun plaats die keuze te maken of ze af te dwingen.

3 + 4. Het beleid in verband met de huisvesting en het voeren van een stadsvernieuwingsbeleid maken het voorwerp uit van besprekingen tussen mijn collega bevoegd voor de Huisvesting en mijzelf.

De Huisvestingscode en de toepassing ervan behoren uiteraard tot de bevoegdheid van mijn collega voor Huisvesting. Deze vragen dienen dan ook prioritair aan de Gemeenschapsminister voor Huisvesting gesteld.

Vraag nr. 149
(zitting 1985-1986)
van 17 juli 1986
van de heer P. MATTHYS

Milieubeleid en ruimtelijke ordening — Rol Provinciebestuur

Graag wou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. In welke concrete soort dossiers, behorende tot het milieubeleid en ruimtelijke ordening, geeft de Bestendige Deputatie:
  - advies ;
  - neemt zij een beslissing.
2. Welke rol spelen de Provincieraden op het vlak van het milieubeleid en de ruimtelijke ordening? Kan het inzagerecht inzake betrokken dossiers worden beperkt?
3. Welk is de rol van de Gouverneur inzake milieuhinder en ruimtelijke ordening?
4. Op welke diensten kunnen de Provinciebesturen rekenen in verband met het toezicht op de verscheidene milieuwetten?
5. Zal de toepassing van het nieuwe milieuvergunningendecreet gepaard gaan met enige personeelsuitbreiding van de betrokken administraties?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Antwoord

Ingevolge zijn parlementaire vraag dd. 17.7.1986 heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen

wat de aspecten betreft van Ruimtelijke Ordening, die onder mijn bevoegdheid ressorteren.

1. a. De Bestendige Deputatie geeft advies over volgende soorten van dossiers :
  - aanvragen tot aanstellen van een ontwerper voor streek- en gewestplannen;
  - onderzoek van ontwerp-, streek- en gewestplannen.
 Daarenboven maken leden van de Bestendige Deputatie deel uit van de Streekcommissies voor advies inzake Ruimtelijke Ordening.
- b. De Bestendige Deputatie neemt een beslissing in de eerste trap van de beroepsprocedure inzake bouw- en verkavelingsdossiers.

2. De provincieraden hebben geen expliciete bevoegdheid op het vlak van Ruimtelijke Ordening.

Hun rol beperkt zich tot het algemene toezicht op de beslissingen van de Bestendige Deputatie.

3. De rol van de Gouverneur inzake Ruimtelijke Ordening situeert zich op het vlak van de administratieve coördinatie op het provinciale niveau, enerzijds horizontaal tussen de verschillende materies zoals Ruimtelijke Ordening en Milieu, anderzijds vertikaal tussen de verschillende bestuursniveaus.

Zo zijn de taken van de Gouverneur ondermeer:

- bij de samenstelling van de streekcommissies voor advies inzake Ruimtelijke Ordening een dubbele lijst van kandidaten voorstellen voor de helft van de leden, gekozen uit de personen die de voornaamste particuliere belangen van de streek vertegenwoordigen ;
- de Gouverneur is Voorzitter van de streekcommissies voor advies inzake Ruimtelijke Ordening ;
- hij zorgt voor de administratieve behandeling van de ontwerp-, streek- en gewestplannen op provinciaal niveau, regelt het openbaar onderzoek via de gemeenten evenals de uiteindelijke bekendmaking via aanplakking en toezending naar de gemeenten.

Via de Gouverneur wordt het advies inzake Ruimtelijke Ordening ingewonnen bij de dossiers voor exploitatievergunningen.

Voor de overige elementen van zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn collega bevoegd voor het Leefmilieu.

Vraag nr. 150
(zitting 1985-1986)
van 18 juli 1986
van de heer A. DE BEUL

Huisvestingsbeleid — Evolutie in woongedrag

U stelde dat „wanneer de overheid vaststelt dat het woongedrag van de bevolking anders is en een andere richting uitgaat, de legitimatie zeker aanwezig is om

in te gaan op de reële behoeften en wensen van de bevolking". In vraag nummer 117 van 5 juni 1986 geeft u geen antwoord op de gestelde vraag maar beperkte u zich tot een zinsontleding en woordontleding.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe heeft de overheid vastgesteld dat het woongedrag anders is en een andere richting uitgaat?
2. Welke onderzoeken onderbouwen de stelling dat het woongedrag een andere richting uitgaat? Wanneer werd dit gewijzigde gedrag voor het eerst vastgesteld?
3. U stelt dat „het huidige woongedrag niet ingaat tegen een goede ruimtelijke ordening, gezien er slechts gevraagd wordt te mogen bouwen of om gebieden te mogen aansnijden die de overheid zelf daartoe bestemd heeft". Meent u dat alle woon- en uitbreidingsgebieden zomaar het resultaat zijn van een degelijk onderzoek dat een goede ruimtelijke ordening op het oog had? Hoe verklaart u de enorme verschillen tussen voorontwerp, ontwerp en definitief Gewestplan?
4. Meent u niet dat door het aansnijden van woon- uitbreidingsgebieden, de stadsvernieuwing zwaar gehypothekeerd wordt?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid volgende informatie te verstrekken.

1. Betreffende het woongedrag kan ik in eerste instantie verwijzen naar de dagelijkse praktijk van aanvragen van bouw- en verkavelingsvergunningen.
De ruimtelijke consequenties van het woongedrag hebben tot hiertoe niet het voorwerp uitgemaakt van een alomvattend toegepast onderzoek in Vlaanderen. In het kader van het structuurschema huisvesting kan hier verder onderzoek over verricht worden.
2. Zoals onder punt 1 gesteld werd blijkt dit vooral uit de bouw- en verkavelingsaanvragen.
3. De verschillen tussen de voorontwerp-, de ontwerp- en de gewestplannen zijn grotendeels het gevolg van de officieuze en officiële consultaties betreffende de gewestplannen. De gewestplannen zijn inderdaad niet altijd het resultaat geweest van een gefundeerd degelijk onderzoek. Ik onderschrijf echter het standpunt van de Vlaamse Executieve, uitgedrukt in het Regeerakkoord — dat willen we terug rechtszekerheid inbouwen in de Ruimtelijke Ordening — in een eerste fase de gewestplannen dienen behouden te worden zoals ze zijn. De bevolking heeft er geen boodschap aan de oude discussies over de kwaliteit van de procedure en over de gewestplannen zelf terug aan te vatten. De gewestplannen bieden voldoende waarborgen om ze in te bouwen in een actueel beleid, zonder de basis daarvan terug in vraag te stellen. In een tweede fase kan, waar het nodig geacht wordt, gedacht worden aan gedeeltelijke herzie-

ningen van de gewestplannen en/of aan de wijziging van de stedenbouwwet wat het hoofdstuk van de gewestplannen betreft.

4. Betreffende dit punt verwijs ik naar mijn antwoord op de vragen nrs. 68 en 117 van het geachte lid.

Vraag nr. 152
(zitting 1985-1986)
van 22 juli 1986
van de heer J. PEPERMANS

Sas van Weert en omgeving — Beschermingsprocedure

Door de Provinciale Commissie Monumenten en Landschappen werd een aanvraag tot bescherming voor het Sas van Weert en de polderomgeving ingeleid, dit zowel voor het sas zelf als monument als voor de ganse polderomgeving als waardevol landschap.

Kan de geachte Minister mij meedelen hoever deze beschermingsprocedure reeds is gevorderd? Hoe komt het dat wat blijkbaar oorspronkelijk goed evolueerde, heden stagneert?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 22 juli 1986 kan ik het geachte lid mededelen dat de bescherming van het Sas van Weert behoort tot de bevoegdheid van mijn geachte collega, de Gemeenschapsminister van Cultuur.

Vraag nr. 153
(zitting 1985-1986)
van 24 juli 1986
van de heer A. DE BEUL

Gewestplannen — Hiërarchie van kernen

In antwoord op mijn vraag nummer 114 van 5 juni 1986 stelde u dat ik van een verkeerde hypothese vertrok. Volgens u zijn de gewestplannen opgebouwd op basis van een hiërarchie van kernen. Men zou kunnen akkoord gaan met de stelling dat de voorontwerpen van gewestplannen een zekere hiërarchie inhielden maar de wijzigingen van deze voorontwerpen in ontwerp-gewestplannen en definitieve gewestplannen, waren van dergelijke omvang dat men — indien men een zekere intellectuele eerlijkheid wil behouden — bezwaarlijk kan verwijzen naar een hiërarchie van kernen. Het wanordelijk toenemen van bepaalde bestemmingen is voldoende belicht, de toename in de ontwerp-gewestplannen werd aangeduid in het tijdschrift Stero, terwijl de toenamen in het definitief gewestplan werd aangetoond door de GERV.

Gaarne zou ik van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Op welke hiërarchie van kernen doelt u wanneer u stelt dat de gewestplannen hierop steunen?

2. Is het u bekend dat de hiërarchie van kernen, als wetenschappelijk onderzoek tot stand is gekomen nadat alle voorontwerpen werden opgemaakt? Sommige streekstudies hadden echter op erg verdienstelijke wijze, per streek, een soort hiërarchie van kernen ontwikkeld.
3. Is het u bekend dat de hiërarchie van kernen door een onderzoek van de nationale commissie voor Ruimtelijke Ordening, verder werd verfijnd en dat dit gebeurde nadat alle ontwerpen en een groot deel van de definitieve gewestplannen werden vastgesteld?
4. Is het u bekend dat deze hiërarchie van kernen totaal verschilt van het planbeeld van de gewestplannen?
5. Uit deze hiërarchie van kernen blijkt dat een spreidingsbeleid op basis van de gewestplannen zonder fasering, zonder schrappen of bevriezen van bepaalde bestemmingen geen enkele zin heeft. Welke beleidsgevolgen zal u daaruit trekken?
6. Wanneer de gemeenten autonoom alle bestemmingen van het gewestplan mogen opvullen, wordt elke spreidingsbeleid zonder enig voorwerp. Het betekent tevens dat een efficiënt gebruik van de infrastructuur en het voorzieningsapparaat wordt afgewezen. Is dit u bekend? Wordt dit uw doelbewuste beleidskeuze?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid volgende informatie te verstrekken.

1. De hiërarchie van kernen, zoals ze werd vastgesteld in een aantal wetenschappelijke publikaties — o.a. de studie van 1976 over de hiërarchie van kernen in Vlaanderen in opdracht van het Staatssecretariaat voor Streekeconomie, Ruimtelijke Ordening en Huisvesting — vormt mede de basis van de besluitvorming inzake de gewestplannen.
2. De hiërarchie van kernen is, als wetenschappelijk onderzoek, in Vlaanderen gekend van vóór de voorontwerp-gewestplannen. Ik verwijs hieromtrent b.v. naar de studie van Prof. Dr. M. Goossens „Hinterlanden en hiërarchie der centra: een methodologische studie toegepast op Noord-Oost België” verschenen in 1963 in Acta Geographica Lovaniensia. In dezelfde periode was de daarbij aansluitende groeipooltheorie reeds in een toepassingsfase gekomen.
3. Het bestuur van de Ruimtelijke Ordening was vertegenwoordigd in de commissie die deze studie begeleidde.
4. De gewestplannen konden niet alleen rekening houden met het theoretisch beeld van de hiërarchie der kernen. Zo waren de bestaande en de juridische toestand vaak afwijkend van dit model.
Uiteraard moest ook hiermede rekening worden gehouden.
5. In het uit te werken „ruimtelijk beleidsplan Vlaanderen” is het concept van de „hiërarchie der kernen” een der uitgangspunten.

Bij het aansnijden van woonzones en woonuitbreidingsgebieden wordt thans ook reeds impliciet rekening gehouden met de hiërarchie zowel wat de aan te snijden zones betreft als wat de dichtheid aangaat.

6. Elke gemeente zal haar eigen ruimtelijk beleid via een eigen gemeentelijk beleidsplan kunnen bepalen binnen de grenzen van een hoger beleidsplan.

In dit hoger beleidsplan zullen randvoorwaarden naar de gemeenten bepaald worden mede op basis van de hiërarchie der kernen.

Vraag nr. 154
(zitting 1985-1986)
van 24 juli 1986
van de heer A. DE BEUL

Woonuitbreidingsbeleid en inbreidings- en stadsvernieuwingsbeleid — Causaal verband

Het naast elkaar leren ontwikkelen van een woonuitbreidingsbeleid naast een inbreidings- en stadsvernieuwingsbeleid leidt tot een bij voorbaat mislukt inbreidings- en stadsvernieuwingsbeleid. Dit is te verklaren door het minder aantrekkelijker worden van een renovatiebeleid; een verdere leegstand en verkrotting zijn dan ook daarvan de normale uitvloeisels. Het ontkennen of minimaliseren van het causaal verband tussen uitbreidingsbeleid en de leegstand, is dermate onthutsend dat u blijkbaar over studies en cijfers moet beschikken die niemand tot hiertoe in Vlaanderen ooit heeft gezien.

Gaarne had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welk causaal verband is er volgens u tussen het woonuitbreidingsbeleid en het inbreidings- en stadsvernieuwingsbeleid?
2. Hoe verklaart u de stadsvlucht en de daaruit voortvloeiende leegstand?
3. Welke beleidsmaatregelen voorziet u om de leegstand terug te dringen en de leefbaarheid van de stad terug een kans te geven?
4. Indien u stelt dat de gemeenten zelf de accenten moeten leggen op de in- en uitbreiding of zelf een evenwicht moeten nastreven, is dit een typisch voorbeeld van het afschuiven van verantwoordelijkheid. Het is niet voldoende een laissez faire, laissez passer politiek te voeren, de gemeenten kunnen niet de enige verantwoordelijken zijn voor het spreidingsbeleid. Meent u niet dat elk zinvol spreidingsbeleid door deze politiek totaal op de helling wordt gezet?
5. Welk spreidingspatroon is volgens uw beleidsvisie voor Vlaanderen noodzakelijk? Zal u om dit spreidingsbeleid te verwezenlijken een fasering in het aansnijden van de woonuitbreidingsgebieden voorzien?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 23 juli 1986 heb ik de

eer het geachte lid de hiernavolgende gegevens te verstreken.

1. In eerste instantie verwijs ik naar mijn antwoord op de vragen nr. 68 van 21 maart en nr. 148 van 17 juli 1986 van het geachte lid.

Zelfs indien zou kunnen worden gesteld dat op het huidige ogenblik de woningvoorraad in Vlaanderen globaal gezien voldoende is in functie van de behoeften dan betekent zulks nog niet dat een aantal gemeenten als gevolg van hun eigen interne dynamiek geen nood zouden hebben aan woonuitbreiding. Zulke dynamiek kan zowel binnen de woongebieden als in de woonuitbreidingsgebieden van de gewestplannen tot uiting komen.

Het ligt in dit verband voor de hand dat de relatie met de stadsherwaardering moet gelegd worden:

- in geval van acute leegstand moet dit probleem op prioritaire wijze worden aangepakt in het kader van de stads- en dorpsherwaardering;
- indien beperkte of geen leegstand aanwezig is mag geen ondoordacht woonuitbreidingsbeleid gevoerd worden dat nefaste konsekwenties of tentenzen zal inhouden op het toekomstgerichte stads- en dorpsherwaarderingbeleid.

Wanneer een gemeente als gevolg van een interne dynamiek prioritair in aanmerking komt voor woonuitbreiding, moet zij dit verantwoorden op basis van een planologische nota die zij zelf uitwerkt omdat zij aansprakelijk is voor haar eigen ruimtelijk beleid.

2. De stedelijke ontvolking als demografisch fenomeen en de daaruit voortvloeiende leegstand moeten gezien worden als resultante van diverse funeste factoren zoals: de onherbergzaamheid en milieuverstoring in het algemeen (verkeershinder, verdwijning van groen.. .) van stedelijke woonwijken, de verdwijning van de verzorgende functies, door de cityvorming (integratie van niet woongebonden functies), de mobiliteitstoename en uiteindelijk de uitvoering van verkavelingen en andere woonprojecten met bijhorende infrastructuur aan de stedelijke periferie die hebben geleid tot suburbanisatie.
3. Als beleidsmaatregel om de leegstand in te dijken kan een pandenbeleid, ingeschreven als deeloperatie binnen een door de Vlaamse Executieve erkend herwaarderinggebied, probaat zijn.

Zulks betekent dat van overwege bij voorrang leegstaande woningen en uiteraard panden met vele gebreken of die ongezond verbeterbaar zijn van overheidswege op selectieve wijze worden verworven met het oog op renovatie of realisatie van invulbouw nadat via een gemeentelijk aanschrijvingsbeleid blijkt dat het partikulier initiatief in gebreke blijft. De leefbaarheid van onze steden wordt in overwegende mate bepaald door een beleid dat gericht is op de heraanleg van het openbaar domein (inbegrepen de aanleg van groene ruimten en speelpleinen, het nemen van verkeersvriendelijke maatregelen zoals de realisatie van verkeersdrempels.. .)

Daarnaast is tevens essentieel dat de gemeenschapsuitrusting is afgestemd op jonge gezinnen teneinde een gezonde demografische opbouw na te streven.

4. Zoals reeds aangestipt in punt 1 van mijn antwoord behoort het gemeentelijk ruimtelijk beleid tot de gemeentelijke verantwoordelijkheid. De facto is er geen sprake van ontvluchting van verantwoordelijkheid van hogerhand, a fortiori wanneer rekening dient worden gehouden met het feit dat het gemeentelijk ruimtelijk beleid moet kaderen in een ruimtelijk beleidsplan op hoger bestuursniveau waarin randvoorwaarden worden bepaald. Het is duidelijk dat binnen deze context het spreidingsbeleid dient behandeld te worden. Op dit ogenblik zijn de gewestplannen richtinggevend voor de gemeenten bij het bepalen van hun ruimtelijk beleid.
5. Het spreidingspatroon in Vlaanderen zal ongetwijfeld het voorwerp uitmaken van onderzoek in het kader van het Beleidsplan Vlaanderen. Hierin zal o.a. met de hiërarchie van kernen rekening worden gehouden.

Vraag nr. 157
(zitting 1985-1986)
van 25 juli 1986

van de heer G. BEERDEN

Golfterreinen — Problematiek

Ik zou u dank weten mocht u me het volgende kunnen mededelen.

1. Hoeveel golfterreinen er op dit ogenblik in gebruik zijn en in welke gemeente ze gelegen zijn? Welke zijn openbaar, respectievelijk privé uitgebaat?
2. Hoeveel golfterreinen zijn in uitvoering (werden vergund)? Waar zijn ze gelegen en welke zijn privé, respectievelijk openbare initiatieven?
3. Voor hoeveel golfterreinen is een dossier ingediend bij uw diensten tot het bekomen van een vergunning? Waar zijn ze gelegen? Welke zijn openbare, respectievelijk privé initiatieven?
4. Welke initiatieven hebben subsidiëring bekomen; of van de Vlaamse Gemeenschap of van het EFRO?
5. Voor welke van de nieuwe initiatieven werd subsidiëring gevraagd bij de Vlaamse Gemeenschap of bij het EFRO?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Momenteel zijn volgens de mij verschaft inlichtingen 12 golfterreinen in gebruik. Met uitzondering van een militair golfterrein te Duisburg worden alle golfterreinen door particulieren uitgebaat. Deze golfterreinen zijn gelegen te De Haan, Knokke, St. Martens-Latem, Wortegem-Petegem, Kapellen, 's Gravenwezel, Wommelgem, Keerbergen, Tervuren, Duisburg, Melsbroek, Houthalen.

2. Het is mij niet bekend hoeveel golfterreinen zich momenteel in het stadium van aanleg bevinden daar de aanleg van een golfterrein niet noodzakelijk vergunningsplichtig is. Mij is alleen de vergunning voor de aanleg van een golfterrein te Hasselt bekend.

Deze aanleg was vergunningsplichtig omwille van de belangrijke grondwerken die door het project werden beoogd. Het golfterrein te Hasselt wordt bij mijn weten aangelegd door een vennootschap die door de juristen gewoonlijk beschouwd wordt als een gemengde instelling die zowel private als openbare kenmerken heeft.

3. Bij de Administratie voor Ruimtelijke Ordening werden recent aanvragen om afgifte van stedenbouwkundige attesten ingediend voor de aanleg van golfterreinen te Melsbroek, Hemiksem-Aartselaar en Knokke. Voor Hasselt werd een bouw-aanvraag ingediend bij het Stadsbestuur. De eerstgenoemde projecten hebben eerder een privaat karakter alhoewel, sociologisch gezien de ene club veel opener kan zijn dan de andere. Het geachte lid zal echter wel willen begrijpen dat het doorgronden van het al dan niet openbaar karakter een aangelegenheid is die mijn bevoegdheid te buiten gaat. Zoals reeds gezegd kan het Hasselts initiatief beschouwd worden als zijnde van het gemengde type.
4. en 5. Wat deze vragen betreft moet ik erop wijzen dat alleen het golfterreinbeleid, en dan nog in beperkte gevallen, tot mijn bevoegdheid behoort. Het golfsportbeleid behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Cultuur.

Vraag nr. 159
(zitting 1985-1986)
van 28 juli 1986
van de heer J. VALKENIERS

Wezembeek- Oppem — Verkavelingsvergunning Cie Immobilière

In november 1985 werd in Wezembeek-Oppem een verkavelingsvergunning toegestaan aan de Cie Immobilière.

Graag vernam ik om hoeveel kavels het hier gaat?

Hoeveel is de totale oppervlakte van de kavels en de infrastructuur ?

Wanneer werd de aanvraag ingeleid?

Wanner werd ze toegestaan?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het antwoord op de door hem gestelde vragen mede te delen.

1. Het betreft een verkaveling bestaande uit 5 kavels.
2. De totale oppervlakte is 112,5 are.
3. De oorspronkelijke aanvraag werd ingeleid op 2.12.74. Deze aanvraag beoogde een indeling in elf kavels. Op 14 januari 1975 werd een princi-

pieel akkoord veleend voor een verkaveling in 5 kavels.

Bij arrest van de Raad van State van 14 september 1984 werd de bestemming „parkgebied en woonpark” van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse vernietigd.

4. De eigenlijke verkavelingsaanvraag werd ingediend op 16 maart 1985. De verkavelingsaanvraag werd gunstig geadviseerd door mijn geachte voorganger op 21 november 1985 en dit met de bedoeling een vordering tot planschade te voorkomen. De verkavelingsvergunning werd op grond van dit advies afgegeven door het gemeentebestuur van Wezembeek-Oppem op 9 januari 1986.

Vraag nr. 162
(zitting 1985-1986)
van 29 juli 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Beek in Nederland — Uitbreiding luchthaven

De Nederlanders hebben grootse plannen met de luchthaven van Beek, nabij Maastricht. Er moet meer luchtvracht komen richting Beek. Eén manier om dit mogelijk te maken zou zijn de bestaande Noord-Zuid landingspiste te verlengen.

Maar de plaatselijke Nederlandse bevolking is grotendeels tegen dit plan vanwege de verstoring van hun leefmilieu.

Nu rijpen de plannen om een volledig nieuwe start- en landingsbaan aan te leggen in de richting Oost-West. Dit brengt met zich mee dat de geluidshinder, de milieuproblemen over de grens, met name naar de Belgische gemeenten, wordt geëxporteerd. De natuur, de boeren en de mensen in het Limburgse Maasland zullen dan rake klappen krijgen.

Neerharen, Rekem, Uikhoven, Boorseme, Kotem, Opgrimbie en ook Lanaken zouden dan voor een behoorlijk deel moeten „gesteriliseerd” worden. Een hele regio wordt als het ware „verboden gebied” voor vogels. De boeren zouden niets meer mogen telen dat vogels aantrekt. Natuurreservaten en plas- sen (van verlaten grindwinningen) zijn om dezelfde reden in een omvangrijk gebied uit den boze.

Mocht in Beek een O.W. baan worden aangelegd dan zullen in het Belgische Maasland ingrijpende maatregelen op het vlak van ruimtelijke ordening moeten genomen worden. In een wijde cirkel waarin o.m. Maasmechelen, Opgrimbie, Lanaken en Smeermaas en ook Eisdien, Vucht, Boorseme, Uikhoven en Rekem liggen, dient men „aanvarings-preventiemaatregelen” te treffen. Dat wil ondermeer zeggen dat er zo weinig mogelijk vogels in de lucht mogen zijn.

Graag vernam ik:

1. of reeds een onderzoek werd ingesteld naar de mogelijke gevolgen van een O.W. baan te Beek inzake ruimtelijke ordening en tot welke resultaten dit heeft geleid;
2. welke gebieden (natuurgebieden, reservaten, kastelparken, beschermde gebieden..) zouden door

de aanleg van de O.W. baan te Beek worden gewijzigd inzake ruimtelijke ordening;

- hoe de Gemeenschapsminister meent te moeten reageren op de aanleg van de O.W. baan te Beek nabij Maastricht.

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid de gevraagde gegevens te laten geworden.

- De problematiek van de uitbreiding van de luchthaven te Beek wordt o.m. in de Benelux Economische Unie behandeld in het kader van de herziening van het streekplan Zuid-Limburg, zowel de partiële herziening als de algehele herziening.

Deze herzieningen zijn door de Belgische delegatie ongunstig geadviseerd.

- In Vlaanderen worden geen wijzigingen van bestemmingen van het gewestplan overwogen bij de eventuele aanleg van de O.W. baan.
- In het overleg met de Nederlandse autoriteiten zal de aanleg van een Oost-West baan, met negatieve gevolgen op de kwaliteit van de ruimte op Belgisch grondgebied, steeds ongunstig beoordeeld worden.

Vraag nr. 164
(zitting 1985-1986)
van 29 juli 1986
van de heer R. VAN STEENKISTE

Inspraakverplichtingen en openbaarheidsverplichtingen voor het eigen bevoegdheidssterrein — Regeling

Sinds enkele jaren is de inspraakgedachte en openbaarheidsgedachte sterk in opmars. Er wordt gepleit voor meer openheid vanwege de overheid ten opzichte van de burgers. In dit verband zijn door de diverse partijen wetsvoorstellen neergelegd.

Nochtans bestaan er reeds op veel vlakken inspraakbepalingen en openbaarheidsbepalingen, her en der verspreid over de verschillende materies.

Gaarne vernam ik in dit verband volgende zaken voor wat het eigen bevoegdheidssterrein betreft.

- Welke inspraakverrichtingen en openbaarheidsverplichtingen er reeds bestaan?
- Welke is de basis voor deze verplichtingen bijvoorbeeld wettekst?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Als antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid de samenvatting mede te delen van de hoofdelementen inzake inspraak- en openbaarheidsverplichtingen betreffende de materie ruimtelijke ordening en deze waarmede de Administratie Regionale en Lokale Besturen geconfronteerd wordt.

- De wettelijke bepalingen betreffende inspraak en openbaarheid in de stedenbouwwetgeving.

De artikels verwijzen naar de stedenbouwwet van 29 maart 1962 tenzij anders vermeld.

- Bij de goedkeuringsprocedure van *streek- en gewestplannen* wordt een openbaar onderzoek ingericht (art. 9); er wordt advies ingewonnen van de Regionale Commissie voor Advies (art. 9 en 7); het definitief plan wordt bekend gemaakt (art. 10).
- De Gemeentelijke plannen van aanleg ondergaan een openbaar onderzoek (art. 2 1); worden voor advies voorgelegd aan de gemeentelijke commissie voor advies en zo deze niet bestaat aan de regionale commissie voor advies (art. 21 en 19) en het goedgekeurde plan wordt openbaar gemaakt (art. 23).

Indien een plan van aanleg gepaard gaat met een onteigeningsplan zijn speciale regels voor verwittiging aan de eigenaars voorzien (art. 28).

- De wet voorziet (art. 54) dat openbaarmaking in de procedure van bouw- en verkavelingsvergunningen kan worden geregeld via afzonderlijke uitvoeringsbesluiten.

De openbaarmaking van bepaalde bouwaanvragen en verkavelingsaanvragen door bekendmaking is vastgesteld in het Koninklijk Besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouw-aanvragen, gewijzigd — voor het Vlaamse Gewest — bij Koninklijk Besluit van 16 december 1981, bij besluit van 16 maart 1983 en van 3 oktober 1984 van de Vlaamse Executieve.

De belangrijkste inspraakverplichting, op basis van deze besluiten, is het houden van een openbaar onderzoek, na bekendmaking van de aanvraag. Gedurende het openbaar onderzoek kan elke belanghebbende schriftelijk zijn bezwaren kenbaar maken bij het gemeentebestuur. In de besluiten worden de aard van de aanvragen opgesomd waarvoor een openbaar onderzoek verplicht is als mede de modaliteiten van het onderzoek en de behandeling van de aanvragen en van de bezwaren.

- De wet op de stedenbouw bevat tenslotte een hoofdstuk „Inlichtingen te verstrekken door openbare besturen” (art. 63). In uitvoering daarvan worden in het Koninklijk Besluit van 22 oktober 1971 de modaliteiten vastgelegd waaronder inlichtingen inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening verstrekt worden. Daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen inlichtingen aan aanpalende eigenaars, aan derde belanghebbenden en aan alle personen die erom verzoeken.
- In het kader van het besluit van 30 maart 1983 van de Vlaamse Executieve tot regeling van de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest voor uitvoering van stads- of dorpsherwaarderingsoperaties, gewijzigd bij besluit van 17 juli 1984 van de Vlaamse Executieve is een stuur-

groep voorzien (art. 2, Se) als overlegorgaan dat de herwaarderingsoperatie begeleidt. Deze stuurgroep is samengesteld uit vertegenwoordigers van de bevolking, deskundigen en beleidsverantwoordelijk ken.

II. Wettelijke bepalingen over inspraak en openbaarheid waarmede de Administratie Regionale en Lokale Besturen geconfronteerd wordt :

1. Gemeentewet :

Artikel 69: Besluiten van de gemeenteraad. Inzagerecht van de inwoners.

Artikel 70: Verslag van de gemeenteraad over de toestand en het bestuur van de gemeentezaken.

Openbaarheid van de vergadering.

Artikel 71: Openbaarheid van de vergaderingen van de gemeenteraad in het algemeen.

Artikel 141: Begrotingen en Rekeningen. Openbaarheid en inzagerecht van de inwoners.

Artikel 150: Initiatiefrecht van inwoners met betrekking tot rechtsgedingen.

2. Provinciewet :

Artikel 51: Openbaarheid van de vergaderingen van de provincieraad.

Artikel 68: Openbaarheid van de rekeningen. Inzagerecht van de inwoners.

3. Vakbondsstatuut :

De wet van 19 december 1974, gewijzigd bij de wet van 19 juli 1983, (Staatsblad 24.12.1974 en 4.8.1983) en haar uitvoeringsbesluiten (o.m. K.B. 28.9.1984, gew. bij K.B. 17.7.1985, B.S. 20.10.1984 en 24.7.1985) die overleg en onderhandeling voorschrijven met onderhandelings- en overlegcomités o.m. wat betreft administratief statuut, personeelsformaties, verdelingsregeling in provincies, gemeenten.

Vraag nr. 165
(zitting 1985-1986)
van 29 juli 1986
van de heer P. TANT

Mini-decreet – Toepassing

In het antwoord op de vraag nr. 13 van de heer A. De Beul, gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3, dd. 19 februari 1986, stelt de geachte Gemeenschapsminister dat het mini-decreet niet van toepassing is op het (deel van het) grondgebied van een gemeente, waarvoor vóór de fusies van gemeenten een APA was opgemaakt en goedgekeurd, zelfs als die gemeente, in toepassing van art. 14, 3e lid van de wet van 29 maart 1962, besliste genoeg te nemen met de voorschriften van een reeds bestaand gewestplan.

Ter ondersteuning van deze stelling wees de Gemeenschapsminister er op dat art. 14, 3e lid alleen een procedure inhoudt om te ontsnappen aan de verplichting van de gemeente tot het opmaken van een APA. Hierin kan echter volgens hem geen grond gevonden worden om een van vóór de vaststelling

van een gewestplan bestaand APA van rechtswege te doen opheffen.

1. Heeft de geachte Gemeenschapsminister voldoende rekening gehouden met het bepaalde van art. 15 van de wet van 29 maart 1962, die het van toepassing zijn van een APA op het ganse grondgebied van de gemeente als een wezenskenmerk ervan omschrijft?

Is het met name gewettigd te stellen dat bij de fusie van de gemeenten de bestaande APA's van kracht blijven op het deel van het grondgebied waarop ze betrekking hadden? Is dit ook niet in strijd met grondwettelijke gelijkheidsbeginsel?

2. Houdt de Gemeenschapsminister er rekening mee dat de beslissingen van de gemeenteraden om beroep te doen op art. 14, 3e lid, van de wet van 29 maart 1962 in veel gevallen door de hogere overheid als het ware werd geïnduceerd, mede om aldus een einde te stellen aan de rechtsonzekerheid die, met betrekking tot APA's uit de fusie van gemeenten voortspoot? Houdt hij er meer in het bijzonder rekening mee dat bedoelde gemeenteraadsbeslissingen meestal reeds aanleiding hebben gegeven tot koninklijke besluiten waarin uitdrukkelijk wordt bepaald dat de desbetreffende APA's niet meer van toepassing zijn?

3. Is het diensvolgens realistisch te stellen dat de betrokken gemeentebesturen hun, door de Gemeenschapsminister „précair” genoemde situatie, kunnen regulariseren; door hun bestaande APA of APA's te herzien in uitbreiding tot hun gehele grondgebied? De vraag is of bedoelde APA's nog moeten geacht worden juridisch te bestaan? Kan een gemeentebestuur dus een bij KB opgeheven APA nog herzien?

4. Welke rechtszekerheid blijft er nog, zowel voor de burger als voor de gemeentebesturen, wanneer in antwoord op parlementaire vragen uitvoeringsbesluiten als onwettig worden gekwalificeerd, zonder ze echter te wijzigen?

Wat denkt de geachte Gemeenschapsminister te doen teneinde in deze orde op zaken te stellen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen, dat primo de voorwaarden gesteld in artikel 15 van de wet van 29 maart 1962 ongetwijfeld vormvereisten inhouden waaraan een APA moet voldoen om te worden goedgekeurd, maar dat secundo uit de wetgeving nergens blijkt dat bij wijziging van de gemeentegrenzen een goedgekeurd APA niet langer van kracht zou zijn.

Wat de aanpassing betreft van de betwiste uitvoeringsbesluiten en het inroepen van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, herinner ik aan de bevoegdheid van de gemeente en aan de intrinsieke wettelijke verplichting om de genaamde „precaire overgangssituatie” te regulariseren door een herziening van de APA's volgens de voorziene procedures. De elementen van mijn antwoord op vraag nr. 13 van 8 januari 1986 van de heer A. De Beul in verband met de APA's werden aan de bevoegde besturen als richtlijn overgemaakt en zullen ter kennis van de betrokken gemeenten gebracht worden.

In tegenstelling tot hetgeen het geachte lid beweert, is het juist mijn bedoeling geweest op dit punt rechtszekerheid te brengen door de richtinggevende rechtspraak daarover te bevestigen en niet verder te negeren.

Vraag nr. 166
(zitting 1985-1986)
van 29 juli 1986
van de heer P. TANT

Gemeenten en APA's — Geboden territoriale decentralisatiekansen

In het Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3, dd. 19 februari 1986, verscheen het antwoord op de vraag nr. 13 van de heer A. De Beul.

In de laatste paragraaf van dit antwoord stelde de geachte Gemeenschapsminister woordelijk : „ Het blijft een open vraag waarom de gemeenten, ook door het opmaken of het herzien van hun APA's, hun verantwoordelijkheid niet opnemen voor daarbij geboden territoriale decentralisatiekansen”.

Graag hadden wij het volgende van de geachte Gemeenschapsminister vernomen.

1. Of het inderdaad zijn mening blijft dat de algemeenheid van de gemeenten en dus de gemeentebestuurders nagelaten hebben hun vernatwoordelijkheid te nemen inzake het opmaken en herzien van APA's. Houdt de Gemeenschapsminister in zijn be- of veroordeling ook rekening met de uit het opmaken en het geregeld herzien van APA's voortvloeiende niet onbelangrijke kosten voor gemeentebesturen, die ter zake trouwens telkens met vrij ingewikkelde en tijdrovende procedures worden geconfronteerd.
2. Is het zinvol in deze te spreken over „ territoriale decentralisatie”, vermits de zeggingskracht en vooral de ultieme beslissingsbevoegdheid in deze materie niet bij de gemeente berust.
3. Wanneer de Gemeenschapsminister aan het zogenaamde niet benutten van decentralisatiekansen door lokale besturen de conclusie van een gebrek aan verantwoordelijkheidszin meent te moeten verbinden, dient dan niet tenminste een analoge conclusie gemaakt in hoofde van de diverse instanties die op de naleving van de wet van 29 maart 1962 en inzonderheid op de toepassing van het artikel 14 ervan dienen toe te zien.

Welke maatregelen werden door de geachte Gemeenschapsminister reeds genomen om aan de huidige rechtsonzekerheid een einde te stellen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat, gezien de verregaande gevolgen van de ruimtelijke plannen voor het grondgebied van de gemeente en haar inwoners, kosten noch procedures als alibi kunnen ingeroepen worden door het gemeentebestuur om te ontsnappen aan de verplichting van de wet van 29 maart 1962 op de ruimtelijke ordening van zijn grondgebied in plannen van aanleg vast te stellen. Het is m.i. door

het niet bestaan van geactualiseerde APA's dat de gewestplannen te detaillistisch geworden zijn.

Omwille van die belangrijke veelal lange termijn consequenties, maar vooral omdat de gemeenten zelf een onderdeel zijn van gewesten, streken en van Vlaanderen, moet de hogere overheid de plannen goedkeuren. Hierbij wens ik duidelijk te stellen dat deze goedkeuring slechts kan gebeuren nadat, rekening houdende met de resultaten van het openbaar onderzoek en met de inspraak van de inwoners en alle andere betrokkenen, de gemeentelijke autoriteiten zelf de plannen hebben aanvaard.

Mogelijks zijn de overheden die moesten toezien op het uitvoeren van artikel 14 in hun taak te kort geschoten, maar het is voor alles de verplichting van het gemeentebestuur om, ten behoeve van de gemeente en haar inwoners, hun Algemeen Plan van Aanleg voor de goede ruimtelijke ordening te conformeren met de wettelijke voorzieningen.

Thans wordt het APA onderzocht in het kader van de voorbereiding van een aanpassing van de wet op de stedenbouw.

Aan alle betrokken diensten van mijn administratie werd een richtlijn met mijn standpunt medegedeeld omtrent de rechtstoestand en het voortbestaan van APA's, dit om een eind te maken aan verwarrende en tegenstrijdige interpretaties. Ik kan het geachte lid verzekeren dat mijn beleid inzake ruimtelijke ordening erop gericht is om, overeenkomstig de beleidsverklaring dd. 12 december 1985 van de Vlaamse Regering, meer rechtszekerheid te scheppen voor de burger en om de diverse procedures te vereenvoudigen.

Vraag nr. 169
(zitting 1985-1986)
van 31 juli 1986
van de heer E. GRYP

Wetteren en Oosterzele — Aanleg nieuw industrieterrein langs autosnelweg E40/A10

Op initiatief van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij van Oost-Vlaanderen (GOMOV) wordt momenteel gewerkt aan de uitbouw van een nieuw industrieterrein gecombineerd met de realisatie van een dienstencentrum met een globale oppervlakte van 70 ha, gelegen op het grondgebied van de gemeenten Wetteren en Oosterzele. Dit terrein zou gelegen zijn ten zuiden van de autosnelweg Oostende-Brussel.

De beoogde terreinen hebben in het gewestplan Gentse en Kanaalzone de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De genomen optie werd reeds goedgekeurd door de Gemeenteraad van Oosterzele in zitting van 24 juni 1986.

Recent bekwam deze gemeente reeds, in afwijking van de bestemming van het gewestplan, de toelating om een zone voor ambachtelijke bedrijven op te richten aansluitend bij de gemeentekom. Dit gebeurde na een jarenlang debat over de meest geschikte inplantingsplaats.

De zone waar nu het industrieterrein wordt voorzien, werd in het verleden als mogelijke zone voor am-

bachtelijke bedrijven om diverse redenen verworpen.

Graag had ik het volgende van de **Gemeenschapsminister** vernomen.

1. Of er in de streek van Gent behoefte bestaat aan nieuwe industrieterreinen en of ter zake reeds een onderzoek werd gedaan naar de bezettingsgraad van de op de gewestplannen voorziene zones in het Gentse (Hansbeke, Wetteren, Laarne, Kanaalzone. . .).
2. Of de aanleg van nieuwe industrieterreinen die niet voorzien zijn in het gewestplan en duidelijk meer dan lokaal en zelfs gewestelijk belang hebben, kan gebeuren door middel van lokale uitvoeringsinstrumenten, zoals bijzondere plannen voor aanleg, en of in dergelijke gevallen geen aanpassing van het gewestplan dient overwogen te worden, gelet op de aard van de voorziening.
3. Of door het Ministerie van Landbouw ter zake reeds adviezen werden verstrekt.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag in verband met de mogelijke uitbreiding van industriegebieden in het Gentse heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. In de streek van Gent dient onderscheid gemaakt te worden tussen de Kanaalzone en de rest van de agglomeratie. In de Kanaalzone is er geen behoefte aan nieuwe industriegebieden, in het resterende gebied is dit evenwel niet zo duidelijk. Meer bepaald voor wat gebieden betreft voor kleine en middelgrote ondernemingen blijkt er een zekere nood te bestaan aan terreinen in functie van lokale behoeften.
2. In het geval van nieuwe industriegebieden van bovenlokaal belang dient mijns inziens een inspanning van het gewestplan doorgevoerd te worden voor zover de behoeften hiertoe duidelijk werden aangetoond.
3. In verband met het advies van het Ministerie van Landbouw ben ik van oordeel dat het Koninklijk Besluit van 17 juni 1965 betreffende de tussenkoms van de Minister van Landbouw inzake het opmaken van plannen van aanleg, door de regionalisering totaal voorbijgestreefd is. Het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening dient te oordelen geval per geval of het advies van de dienst Landbouw van het Bestuur voor Landinrichting, of in bepaalde gevallen tevens van het Ministerie van Landbouw, al dan niet nodig is. Voor het gebied voor kleine en middelgrote ondernemingen te Oosterzele, aansluitend bij de dorpskom, werd het advies van de Dienst Landbouw ingewonnen.

Voor Wetteren is officieel geen aanvraag ingediend voor het aanleggen van een industriegebied gecombineerd met een dienstcentrum. Ik werd hierover wel officieus geïnformeerd door de betrokken gemeentebesturen, een beslissing werd evenwel nog niet genomen.

Vraag nr. 178

(zitting 1985-1986)

van 13 augustus 1986

van de heer **L. VANVELTHOVEN**

Betrokkenheid van kabinetslid bij rechtsgedingen — Deontologie

Naar aanleiding van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van een reeks arresten van de Raad van State, waarbij delen van het gewestplan Asse-Vilvoorde-Halle werden vernietigd en waar duizend ha. landbouwgrond en natuurzone opnieuw bouwgrond dreigen te worden, werd bekend dat een belangrijk kabinetslid advocaat was van de verkavelingsmaatschappijen, die bij de gedingen voor de Raad van State waren betrokken.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. of het betrokken kabinetslid thans nog een advocatenpraktijk uitoefent of lid is van een advocatenbureau.
2. Zo ja, of betrokken kabinetslid nog advocaat is van de verkavelingsmaatschappijen, die thans nog gedingen voor de Raad van State lopende hebben.
3. Of er al dan niet bepalingen zijn die kabinetsleden, gedurende een bepaalde periode nadat zij een kabinetsfunctie uitoefenden, verbieden diensten te verlenen aan maatschappijen of ondernemingen, wiens belangen zij zouden kunnen bevoordelen tijdens hun kabinetsperiode.
4. Zo dergelijke bepalingen niet bestaan, heeft het betrokken kabinetslid de Gemeenschapsminister verzekerd dat hij, na eventuele beëindiging van zijn kabinetsfunctie, niet opnieuw de belangen zal verdedigen, als advocaat, van de betrokken verkavelingsmaatschappijen.
5. Hoeveel betwistingen zijn thans nog in behandeling voor de Raad van State i.v.m. „de groene gordel” rond Brussel.

Antwoord

In strijd met wat het geachte lid meent, is het volkomen onjuist dat een lid van mijn kabinet destijds als advocaat is opgetreden voor de Raad van State als advocaat van verkavelingsmaatschappijen. Zoals het geachte lid weet worden alle arresten van de Raad van State gepubliceerd in de „Verzameling der Arresten en Adviezen van de Raad van State” met vermelding van de naam der advocaten. U zult vaststellen dat dit kabinetslid in geen enkele zaak is opgetreden voor verkavelingsmaatschappijen. Dit was overigens deontologisch niet mogelijk omdat betrokkene voor sommige gemeenten is opgetreden tegen verkavelingsmaatschappijen. De in sommige kranten in dat verband verschenen berichten berusten op onjuist gegevens. Voor het overige verwijs ik naar het antwoord dat ik heb gegeven op de vraag nr. 158 en naar wat hieronder volgt.

Op grond van de aan de advocaten eigen deontologie kan betrokkene na de beëindiging van zijn kabinetsfunctie geen zaken behandelen waarvan hij door zijn kabinetsfunctie kennis heeft gehad.

Wat het aantal betwistingen betreft die nog hangende zijn voor de Raad van State in verband met de „groene gordel” moet ik u meedelen dat er in dat opzicht geen statistieken worden bijgehouden. Dit is overigens niet mogelijk omdat er nog steeds geen precies aflijning is van het begrip „groene gordel” en er voortdurend nieuwe beroepen worden ingesteld in verband met stedenbouwkundige betwistingen in Halle-Vilvoorde-Asse.

Vraag nr. 180
(zitting 1985-1986)
van 14 augustus 1986
van de heer M. DESUTTER

Bouwbedrijven — Oprichting Dienst „Toezicht en betuugeling”, aantal dossiers en personeelsbestand

Zoals uit de omzendbrief van de Heer Minister van Openbare Werken van 3 juli 1971 (BS 27.8.1971) blijkt, werd bij Koninklijk Besluit van 18 januari 1968 in de schoot van de Administratie van de Stedebouw een dienst voor toezicht en betuugeling van de bouwbedrijven ingesteld.

Nu de stedebouw en de ruimtelijke ordening bij de bijzondere wet van 8 augustus 1980 werd geregionaliseerd en het personeel van het Ministerie van Openbare Werken vanaf 1 juli 1982 naar de Vlaamse Gemeenschap werd overgeheveld, vernam ik graag of in de schoot van AROL deze bijzondere dienst verder werd behouden of althans een gelijkaardige dienst werd opgericht.

In bevestigend geval vernam ik graag het personeelsbestand (kader en bezetting) van deze dienst.

Tevens zou het mij aangenaam zijn te vernemen hoeveel misdrijven door deze dienst werden vastgesteld, respectievelijk tijdens de jaren 1983, 1984 en 1985.

Antwoord

Aansluitend op mijn voorlopig antwoord heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de Dienst voor Toezicht en Betuugeling van Bouwbedrijven, zoals deze bestond voor de Bijzondere Wet van 1980, niet voorzien werd in het kader van het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening. De bevoegdheid inzake de toepassing van de wet op de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw werd in zijn globaliteit toegewezen aan het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening, Dienst Stedelijke Inrichting. Er werd dus geen gelijkaardige dienst opgericht zoals deze voorheen bestond.

De afhandeling van dossiers in verband met overtredingen gebeurt door de buitendiensten van het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening, omdat de stedebouwwet in art. 64 e.v. de gemachtigde ambtenaar daartoe specifieke bevoegdheden gegeven heeft. De hiernavolgende cijfergegevens werden dan ook door hen verstrekt :

	1983	1984	1985
PV's opgesteld door de buitendiensten R.O.	393	395	295
PV's opgesteld door andere instanties	1644	1599	1652

Deze cijfers geven geen totaalbeeld van wat er aan bouwbedrijfdossiers in Vlaanderen behandeld werd door het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening. Vele bouwbedrijven worden immers geregulariseerd door de betaling van een transactiesom, zonder dat het bouwbedrijf bij proces-verbaal vastgesteld wordt. Zo werden er b.v. in de provincie Oost-Vlaanderen in 1985 320 regulatisaties doorgevoerd zonder PV.

Vraag nr. 189
(zitting 1985-1986)
van 17 september 1986
van de heer J.P. PILLAERT

Provinciale diensten van stedebouw en ruimtelijke ordening — Opvulling personeelskader

Bij de provinciale diensten van stedebouw en ruimtelijke ordening waar de bouwaanvragen moeten gebeuren, heeft men te kampen met een drastische inkrimping van het personeelsbestand (b.v. in West-Vlaanderen heeft men momenteel praktisch 25 procent minder personeel).

Dit vertaalt zich in een vertraging van het werk en een hoge overbelasting van het bestaande personeel.

Kan de Minister mij mededelen of deze personeelsvermindering slechts tijdelijk is en zo ja, hoe lang zal de huidige situatie nog blijven bestaan?

Indien deze personeelsvermindering bestendig wordt, vernam ik graag van de Minister hoe hij denkt de vertraging van het te behandelen dossier e.d. op te vangen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het door de Vlaamse Executieve goedgekeurde personeelskader een gevoelige beperking inhield van het personeelsbestand van de buitendiensten van het Bestuur van Ruimtelijke Ordening, vergeleken met de situatie van voor de regionalisatie. Er kan zelfs van een halvering gesproken worden. Het personeel van het vroegere Bestuur van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening heeft binnen AROL op de nieuwe besturen, zoals Landinrichting en Leefmilieu functies moeten opnemen. De personeelsformatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is in een definitieve fase van herziening gekomen. Het gaat om een herstructurering en niet om een uitbreiding, zodat een vergroting van het personeelsbestand niet in het vooruitzicht kan gesteld worden. Het personeelsbeleid behoort tot de Voorzitter van de Vlaamse Executieve. Voor nadere inlichtingen dient u zich derhalve tot hem te richten.

In de gegeven omstandigheden kan ik als functioneel bevoegd Gemeenschapsminister voor het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening tegen de gekende vertraging van de behandeling van de dossiers slechts vooropstellen, dat iedere buitendienst zich met dat beperkte personeel zich dermate zal dienen te reorganiseren zodat de hen opgelegde taken kunnen blijven vervuld worden. Prioriteiten zullen dienen gelegd te worden. Bijkomstigheden en soms nutteloze dienst-

reizen zullen dienen beperkt te worden. Kortom meer managementsinbreng zal tot meer efficiëntie moeten leiden.

Vraag nr. 191
(zitting 1985-1986)
van 23 september 1986
van de heer J. VALKENIERS

Melsbroek — Aanleg van een golfterrein

De VZW De Brabantse Golf plant te Melsbroek de aanleg van een golfterrein. Is hiervoor een bouwtoelating nodig?

Hoeveel gronden werden reeds ingenomen en in welke zone bevinden deze gronden zich?

Werd met de betrokken landbouwers reeds een akkoord bereikt ?

Welke zijn de bezwaren van Landschappen en Monumenten?

Hoever staat het met de ingezette procedure?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Voor het aanleggen van een golfterrein is een vergunning vereist voor zover werken en handelingen worden uitgevoerd die opgenomen zijn in art. 44 van de wet op de stedenbouw en de Ruimtelijke Ordening en art. 2 van het decreet van 28 juni 1984.
2. Voor zover onze inlichtingen op datum van 6 oktober 1986 juist zijn werden landbouwgronden met een oppervlakte van circa 20 ha ingenomen.
3. De aanleg van het golfterrein laat vermoeden dat met de „betrokken” landbouwers een akkoord werd bereikt. Ik moet er het geachte lid weliswaar op wijzen dat dit buiten mijn bevoegdheid valt daarop een sluitend antwoord te geven, gelet op het feit dat dit een zaak is tussen de eventuele betrokkenen.
4. Voor wat betreft de bezwaren van Monumenten en Landschappen moet ik doen opmerken dat dit de bevoegdheid is van mijn collega, de Gemeenschapsminister van Cultuur, de heer P. Dewael.

Vraag nr. 196
(zitting 1985-1986)
van 26 september 1986
van de heer H. VAN WAMBEKE

Verkavelingen — Voorwaarden

Bij het afgeven van verkavelingsvergunningen wordt door de gemeenten een aantal voorwaarden gesteld, zo ondermeer dat een aantal nutsvoorzieningen moeten voorhanden zijn.

Bij het ontbreken ervan wordt het afgeven van de bouwvergunning gekoppeld aan de voorafgaande aan-

leg van nutsvoorzieningen (waterbedeling, riolering, elektriciteit e.a.).

De diensten van Ruimtelijke Ordening hebben regelmatig op de noodzaak van het opnemen van deze voorwaarden gewezen.

Graag vernamen wij of er nu hieromtrent een andere gedraglijn wordt gevolgd en onderrichtingen werden gegeven, m.a.w. of er nu wordt afgestapt van het principe dat de verkavelaar zijn kavels bouwrijp moet maken.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 26 september 1986 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat inzake het voorafgaand uitvoeren van de verplichtingen verbonden aan een verkavelingsvergunning het artikel 57bis, § 3 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd bij de wet van 22 december 1970 van kracht is. De wetgever heeft in dit artikel duidelijk gesteld dat niet tot de verkoop of verhuring mag worden overgegaan, alvorens de uitvoering van de werken is gebeurd of de nodige geldmiddelen werden ter beschikking gesteld.

Dit standpunt wordt nog bevestigd in het artikel 58 van bovenvernoemde wet wanneer gezegd wordt dat de Koning, nu „Executieve”, en de gemeente worden gemachtigd om technische en financiële lasten op te leggen in de verordening.

Vraag nr. 197
(zitting 1985-1986)
van 18 september 1986
van de heer A. DE BEUL

Vastlegging kredieten infrastructuurwerken — Maatregelen tegen vertraging in de uitvoering

Wij vernemen dat meerdere dossiers m.b.t. uitvoering van infrastructuurwerken (wegen en rioleringen), ingediend door diverse gemeentebesturen, momenteel geblokkeerd liggen bij de administratie van financiën.

Niettegenstaande vaste beloften van toelage werden beslist, respectievelijk door Minister Pede en Minister Lenssens, elk wat hun bevoegdheid betreft, blijken de kredieten bij de administratie van financiën niet te kunnen worden vastgelegd.

Bij de administratie wordt ons meegedeeld dat het ontbreken van een protocolakkoord tussen beide ministers, m.b.t. de besteding van het restantkrediet van de begroting 1986, hiervan de oorzaak is.

Het lijkt ons overbodig te wijzen op de belangrijke gevolgen die reeds extra vertraging kan hebben op de uitvoerbaarheid van de soms reeds ettelijke maanden geleden aanbestede werken.

Graag vernam ik van de geachte Voorzitter een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de heer Minister bevestigen dat er inderdaad om hoger vermelde redenen meerdere dossiers momenteel geblokkeerd liggen bij de administratie van financiën?

2. In het bevestigend geval, om hoeveel dossiers gaat het?
3. Welke maatregelen overweegt de heer Minister, als Voorzitter van de Vlaamse Executieve, te nemen teneinde verdere vertraging in de uitvoering van dossiers m.b.t. infrastructuurwerken uit te sluiten?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid mededelen dat er bij de Algemene Technische Diensten geen dossiers i.v.m. gemeentelijke infrastructuur geblokkeerd zijn om redenen, zoals vermeld in zijn vraag.

In onderling overleg met mijn collega J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, werd de bevoegde administratie opdracht gegeven het restantkrediet van de begroting 1986 te besteden.

Vraag nr. 198
(zitting 1985-1986)
van 30 september 1986
van de heer J. GABRIELS

Aanleg van golfterrein in Houtsaegerduinen (De Panne) — Naleving gewestplan

Blijkens berichten in de krant heeft de gemeenteraad van De Panne het besluit genomen om in de Houtsaegerduinen een golfterrein aan te leggen. Deze duinen werden beschouwd als natuurgebied en zijn als dusdanig beschermd. Elke andere bestemming van het terrein is uitgesloten.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke terreinen die op het gewestplan beschermd zijn als natuurgebied worden momenteel onderzocht om in aanmerking te komen voor golfterrein?
2. Welke plaatsen in het Vlaamse land werden door het bestuur van AROL onderzocht om in aanmerking te komen voor het aanleggen van golfterreinen?
3. Hoe valt te verklaren dat een gebied in de omgeving van Hasselt in aanmerking komt voor een golfterrein ondanks een andere bestemming op het gewestplan?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De vraag op zich is niet duidelijk: men dient een onderscheid te maken tussen de eigenlijke studie opgemaakt door de dienst Coördinatie en Plan-

ning en de respectievelijke vragen afkomstig van de privé-sector. Wat betreft de studie van de dienst Coördinatie en Planning worden geen mogelijke lokalisaties in natuurgebieden in overweging genomen.

Wat betreft de aanvragen van de privé-sector kan worden opgemaakt dat van de 23 voorstellen van 26 september 1986, 3 voorstellen betrekking hebben op deze bestemming.

2. Het resultaat van deze studie werd mij nog niet voorgelegd zodat ik voorlopig op deze vraag het antwoord schuldig moet blijven.
3. Wat betreft Hasselt moet worden opgemerkt dat de werken in overeenstemming zijn met de bestemming van parkgebied.

Vraag nr. 199
(zitting 1985-1986)
van 30 september 1986
van de heer J. GABRIELS

Topoverleg inzake grindproblematiek in Limburg — Stand van Zaken

Blijkens een artikel in het Belang van Limburg zou door uw departement een soort van topoverleg worden ingesteld over het grinddossier in Limburg. Dit naar aanleiding van het Arrest van de Raad van State waarbij een gedeelte van het gewestplan Maasland vernietigd werd.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Is het juist dat een topoverleg inzake het grind zal ingesteld worden?
2. Welke functies zal dit toebedeeld krijgen?
3. Wie zal van dit overleg deel uitmaken?
4. Is het juist dat men het hele dossier van het grind in deze wil herzien en actualiseren? Wat wordt hier in feite mee bedoeld?
5. In hoeverre worden de grindproducenten en de milieuverenigingen in dit overleg betrokken?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Op mijn verzoek heeft de Vlaamse Executieve besloten een tijdelijke technische grindcommissie op te richten.

De Secretaris-generaal van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd belast met de bijeenroeping ervan. De commissie is samengesteld uit een afgevaardigde van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, de Administratie voor Economie en Werkgelegenheid, de GOM-Limburg, de IML en het provinciebestuur van Limburg.

De grindcommissie heeft als eerste opdracht een vroeger rapport van de vorige ambtelijke grindcommissie te actualiseren. Tevens moeten indien problemen vastgesteld worden i.v.m. ontgrindingsactiviteiten enerzijds, en naleving van het gewestplan anderzijds, beleidsvoorstellen uitgewerkt worden.

De grindcommissie heeft geen opdracht de grindproducenten of andere al of niet belanghebbenden als zodanig bij dit onderzoek te betrekken.

Vraag nr. 201
(zitting 1985-1986)
van 2 oktober 1986
van de heer F. VANDERBORGHT

Beleid treinvervoer — Inplanting spoorwegstations

De vraag naar reizigersvervoer per trein is in ons land zeer gering, als men het zeer goedkoop, maar voor de maatschappij zeer duur pendelverkeer buiten beschouwing laat.

Graag kwam ik te weten in hoeverre dit veroorzaakt wordt door een verkeerd beleid van ruimtelijke ordening. Er kan immers geen vraag naar treinvervoer zijn indien de mogelijke klant te ver van een station woont en/of er geen voldoende vervoer naar het station is.

De Staat voorheen, nu het Gewest, beschikt over een belangrijke hefboom in dat verband, nl. de sociale huisvesting. In hoeverre wordt bij de betoelaging van nieuwbouw in de sociale huisvesting rekening gehouden met de wenselijkheid deze dicht bij een station in te planten?

Wat is het bestand van sociale woningen in Vlaanderen?

Hoeveel van die woningen zijn gelegen op minder dan ½, 1 en 2 km van een treinstation?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid volgende informatie te verstrekken.

1. De betoelaging van nieuwbouw in de sociale huisvesting behoort niet tot mijn bevoegdheid maar tot die van mijn collega, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting.
2. Gegevens in verband met het bestand van sociale woningen kunnen ook bij de Gemeenschapsminister van Huisvesting verkregen worden.
3. Bij mijn bestuur zijn hieromtrent geen statistische gegevens bekend.

Vraag nr. 202
(zitting 1985-1986)
van 2 oktober 1986
van de heer A. DE BEUL

Filterkoekstort te Damme — Herziening gewestplan

Op vraag nr. 127 van 16 juni 1986 antwoordde u dat het evident is dat de bevoegde bestuurlijke overheden

bij het afgeven van vergunningen rekening dienen te houden met de voorschriften van de gewestplannen. We menen dat dit antwoord echter concreter had kunnen zijn. Het afgeven van een bouwvergunning in een landschappelijk waardevol landbouwgebied is niet mogelijk tenzij men het gewestplan in herziening stelt.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan volgens u een bouwvergunning voor een filterkoekstort in een landschappelijk waardevol gebied afgegeven worden?
2. Wordt een in herziening stellen van het gewestplan hier in het vooruitzicht gesteld?
3. Bij het toepassen van artikel 50 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen wordt naar artikel 44 van de wet van 29 maart 1982 verwezen. Artikel 44 wordt geschorst tot zolang de vergunning volgens het decreet van 2 juli 1981 niet is verkregen. Meent u niet dat bij een facetmatige benadering, de bouwvergunning en hierdoor de ruimtelijke inpassing, bepalend moeten zijn? Meent u niet dat op ruimtelijke overwegingen — los van onderzoeken die betrekking hebben op de gevolgen van het storten van afvalstoffen — een dergelijke inplanting niet gewenst is?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen wat volgt.

1. Het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening heeft reeds op datum van 19 februari 1986 voor de exploitatie van een filterkoekstort te Damme een ongunstig advies uitgebracht gezien de strijdigheid ervan met de bestemmingsvoorschriften zoals vervat in artikel 11/4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen. Tegen de exploitatievergunning, op 20 maart 1985 afgegeven door de Bestendige Deputatie, werd beroep aangetekend. Tijdens die beroepsprocedure heeft het Bestuur voor de Ruimtelijke Ordening het ongunstig advies van 19 februari 1986 reeds bevestigd.
2. Vermits de exploitatievergunning ongunstig geadviseerd wordt en tot dusver bij het Bestuur zelfs nog geen bouwaanvraag werd ingediend wordt een in herziening stellen van het gewestplan aldaar niet in overweging genomen.
3. De wet op de stedenbouw van 19 maart 1962 en het decreet betreffende het beheer van afvalstoffen van 2 juli 1981 zijn beide bijzondere wetten welke bijgevolg geen voorrang hebben de ene boven de andere. De stedenbouwwet, met een facetmatige ruimtelijke benadering, én het afvaldecreet, voor het sectorbeleid inzake milieuhygiëne, gaan uit van gelijkwaardige ruimtelijke-ecologische bekommernissen voor de inpassing van dergelijke aanvragen. Wel is het zo dat de overheid, die een beslissing neemt op grond van het afvaldecreet, gehouden is de bindende en verordenende voor-

schriften van de plannen van aanleg in casu het gewestplan in acht te nemen.

Tenslotte dient gesteld te worden dat ik niet bevoegd, noch verantwoordelijk ben voor de aflevering van de exploitatievergunningen zelf.

Vraag nr. 204
(zitting 1985-1986)
van 3 oktober 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Golfsport in Vlaanderen — Aantal aanvragen voor golfterreinen en stand van zaken

De golfsport en vooral het (grond)beleid inzake de aanleg van nieuwe golfterreinen staat meer dan ooit in de actualiteit.

Deze sporttak blijkt inderdaad in een enorme stroomversnelling terecht gekomen.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. hoeveel aanvragen voor de aanleg van een nieuw golfterrein in 1984-1985 en 1986 reeds werden ingediend en voor welke gemeenten, met vermelding van oppervlakten en aanvrager.
2. Hoeveel elk van deze dossiers reeds gevorderd is.
3. Hoeveel golfterreinen in Vlaanderen op dit ogenblik reeds in gebruik zijn, met opdeling per provincie en vermelding van oppervlakte.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie wordt ingewonnen bij de verschillende buitendiensten van AROL, teneinde te kunnen antwoorden op zijn vragen nrs. 1 en 2.

Wat vraag nr. 3 betreft, heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het antwoord op de vraag nr. 157 dd. 25 juli 1986 van de heer G. Beerden. Volledigheidshalve vermeld ik hier nogmaals de mij bekende terreinen. Wat betreft de feitelijke oppervlakte van de golfterreinen kan ik alleen de cijfers bezorgen afkomstig van de planimetrische opmetingen. Deze oppervlakten zijn dus bij benadering, daar mijn administratie niet beschikt over de exacte kadastrale gegevens van de verschillende golfterreinen.

In Vlaanderen bestaan momenteel 12 golfterreinen.

Provincie	Oppervlakte Ha
West-Vlaanderen	2, respectievelijk 45 en 80 ha.
Oost-Vlaanderen	2, respectievelijk 45 en 40 ha.
Antwerpen	3, respectievelijk 70, 100 en 35 ha.
Brabant	4, respectievelijk 40, 84, 17 en 20 ha.
Limburg	1, 60 ha.

Vraag nr. 206
(zitting 1985-1986)
van 7 oktober 1986
van de heer E. VANDENBOSCH

Bescherming natuur- en groengebieden — Toepassing Boswetboek

Natuur- en groengebieden zijn soms erg kwetsbare gebieden die de nodige bescherming vereisen.

Mag ik ter zake het volgende van u vernemen:

1. kan een gewestplan voldoende bescherming garanderen voor een natuurgebied en op welke basis kan dit gebeuren?
2. a. In welke mate kan een gewestplan gebruikt worden om regulerend op te treden, t.a.v. het vellen van alleenstaande bomen of een bos?
2. b. Kan men bij overtreding deze werken laten stilleggen en op basis van welke bepalingen?
2. c. Wat is de juridische waarde van het boswetboek t.o.v. dergelijke overtredingen?

Antwoord

1. In antwoord op zijn voormelde vraag heb ik de eer het geachte lid te laten weten dat volgens het koninklijk besluit van 28 december 1972 de natuurgebieden, als onderverdeling van de groengebieden, bestemd zijn voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu. Ze omvatten de bossen, wouden, venen, heiden, moerassen, duinen, rotsen, aanslibbingen, stranden e.d. Alleen jagers- en vissershutten mogen in deze gebieden worden gebouwd.

De natuurgebieden met wetenschappelijke waarde of natuurreservaten dienen evenwel in hun staat bewaard te worden.

Eenzijds legt een gewestplan bestemmingen vast die eventueel bij een herziening van een gewestplan kunnen gewijzigd worden. Anderzijds kan worden gesteld dat t.o.v. bebouwing deze gebieden in voldoende mate zijn beschermd.

Anders is het gesteld met de realisatie van de bescherming. Hier komen we terecht bij het natuurbehoud en bij het beheer, de inrichting en de aankoop van groengebieden, parkgebieden, van groene ruimten en bossen. Dit aspect valt onder andere wetgevingen en onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

2. a. Het gewestplan kan slechts regulerend ingeroepen worden wanneer gevraagd wordt te ontbossen, gezien dit overeenkomstig art. 44, § 1 - 2. bouwvergunningsplichtig is. Het vellen van alleenstaande hoogstammige bomen gelegen in een groengebied volgens een gewestplan is niet bouwvergunningsplichtig, gezien art. 44, § 1 - 3 alleen de APA's, BPA's en de verkavelingen aanwijst.

Een gewestplan is immers een bij Koninklijk Besluit vastgesteld plan van aanleg.

Gemeentelijke bouwverordeningen kunnen het vellen van alleenstaande hoogstammige bomen bouwvergunningsplichtig maken in alle gebieden van het gewestplan.

- b. Artikel 64 e.v. van de stedenbouwwet laten toe bij het vaststellen van een bouwplanning, zonedig de werken te laten stilleggen.

c. Het Boswetboek van 19 december 1854 onderwerpt de bossen van de Staat, (gewest) gemeenten, kerkfabrieken en openbare centra van maatschappelijk welzijn aan de **bosregeling**. Dit betekent dat deze bossen worden beheerd volgens een bij ministerieel besluit goedgekeurde bedrijfsregeling, die de spreiding van vellingen in tijd en ruimte voor een lange periode voorziet.

Afwijkingen van de bedrijf fsregeling dienen door de Minister toegestaan te worden.

Aangezien de vellingen in deze bossen door het personeel van Waters en Bossen worden gemerkt, zijn er praktisch geen overtredingen.

Deze bepalingen van het Boswetboek zijn echter niet van toepassing op de privé-bossen.

Het Boswetboek en de stedenbouwwet zijn afzonderlijke wetgevingen. De ene wet primeert niet op de andere, zodat beide wetgevingen kunnen ingeroepen worden bij bepaalde ontbossingen.

Vraag nr. 207

(zitting 1985-1986)

van 9 oktober 1986

van de heer E. VANDEBOSCH

Mijnverzakkingen in West-Limburg — Afbakening risicozones en eventuele wijziging gewestplan

De problematiek der mijnverzakkingen stelt zich zeer zeker bijzonder in de streek West-Limburg. De nadelige effecten strekken zich in hoofdzaak uit over de gemeenten Heusden-Zolder, Houthalen-Helchteren en de Stad Beringen. Deze mijnverzakkingen stellen uiteraard heel wat ruimtelijke repercussies. In dit verband wens ik aan de geachte Minister volgende vragen voor te leggen.

1. Welke gebieden in betrokken streek komen bijzonder in gevaar voor toekomstige mijnverzakkingen? Dit in functie van de te verwachten steenkoolontginning?
2. Zijn er in deze streek nog specifieke risicozones af te bakenen? Zo ja, welke zijn deze?
3. Zijn er met de betrokken gemeentebesturen besprekingen aan de gang om deze risico's te onderzoeken en deze bij geval te vertalen in gemeentelijke bouwverordeningen.
4. Zijn de eventueel af te bakenen zones, die bijzonder zouden onderhevig zijn aan het risico van mijnverzakkingen, eventueel van aard om wijzigingen aan te brengen aan het Gewestplan voor bedoelde streek?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende informatie te verstrekken.

1. Op basis van een studie, die door de NV Kempense Steenkoolmijnen werd opgesteld in samenwerking met de betrokken gemeenten en mijn ad-

ministratie, werden te verwachten mijnverzakkingengebieden in functie van de te verwachten kolenontginning voor de volgende 10 jaar afgebakend.

Drie zones werden onderscheiden :

- a. de breukzone waar belangrijke differentiële terreinbewegingen te verwachten zijn;
  - b. de waterzieke gebieden die zullen overstromen;
  - c. de overblijvende gebieden die buiten de breukzones en de waterzieke gebieden gelegen zijn maar die wel onderhevig zijn aan mijnverzakkingen.
2. Vooral de onder a en b genoemde gebieden zijn als risicozones te aanzien.
  3. De gemeentebesturen Beringen, Houthalen-Helchteren, Heusden-Zolder en Zonhoven werden bij de besprekingen betrokken. Het resultaat met bijhorend kaartmateriaal werd op 3.1.1986 en 6.2.1986 aan de gemeenten medegedeeld. Hierin werden de gemeenten o.a. ook gesuggereerd om een bouwverordening voor deze gebieden op te stellen.
  4. Indien het verder onderzoek op gemeentelijk niveau, o.a. de gemeentelijke woonbehoeftenstudie, zou aantonen dat het gewestplan in deze omstandigheden geen voldoening meer schenkt dan dienen de nodige maatregelen genomen.

Eventueel kan het gewestplan in herziening gesteld worden, indien er met een APA of met BPA's geen afdoende oplossingen kunnen gevonden worden.

Vraag nr. 208

(zitting 1985-1986)

van 9 oktober 1986

van de heer L. VANVELTHOVEN

Omvorming grindputten in waterreservoirs — Onderzoek door Tractebel

In de krant van 18.9 vernamen we de plannen die bestaan om enkele grindputten (Boorseme, Kessenich, Kinrooi, Neeroeteren, Stokkem, Maaseik) in te richten als grote waterreservoirs.

De kostprijs van enkele mogelijkheden varieert volgens een onderzoek van Tractebel tussen 5,5 en 14 miljard, BTW-exclusief wel te verstaan. Bedoeling van deze hele onderneming zou zijn, de grindputten in te schakelen in de waterbeheersing van de Maas. Het opgeslagen water uit de grindputten zou men dan kunnen gebruiken om te lage debieten van deze rivier te verhogen.

Anderzijds zou zelfs in de droogste zomers aan alle waterbehoeften van de Nederlanders kunnen worden voldaan, volgens Tractebel.

De voorziene herinrichting van de terreinen in kwestie kan met deze grindputten als waterreservoirs echter wel vergeten worden.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. of hij op de hoogte is van dit alternatief voorgesteld door Tractebel?
2. Welke de belangrijkste conclusies zijn van het onderzoek van Tractebel?
3. Of reeds op de een of andere wijze uitvoering werd gegeven aan de plannen om de grindputten als waterreservoirs in te richten?
4. Welke voordelen de uitvoering van deze plannen inhouden voor het Vlaamse Gewest enerzijds en het Maasland anderzijds?
5. Of een onderzoek werd ingesteld naar de gevolgen van deze plannen voor de ruimtelijke ordening in de regio en tot welke conclusies men is gekomen?
6. Op welke wijze de besluitvorming in dit dossier zal verlopen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het beleid inzake de waterproductie en de watervoorziening behoort tot de bevoegdheid van mijn collega J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

De grote waterbouwkundige werken van nationaal belang vallen onder de bevoegdheid van Mevrouw Miet Smet, Staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie.

De resultaten van het onderzoek van Tractebel dienen nog getoetst te worden aan de doelstellingen die bij de Ruimtelijke Planning van het Maasland werden vastgelegd. Het is dus voorbarig nu reeds van eventuele gevolgen te spreken voor de Ruimtelijke Ordening van dat gebied. Wanneer er zou besloten worden tot bestemmingswijzigingen, zal de daartoe voorziene wettelijke procedure dienen gevolgd te worden.

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDER- WIJS EN VORMING

Vraag nr. 54
(zitting 1985-1986)
van 16 oktober 1986
van de heer E. VANDEBOSCH

Subregionale Tewerkstellingsdiensten Hasselt en Tongeren — Herschikking

Wij vernemen dat de bedoeling bestaat om eerlang over te gaan tot een herindeling van de Subregionale Tewerkstellingsdiensten van Hasselt en Tongeren.

Graag vernamen wij van de Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke zijn de concrete motieven om tot dergelijke herschikking over te gaan?
2. Welke zullen de criteria zijn, die gebruikt gaan worden om tot deze herindeling over te gaan?
3. Wat zal de streefdatum zijn om deze nieuwe indeling in voege te laten treden?
4. Wat zullen de concrete gevolgen zijn voor het op dit ogenblik tewerkgestelde personeel in de respectievelijk ke subregionale tewerkstellingsdiensten?
5. Welke plannen bestaan er eventueel om het Subregionaal Tewerkstellingscomité op dezelfde leest te schoeien?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat voor een herschikking van de Subregionale Tewerkstellingsdiensten het Beheerscomité van de RVA een beslissing moet nemen.

Het is het Beheerscomité van de RVA dat tot op heden het aantal en het ambtsgebied van de subregionale tewerkstellingsdiensten vaststelt. (KB van 20.12.63 - art. 17)

Wat het aantal Subregionale Tewerkstellingscomités betreft kan de Vlaamse Executieve beslissen dit aantal aan te passen aan de nieuwe toestanden en noodwendigheden!

Voor het antwoord op de concrete vragen kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Limburg is zwaar geteisterd door de werkloosheid.

Men moet vaststellen dat Limburg slechts 2 STD's en 1 STC heeft voor 41.590 uitkeringsgerechtigde volledig werklozen, terwijl bijvoorbeeld in West-Vlaanderen er 5 STD's zijn en 5 STC's voor 32.987 uitkeringsgerechtigde volledig werklozen (cijfers september 1986).

Een versterking van de tewerkstellingsdiensten in de provincie Limburg, en daarbij aansluitend van de adviesorganen, lijkt mij dan ook aangewezen.
2. Omtrent een mogelijke herschikking werd het advies gevraagd van het STC Limburg, dat in deze aangelegenheid inderdaad van groot belang zal zijn.
3. Gelet op wat vooraf gaat, kan ik het geachte lid meedelen dat nog geen datum werd vastgelegd.
4. Gelet op het feit dat nog geen beslissing werd genomen over het aantal STD en STC's kunnen de concrete gevolgen voor het tewerkgesteld personeel nog niet worden genaamd.
5. Het advies van het STC zal hierbij van doorslaggevende aard zijn. Wel kan ik het geachte lid meedelen dat op het principe van één STC per STD slechts Antwerpen, Boom, en de provincie Limburg een uitzondering vormen.

P. DEPREZ
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN EXTERNE
BETREKKINGEN

Vraag nr. 44
(zitting 1985-1986)
van 23 september 1986
van de heer J. VAN ELEWIJCK

Cultureel verdrag België- Nederland — Viering 40-jarig bestaan

Het Cultureel Verdrag België-Nederland bestaat dit jaar precies 40 jaar.

Het zou passend zijn indien dit gebeuren werd aangegrepen om zowel de inhoud en de werking van het cultureel verdrag als het cultureel leven in beide landen te demonstreren.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister welke activiteiten worden georganiseerd zowel in Vlaanderen als in Nederland om de Vlaamse en Nederlandse cultuur en het cultureel verdrag in de schijnwerper te plaatsen en welke hiervan de budgettaire weerslag is.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Naar aanleiding van het 40-jarig bestaan van het Cultureel Akkoord België-Nederland werd op 18 september ll. een plechtige academische zitting gehouden in Den Haag. Bovendien werden van 19 tot 21 september ll. een aantal artistieke manifestaties georganiseerd in de Brakke Grond in Amsterdam.

Voor wat betreft de budgettaire weerslag van deze manifestaties in de Brakke Grond mag ik U verwijzen naar mijn collega de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, die hiervoor bevoegd is.

Er werd bewust gekozen voor een beperkte herdenking van het Cultureel Akkoord, omwille van het feit dat het hier ging om een „40e verjaardag”.

De Vaste Gemengde Commissie heeft echter beslist op 17 en 18 november a.s. in Noordwijk (Nederland) een Vlaams-Nederlands symposium te organiseren met als thema: „Onderwijs, Wetenschappen en Arbeid op weg naar de 2 le eeuw”.

Vraag nr. 45
(zitting 1985-1986)
van 23 september 1986
van de heer J. VAN ELEWIJCK

Cultureel verdrag België-Nederland — Samenstelling Subcommissie Volksontwikkeling, Amateuristische Kunstbeoefening en Jeugd

Ter uitvoering van het Cultureel Verdrag tussen Bel-

gië en Nederland is een Gemengde Commissie geïnstalleerd. Binnen dit kader is voor de sectoren Volksontwikkeling, Amateuristische Kunstbeoefening en Jeugd een subcommissie actief die het cultureel verkeer tussen beide landen behartigt en activeert.

Onlangs werd de samenstelling gewijzigd.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke personen zetelen in de Gemengde Commissie en in de Subcommissie Volksontwikkeling, Amateuristische Kunstbeoefening en Jeugd?
2. Wie is voor de benoeming van deze leden bevoegd? Door wie werden de betrokken leden voorgedragen?
3. Welke argumenten lagen aan de basis van de doorgevoerde wijziging?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Bij besluit van 30 november 1981 werden voor de Vlaamse Gemeenschap volgende personen benoemd als lid van de Vaste Gemengde Commissie voor uitvoering van het Belgisch-Nederlands Cultureel Verdrag :

- De heer J. Fleerackers, Voorzitter van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, Voorzitter;
- de heer K. De Clerck, Hoogleraar aan de Rijksuniversiteit Gent;
- de heer H. Hermans, Directeur-Generaal van de Vlaamse Televisie ;
- de heer L. De Langhe, Voorzitter van de Hoge Raad voor Volksontwikkelingswerk;
- de heer P. Jaspaert, Directeur van het Cultureel Centrum Hasselt ;
- Dr. G. Provoost, Assistent aan de RUG;
- de heer A. Vandebunder, Professor UIA.

Deze personen werden door mevrouw Rika De Backer-Van Ocken, toenmalig Staatssecretaris voor Cultuur, Toerisme en Huisvesting benoemd voor een termijn van vijf jaar met ingang van 1 december 1981.

Dr. G. Provoost werd later opgevolgd door de heer J. Dedeurwaerder bij benoemingsbesluit van de heer K. Poma, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voor wat betreft de werking en de samenstelling van de subcommissie Volksontwikkeling, Amateuristische Kunstbeoefening en Jeugd, mag ik verwijzen naar de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, die ter zake bevoegd is.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 211
(zitting 1985-1986)
van 27 juni 1986
van de heer G. CARDOEN

Kaatsport — BRT-berich tgeving

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 128 met betrekking op de kaatsport wens ik bijkomend nog een paar vragen te stellen.

Uit uw antwoord blijkt dat de sportredactie van de BRT zo weinig mogelijk resultaten geeft van welke sporttak ook.

Maakt men er zich met deze stelling niet te gemakkelijk van af.

Men geeft wel uitslagen van biljarten, handbal en noem maar op.

Kan niet uitgekeken worden naar de melding van de resultaten van de belangrijkste kaatswedstrijden van de nationale ploegen?

Kunnen de belangrijke tornooi- en bekerfinales van deze volkse sport toch niet wat meer aandacht krijgen.

Het zou mij trouwens interesseren hoeveel zendtijd in de loop van het afgelopen jaar gereserveerd werd aan: kaatsport - biljart - handbal - schaken - schaatsen?

Antwoord

Aan het geachte lid kan ik de hierna volgende elementen van antwoord verstrekken.

Als de uitslagen van biljarten slechts een nationaal belang hebben worden ze maar sporadisch gegeven.

Handbal is één van de drie zaalsporten met een nationale competitie en met een Vlaams overwicht.

Een nationale ploeg kaatsen bestaat alleen voor spelers van de 3de afdeling, niet voor de 2 hogere klassen. De BRT brengt de voetbaluitslagen van derde afdeling ook niet.

Het opzoeken van het aantal minuten zendtijd dat in 1985 is besteed aan kaatsen, biljart, handbal, schaken, schaatsen is een werk dat erg veel tijd in beslag neemt. Zodra mogelijk zal de BRT die gegevens meedelen.

Vraag nr. 225
(zitting 1985-1986)
van 15 juli 1986
van de heer E. COPPENS

Melsbroek — Aanleg golfterrein

De problematiek in verband met de aanleg van het golfterrein te Melsbroek is u bekend. Hoewel de aanleg op de landbouwgronden en in het beschermd bos-

gebied reeds maanden aan de gang zijn, kon men zich verschuilen achter het feit dat geen enkele aanvraag ingediend werd voor bovenvermelde werken of voor een eventuele wijziging van het gewestplan.

Door de VZW Brabantse Golf en de eigenaar, werd thans een aanvraag voor een stedebouwkundig attest nummer 2 ingediend, met de bedoeling een golfterrein met 9 holes aan te leggen in vruchtbaar landbouwgebied, parkgebied en in een beschermd bosgebied.

In wat volgens het gewestplan bepaald werd als landbouwgrond, zijn volgende vergunningsplichtige werken voorzien :

- nivelleringen (meer dan 1,5 m) ;
- bebossingen en aanplantingen;
- kappen van bomen;
- aanleggen van golflinks.

Met andere woorden het omvormen van dit landbouwgebied tot parkzone met recreatiedoeleinden.

In wat volgens het gewestplan bepaald werd als bosgebied, worden volgende vergunningsplichtige werken gepland :

- ontbossing;
- wijziging van vegetatie;
- nivelleringen (tot 1,5 m);
- aanleggen van golflinks.

Ruim 3/5 van dit plan is gelegen in beschermd landschap, Floordambos, zowel de landbouwgronden als het bosgebied.

Bovenvermelde werken zijn volledig in strijd met dit beschermingsbesluit. Over andere nodig uit te voeren werken, zoals bijvoorbeeld draineringswerken, absoluut noodzakelijk in dit gebied, werd in deze aanvraag met geen woord gerept.

De aanvraag werd ingediend op 6 juni 1986. Het College van Burgemeester en Schepenen stuurde deze aanvraag door naar de Provinciale Directeur van Stedebouw te Leuven, met als advies: „ Gunstig advies op voorwaarde dat niet geraakt wordt aan het gerangschikt landschap”.

Het spreekt voor zich dat het afgeven van dit Stedebouwkundig attest nummer 2 een emsig en gevaarlijk precedent kan creëren.

De plaatselijke bevolking, de Bedrijfs-gilde van de Witlooftelers en de Melsbroekse Werkgroep voor Leefmilieu hebben zich steeds sterk verzet tegen deze schendingen van de gewestplannen, die een verlies aan vruchtbare landbouwgronden en een vernietiging van een waardevol natuurgebied voor gevolg zouden hebben.

Mag ik aldus vernemen welke maatregelen de Vlaamse Regering gaat ondernemen opdat de gewestplannen en het beschermingsbesluit van het Floordambos zouden gerespecteerd worden.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid en aan de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag met betrekking tot de aanleg van een golfterrein te Melsbroek kan ik het geachte lid meedelen dat enkel de naleving van het beschermingsbesluit inzake het Floordambos onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Cultuur ressorteert.

Naar aanleiding van een door het Bestuur van Monumenten en Landschappen vastgestelde schending van dit besluit, werd op 16 september 1986 klacht met burgerlijke partijstelling neergelegd in handen van de heer onderzoeksrechter te Brussel.

Vraag nr. 233
(zitting 1985-1986)
van 24 juli 1986
van de heer M. DIDDEN

Bloso-centrum te Hasselt — Overdekking schaatsbaan

Gaarne zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Wanneer zal de schaatsbaan van het Bloso-centrum te Hasselt overdekt worden?
2. Werden hiervoor reeds plannen gemaakt?
3. Wanneer zullen de werken worden aangevat?
4. Wanneer zullen de werken voltooid zijn?
5. Welke is de geraamde kostprijs van deze werken?

Ik zou u dank weten indien u mij op deze vragen een antwoord zou kunnen geven.

Antwoord

De overkapping van de schaatsbaan van het Bloso-centrum Hasselt behoort zeker tot de prioriteiten voor de nabije toekomst. De verwachting is dat de werken aanvangen in 1987 en eindigen in 1988.

Een vroegere raming bedroeg 45 miljoen voor de totaliteit der geplande werken : overkapping, buitenaanleg, buitenverlichting en aanleg van parking.

Voor deze overkapping werd door mij geen contract afgesloten.

Vraag nr. 236
(zitting 1985-1986)
van 29 juli 1986
van de heer R. VAN STEENKISTE

Inspraakverplichtingen en openbaarheidsverplichtingen voor het eigen bevoegdheidsterrein — Regeling

Sinds enkel jaren is de inspraakgedachte en openbaarheidsgedachte sterk in opmars. Er wordt gepleit voor meer openheid vanwege de overheid ten opzichte van de burgers. In dit verband zijn door de diverse partijen wetsvoorstellen neergelegd.

Nochtans bestaan er reeds op veel vlakken inspraakbepalingen en openbaarheidsbepalingen, her er der verspreid over de verschillende materies.

Gaarne vernam ik in dit verband volgende zaken voor wat het eigen bevoegdheidsterrein betreft.

1. Welke inspraakverrichtingen en openbaarheidsverplichtingen er reeds bestaan?
2. Welke is de basis voor deze verplichtingen bijvoorbeeld wettekst?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op in rubriek vermelde vraag bezorg ik u hierbij de elementen van antwoord van de hiernavermelde diensten.

- voor de *jeugdsector* geldt dat de inspraak van het Vlaamse jeugdwerk verzekerd wordt door de oprichting bij decreet van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap. De Jeugdraad wordt door de Gemeenschapsminister van Cultuur geïnformeerd en geconsulteerd bij iedere beleidsbeslissing.
- De inspraak van de *dienst Volksontwikkeling* wordt verzekerd door :
  - a. de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling en haar commissies. Oppericht bij decreet.
  - b. College voor advies van Culturele Centra. Oppericht bij decreet.
  - c. De Gemeentelijke Culturele Raden. Oppericht op basis van het decreet betreffende de Culturele Raden.
- De inspraak van de *dienst Samenlevingsopbouw* wordt verzekerd door de Hoge Raad voor de Samenlevingsopbouw. Oppericht bij decreet.

Bij de oprichting van deze inspraakorganen werd steeds rekening gehouden met het Cultuurpact.
- Het Cultuurpact (wet van 16 juli 1973; decreet van 28 januari 1974), het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige *openbare bibliotheekwerk* en zijn uitvoeringsbesluiten voorzien inspraakmogelijk kheden op :
  - a. Niveau van de Vlaamse Gemeenschap

De Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken. Het KB van 23 juni 1980 regelt de organisatie van de Hoge Raad die in het Bibliotheekdecreet (art. 1 § 1.4 en art. 12) reeds werd aangekondigd.
  - b. Niveau van de provincie
    - b.1. De provinciale coördinatiecomités. Het KB van 26 mei 1980 regelt de organisatie van de provinciale coördinatiecomités, die in art. 12 van het bibliotheekdecreet wordt aangekondigd.
    - b.2. Inspraak en/of medebeheer zijn in provinciale openbare bibliotheken geregeld op basis van de Cultuurpactwet.

c. Niveau van de gemeente

- c. 1. De plaatselijke coördinatiecomités. Het bibliotheekdecreet stelt in zijn art. 9 § 2, dat er een plaatselijk coördinatiecomité moet worden opgericht in elke gemeente waar meer dan één POB is, die erkend is volgens dit decreet.

Het KB van 4 april 1980 regelt de werking en de organisatie van deze plaatselijke coördinatiecomités.

- c.2. Inspraak en/of medebeheer zijn er eveneens geregeld op basis van de door de Cultuurpactwetgeving voorziene beheers- en/of adviesorganen.

- Bij decreet van 6 mei 1982 werd de Raad van Niet-Openbare Radio's opgericht als te consulteren adviesorgaan voor de aangelegenheden i.v.m. de niet-openbare radio's.
- Wat betreft het *mediabeleid* zal de inspraak verzekerd worden bij decreet van 2 mei 1985. De raad zal advies geven over alle aangelegenheden van het mediabeleid, inzonderheid over de radio-omroep, de televisie en de schrijvende pers.
- Wat de *sportsector* betreft is bij de wet van 26 juni 1963, art. 16 t.e.m. 20, de Hoge Raad voor de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en het Openluchtlevens opgericht. De Hoge Raad, die is samengesteld volgens het Cultuurpact, en zijn commissies, worden betrokken bij alle aangelegenheden die de sportbeoefening en de openluchtcreatie in Vlaanderen betreffen.

Voor de *dienst letteren en dramatische kunst* wordt door het decreet van 13 juni 1975, inzonderheid de artikelen 8 en 9 voorzien in een Raad van Advies voor Toneelkunst, die gehouden wordt de Minister te adviseren in alle aangelegenheden aangaande erkenning en betoelaging van beroepstheater. Door het KB van 12 maart 1963, gewijzigd door de KB's van 9 augustus 1967, 6 maart 1970 en 1 juni 1972, wordt voorzien in de oprichting van een Commissie van Advies tot Bevordering van de Nederlandstalige Letterkunde in België, die gehouden is de Minister te adviseren over de middelen tot bevordering van de Nederlandse letterkunde in België.

In de *filmsector* wordt de inspraak verzekerd door de selectiecommissie voor culturele films, opgericht door het Koninklijk Besluit van 10 november 1964 tot bevordering van de Nederlandse filmcultuur.

De selectiecommissie adviseert vooral de toelagen die verstrekt worden voor de produktie van Belgische films. In bijkomende orde brengt zij ook adviezen uit over de toelagen tot stimuleren van filmmanifestaties.

- Voor de gehele *muzieksector* werd op 16 juli 1986 door de Vlaamse Executieve de „Stuurgroep ter Bevordering van de Hedendaagse Muziek opgericht“.

De Stuurgroep heeft als taak adviezen uit te brengen over initiatieven tot stimulering van de he-

dendaagse muziek. Dit begrip wordt beperkt door een tijdslijm, nl. de composities uit de laatste 20 jaar.

- De Vlaamse Commissie voor de *Beeldende Kunst* adviseert de Gemeenschapsminister bevoegd voor Cultuur omtrent :

- de aankoop van kunstwerken van binnen- en buitenlandse kunstenaars;
- het verlenen van toelagen en beurzen aan kunstenaars, verenigingen, provincies en gemeenten voor hun activiteiten, tentoonstellingen en initiatieven ten voordele van de beeldende kunst;
- de organisatie van tentoonstellingen van beeldende kunst in België en in het buitenland;
- de door de Gemeenschap uitgegeven en gesteunde monografieën en publikaties.

Per 4 juni 1986 werd de Vlaamse Commissie opnieuw samengesteld.

Het Koninklijk Besluit van 19 oktober 1979 houdt de samenstelling in van de Raad van Advies voor Musea.

Deze raad adviseert de Minister omtrent aangelegenheden die betrekking hebben op de musea die niet van het Rijk afhangen.

De Raad van Advies voor Musea wordt eerstdaags opnieuw samengesteld.

Vraag nr. 263
(zitting 1985-1986)
van 14 augustus 1986
van de heer P. PEETERS

Bescherming cultuurhistorisch erfgoed — Maatregelen tegen zure regen

Zure regen en luchtverontreiniging hebben onze cultuurhistorische gebouwen in de laatste 50 jaar meer aangetast dan de 500 jaren die er aan voorafgingen. Overigens blijft de schade niet beperkt tot historische monumenten en gebouwen, maar ook beiaardklokken, glasramen, verf papier en textielmateriaal werden door de luchtverontreiniging zwaar aangetast. In Nederland heeft men becijferd dat de restauratie van de historisch waardevolle gebouwen alleen al 15 miljard zal kosten.

Kan de geachte Minister mededelen:

1. of er reeds een systematisch en grondig onderzoek gebeurde naar de gevolgen van de luchtverontreiniging op:
  - a. onze cultuurhistorische gebouwen en monumenten ;
  - b. onze (beiaard)klokken ;
  - c. glasramen ;
  - d. verf, papier en textielmateriaal en welke de bevindingen waren van dit (deze) onderzoek (

2. op welk bedrag de schade, toegebracht aan onze cultuurhistorische gebouwen, monumenten, klokken, glasramen, verf, papier en textielmateriaal moet worden geraamd.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag nr. 263 van 14 augustus 1986 kan ik het geachte lid mededelen dat door mijn geachte voorganger aan Prof. Van Grieken een studieopdracht werd verleend in verband met de weerslag van zure regen op monumenten. Uit deze studie, die zopas werd afgerond en momenteel bij het Bestuur voor Monumenten Landschappen in onderzoek is, blijkt dat en ik citeer:

„In eerste instantie wijst het tot hiertoe uitgevoerde onderzoek erop dat rechtstreekse inwerking van vrije zuren in „zure regen” op de bouwstenen minder belangrijk is dan bij het begin van het onderzoek werd aangenomen (. . .)

De rechtstreekse inwerking van vrije zuren in „zure regen” op het bouw materiaal is veel minder belangrijk dan inwerking van zure atmosferische gassen (. . .)

Kwantitatieve analyse heeft ook uitgewezen dat het voornamelijk zwavelhoudende gassen zijn die de deterioratie veroorzaken en in veel mindere mate chloor- en stikstofhoudende producten (. . .)

Een beleid ter bescherming van cultuurhistorische gebouwen in kalksteen zal dus in de eerste plaats moeten gericht zijn op een verminderde emissie van zwavelhoudende gassen”.

Vraag nr. 268
(zitting 1985-1986)
van 26 augustus 1986
van de heer F. PIOT

*Documentatiecentrum van de Vlaamse Cultuur —
Wijziging vestigingsplaats*

De Beslissing van de Raad van Beheer van de Rijksuniversiteit Gent om het Documentatiecentrum van de Vlaamse Cultuur over te brengen van het gerestaureerde Pand in Onderbergen naar een andere plaats lokte ongunstige reacties uit bij degenen die het bestaan en het werk van dit Centrum appreciëren.

Is de Gemeenschapsminister niet van oordeel dat het, met overheidsgelden, gerestaureerde Pand precies voor dit documentatiecentrum een passend kader vormde?

Is het dienvolgens niet aangewezen dat hij ter zake enig initiatief zou nemen teneinde een aanvaardbare oplossing in de hand te werken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 26 augustus 1986 kan ik het geachte lid mededelen.

Het bepalen van de bestemming van de gebouwen van de Rijksuniversiteiten behoort niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

Het Pand te Gent werd niet gerestaureerd met kredieten van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 269
(zitting 1985-1986)
van 1 september 1986
van de heer J. VALKENIERS

Kinderboerderijen — Aantal, erkenning en subsidiëring

Hoeveel kinderboerderijen zijn er in Vlaanderen?

Op welke basis worden ze erkend?

Hoeveel worden ze gesubsidieerd?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Lokaal gestructureerde kinderboerderijen worden door de Dienst Jeugdwerk van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap niet gesubsidieerd. In dit verband bestaan geen erkennings- en subsidiëringcriteria.

Derhalve beschikt de Dienst Jeugdwerk ook niet over exacte en volledige informatie betreffende deze sector van het jeugdwerk.

Het jaarverslag 1984 van de Federatie Kinder-, Jeugd- en Gezinsboerderijen vermeldt echter in bijlage een totaal van 26 kinder-, jeugd- en gezinsboerderijen op 1.1.1985.

Voor meer recente en uitgebreide informatie kunnen wij geacht lid doorverwijzen naar de Federatie Kinder-, Jeugd- en Gezinsboerderijen, Neerhofstraat 2 te 1710 Dilbeek.

Vraag nr. 271
(zitting 1985-1986)
van 3 september 1986
van de heer F. VANDENBROUCKE

Bloso — Samenwerking met private ondernemingen

In het Laatste Nieuws van 4 juli 1986 wordt de organisatie aangekondigd van een Bloso sport klassieker Massa Volleybaltornooi” te Zonhoven op 2 en 3 augustus 1986. Deze manifestatie wordt aangekondigd als een organisatie van de Vlaamse Gemeenschap-Bloso i.s.m. het gemeentebestuur, de sportraad, lokale verenigingen en meerdere firma's.

Ik ben er mij van bewust dat naar analogie met private sportstructuren de commerciële inbreng van firma's in dergelijke overheids-sportorganisaties verrijkt mogelijkheden biedt. Evenzeer ben ik evenwel bekommerd om de mogelijke gevaren.

Daarom wens ik de Gemeenschapsminister van Cultuur de volgende vragen te stellen.

1. In algemene zin.

1.1. Kan de Minister mij informeren over de wettelijke keuringen in overheidsbesturen, waar-

aan publiciteit, de werving ervan, en de samenwerking met commerciële firma's moet voldoen?

- 1.2. In betrokken aankondiging valt mij de inbreng op van een likeur- en jeneverproducent, wat in het kader door sommigen als eerder ongelukkig kan beschouwd worden. Bestaat er een „code” waaraan de ingezette commerciële publiciteit dient te voldoen?
  - 1.3. Welke is de opvatting van de heer Minister inzake publiciteit, de werving ervan, en de samenwerking met commerciële firma's door Bloso?
2. Specifiek m.b.t. de aangekondigde manifestatie.
- 2.1. Wat was de rechtstreekse en/of onrechtstreekse financiële inbreng van de betrokken firma's in de organisatie van het toernooi?
  - 2.2. Welke tegenprestaties werden aan de firma's geleverd door Bloso, buiten de publiciteit verwerkt in de bedoelde aankondiging?
  - 2.3. Werden verbintenissen afgesloten tussen Bloso en deze firma's? Is het mogelijk me deze ter beschikking te stellen?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. In algemene zin.
  - 1.1. Noch de werving van publiciteit, noch de samenwerking tussen commerciële firma's en overheidsbesturen in de bedoelde betekenis, worden door de wetgever op expliciete wijze geregeld.

Om evenwel de algemene regels van behoorlijk bestuur in acht te nemen kan bij werving van publiciteit of andere inbreng door commerciële firma's steeds het principe van mededinging gerespecteerd worden zoals voorzien bij de wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten.
  - 1.2. Er bestaat geen code waaraan de commerciële publiciteit moet voldoen, behoudens het respecteren van de openbare orde en de goede zedelijkheid. Elk bestuur kan er weliswaar een eigen code op na houden.

Zo lijkt het mij o.m. aangewezen geen tabaksfabrikanten aan te trekken.
  - 1.3. Ik heb mij steeds in positieve zin uitgesproken over sponsoring en partnership voor de culturele sector. Het organiseren van sportactiviteiten is in se en fundamenteel een taak van het particulier initiatief. De overheid ic. het Bloso, helpt en steunt het vrij initiatief als de middelen en de fondsen van dit laatste ontoereikend zijn.

Samenwerking tussen diverse overheden en partnership met particuliere organisaties zijn

soms de enige mogelijkheden om in fundamentele behoeften te voorzien.

2. De drie specifieke vragen m.b.t. de aangekondigde manifestatie wil ik globaal beantwoorden.

Het Bloso is slechts mede-organisator van het massa volleybaltornooi te Zonhoven. Deze organisatie is a.h.w. een co-productie waarin verschillende partijen een partnership aangaan. Naast het Bloso werkten mee: de Zonhovense volleybalclubs, de VZW Sport, de gemeentelijke Sportdienst en Sportraad en het gemeentebestuur. De organisator is dus te beschouwen als een feitelijke vereniging.

De sponsors werden aangetrokken door de andere partners. Het Bloso sloot dus geen verbintenissen af en leverde geen tegenprestaties.

De rol van het Bloso is beperkt tot het verlenen van enige logistieke steun en tot het onrechtstreeks subsidiëren van de organisatie. Het Bloso geeft geen geld maar betaalt sommige organisatiekosten op basis van fakturatie rechtstreeks aan de leveranciers.

Vraag nr. 282 (zitting 1985-1986) van 25 september 1986 van de heer P. BREYNE

Ensembles voor oude muziek — Toelagen

In de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1986, zoals goedgekeurd door de Vlaamse Raad op 20 juni 1986, werd een nieuw begrotingsartikel ingeschreven onder Sectie 47, art. 33.28.02 met het doel subsidies te kunnen toekennen aan „Ensembles die oude muziek op historisch verantwoorde wijze brengen”.

Graag wens ik van de geachte Gemeenschapsminister van Cultuur te vernemen:

1. aan welke ensembles en voor welk bedrag tot op heden, op bovenvermeld begrotingsartikel, subsidies werden toegekend;
2. of voor de toekenning van de subsidies op bovenvermeld begrotingsartikel de geachte Gemeenschapsminister door een Commissie van advies wordt gediend, en zo ja, welke de samenstelling is van deze commissie.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mede.

1. Tot op heden werd geen enkel ensemble gesubsidieerd met kredieten ingeschreven onder Sectie 47, art. 33.28.02 van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.
2. Ik word niet geadviseerd door een Commissie bij de toekenning van de subsidies, die worden aangerekend op voormeld begrotingsartikel, maar dat de subsidiëringsvoorwaarden zijn opgesomd in mijn omzendbrief van 8 augustus jl., getiteld „Subsidiëring van de uitvoering van oude muziek op

een historisch verantwoorde wijze". Aan deze omzendbrief werd een ruime verspreiding gegeven en mijn Administratie staat borg voor een correcte uitvoering van de gegeven richtlijnen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

**P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING**

**Vraag nr. 1
van 23 oktober 1986
van de heer N. DE BATSELIER**

Openbare bouwvennootschappen werkzaam in het arrondissement Dendermonde — Activiteiten 1985

Graag vernam ik van de geachte Minister:

1. welke openbare erkende bouwvennootschappen voor huisvesting zijn in het arrondissement in 1985 werkzaam?
2. Hoeveel woningen werden er in 1985 door elk van deze maatschappijen verkocht?
3. Hoeveel woningen werden gerenoveerd (huur- of verkochte woningen)?
4. Hoeveel woningen worden er door elke van deze maatschappijen in 1985 verhuurd?
5. Het aantal personen dat in 1985 in elke van deze maatschappijen tewerkgesteld is?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onmiddellijk bij komende inlichtingen heb laten inwinnen bij de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en bij de Nationale Landmaatschappij.

Zodra ik die ontvangen heb, zal ik hem onverwijld een definitief antwoord verstrekken.

**J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKS-
GEZONDHEID EN LEEFMILIEU**

**Vraag nr. 338
(zitting 1985-1986)
van 26 september 1986
van de heer Y. OTTENBOURGH**

Verontreiniging van de Laan — Maatregelen

In het verleden traden de inspectiediensten van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij reeds op aangaande vervuiling van de Laan.

Behoudens een algemene graad van verontreiniging werd schuimvorming vastgesteld ter hoogte van de molen te Terlanen en verder naar Sint-Agatha-Rode. Deze situatie doet zich nog steeds voor in aanzienlijke mate.

Werden dienaangaande vaststellingen gedaan en welke waren en zijn de vastgestelde aard en bronnen der vervuiling?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 340
(zitting 1985-1986)
van 30 september 1986
van de heer M. DIDDEN**

Bescherming kwaliteit Maaswater — Maatregelen en overleg met Wallonië en Nederland

In verband met de kwaliteit van het Maaswater worden er geregeld klachten geuit door onze bureaus uit Nederland.

Mag ik u vragen of u mij ter zake de meest actuele toestand kunt meedelen, meer bepaald:

1. Welke is de meest recente meting van de kwaliteit van het Maaswater?
2. Is er een verbetering of verslechtering t.o.v. voorgaande metingen?
3. Welke zijn de oorzaken van de vervuiling van de Maas?
Bevinden deze oorzaken zich in België?
4. Welke maatregelen worden door u voorzien om de vervuiling te reduceren en het Maaswater biologisch gezond te maken?
5. Is er wat betreft de gezondmaking van het Maaswater overleg met uw collega uit Wallonië?
6. Werden er besprekingen gevoerd met Nederland?

Wanneer had hierover het laatste gesprek plaats?

Welk is hiervan het resultaat?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 341
(zitting 1985-1986)
van 30 september 1986
van de heer J. GABRIELS

Metallurgie Overpelt — Maatregelen tegen vervuiling natuureservaat Hageven

Op vrijdag 29 augustus 1986 werd andermaal de Dommel bevuild door het bedrijf Metallurgie Overpelt. Daarbij blijkt dit geen alleenstaand feit te zijn maar zou er regelmatig niet alleen in de Dommel geloosd worden maar ook in het Natuureservaat Hageven.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke lozingsvoorwaarden zijn opgelegd aan dit bedrijf?
2. In welke mate en hoe vaak zijn deze lozingsvoorwaarden reeds overtreden?
3. Welke maatregelen heeft dit bedrijf reeds genomen om hierin verandering te brengen?
4. Zijn er momenteel nog steeds lozingen die gebeuren in het Hagevenreservaat? En is het juist dat dit een massale vissterfte tot gevolg heeft gehad? Welke maatregelen werden in dit verband genomen t.a.v. de veroorzaker van dit milieumisdrijf?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 342
(zitting 1985-1986)
van 30 september 1986
van de heer J. GABRIELS

Ontgrondingsgebieden — Nabestemming

Al te vaak is gesteld geweest dat de grindgaten in het Maasland in een aantal gevallen de herbestemming van waterspaarbekken zouden krijgen.

Er zijn evenwel een aantal aanwijzingen o.m. in de richtnota „ De Drinkwatervoorziening in Vlaanderen Vandaag en Morgen” in 1984 maar ook volgens verklaringen van de directie Limburg NMDW dat er tot het jaar 2000 zeker geen gebruik zal gemaakt worden van oppervlaktewateren voor drinkwatervoorziening in Limburg.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. In hoeverre er voor welke gebieden wordt in het Limburgse Maasland het argument gehandhaafd dat de nabestemming waterspaarbekken moet zijn?
2. Blijft de visie gehandhaafd dat de gebieden Armenbos, de Bek en Wateringen na ontgrinding de

bestemming waterspaarbekken krijgen? Op wiens verzoek en op basis van welk overleg is deze optie genomen?

3. Acht de Gemeenschapsminister het niet noodzakelijk om terzake zijn visie mede te delen aan de GOM-Limburg die belast is met de toewijzing van deze gebieden voor ontgrinding maar ook met de nabestemming?
4. Is het juist dat in het kader van deze gebieden een gedeelte nl. van het Armenbos ongeveer 50 ha niet direct valabel zijn voor economisch verantwoorde ontginning, zodat deze niet geëxploiteerd zouden worden? Is het juist dat het geplande waterspaarbekken zodanig verkleind zou worden dat het niet meer rendabel zou zijn?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 344
(zitting 1985-1986)
van 2 oktober 1986
van de heer A. DE BEUL

Slib van waterzuiveringsstation — Beleidslijnen inzake slibafval

De bouw van waterzuiveringsstations en de latere werking ervan zal op korte maar vooral op langere termijn voor nieuwe leefmilieuproblemen zorgen. Het zuiveringsslib gevormd door de vaak schadelijke residuen van het reinigingsproces leidt tot een verleggen van het milieuprobleem. Het zuiveringsslib bevat naast organische restelementen, chemicaliën en zware metalen. Een belangrijk deel van het zuiveringsslib kan mits aangepaste bewerkingen in aanmerking komen voor compost voor land- en tuinbouw. Deze markt is erg beperkt en nadert of heeft de verzadiging bereikt. Dit laatste is trouwens reeds het geval voor compostering uit huisafval. Tevens komt een deel van het slib niet in aanmerking voor compostering. Op lange termijn — na het in gebruik zijn van de meeste zuiveringsstations — wordt dit een surplus waarvoor een oplossing moet gezocht worden. Momenteel kunnen slechts twee oplossingen worden voorgesteld: verbranding of storten. Voor beide opties moet nu reeds een lange-termijnplanning worden opgesteld.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke beleidslijnen worden voor de zuivering, storting of verwerking van slibafval voorgesteld? Gelieve deze beleidslijnen op te splitsen naar de korte en lange termijn.

2. Welke slibhoeveelheden werden in 1984 en 1985 reeds verwerkt? In welke gevallen werd voor storting en in welke gevallen voor verbranding geopteerd?
3. Welke slibhoeveelheden worden voorzien bij het in werking stellen van alle waterzuiveringsstations? Welke prognoses worden voor 1987, 1990 en 1995 voorzien?
4. Welke concreet planning op basis van de al dan niet geformuleerde beleidslijnen wordt voorzien? Welke fasering wordt voor elk van deze concrete planningsopties aangeduid?
5. Indien geopteerd wordt voor storting van slibafval, wat zijn dan de stortingssterreinen? Welke stortingscapaciteit is voorzien? Welk aandeel van deze stortsterreinen wordt ingeruimd voor de storting van slibafval?
6. Welke financiële middelen worden voor de planningsopties gereserveerd? Welke becijfering ligt voor elke planfase voor?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 346
(zitting 1985-1986)
van 3 oktober 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Verbranding van afval op zee — Stand van zaken

De milieu-actiegroep Greenpeace heeft onlangs met een reeks acties de aandacht gevestigd op de praktijken inzake afvalverbranding op zee.

Een rapport van het Europees Parlement betreffende die afvalverbranding op zee komt tot de conclusie dat deze vorm van verbranding zo snel mogelijk gestopt moet worden. Via deze methode zouden immers eveneens stoffen in zee en in de atmosfeer terecht komen.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke Belgische afvalstoffen, en hoeveel van elk, jaarlijks (1984-1985-1986) werden op zee verbrand met vermelding van de bedrijven van wie deze afvalstoffen afkomstig zijn?
2. Op welke wijze en onder welke voorwaarden gebeuren deze verbrandingen?
3. Door welke diensten wordt deze verbranding op zee gecontroleerd?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 347
(zitting 1985-1986)
van 3 oktober 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Illegale lozing van stookolie — Maatregelen

Langs de Belgische kust is er de voorbije dagen weer olie aangespoeld. Het vogelasiel van de kust, centrum Middenkust, vermoedt dat deze olie afkomstig is van een illegale lozing van stookolie door een schip voor de Franse kust.

Ondanks het wettelijk verbod zou het vaak gebeuren dat tankschepen voor de kust hun ruimen spoelen met zeewater.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. of hij op de hoogte is van de hierboven aangehaalde feiten, of reeds een onderzoek werd ingesteld en tot welke resultaten dit heeft geleid;
2. welke wetgeving dergelijke grensoverschrijdende vervuiling regelt en welke sancties worden voorzien ;
3. of, en zo ja door wie, controle wordt uitgeoefend op het illegale lozen van stookolie en/of spoelen van laadruimen door tankers in territoriale en extra-territoriale wateren;
4. hoeveel overtredingen reeds werden vastgesteld en welke de hieraan verbonden sancties waren;
5. zo neen, welke initiatieven de regering ter zake zal nemen op nationaal en op internationaal vlak?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 348
(zitting 1985-1986)
van 3 oktober 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Metingen luchtverontreiniging — Publikatie

In België worden op verscheidene plaatsen metingen uitgevoerd i.v.m. de luchtverontreiniging. Volgens de Bond Beter Leefmilieu (BBL) worden de resultaten daarvan niet vrijgegeven.

Daarom heeft de BBL het initiatief genomen zelf een aantal waarnemingen te verzamelen en deze regelmatig bekend te maken aan de bevolking.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. door welke diensten in Vlaanderen metingen worden gedaan van de luchtverontreiniging, in welke plaatsen, met welke frequentie en welke vormen van luchtverontreiniging worden gemeten;

2. of, en zo ja, op welke manier deze cijfers bekend worden gemaakt aan de bevolking;
3. zo neen, om welke redenen deze resultaten niet worden bekend gemaakt aan de bevolking?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 349
(zitting 1985-1986)
van 3 oktober 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Researchinstituten voor milieutechnologie — Onderzoeksprojecten en subsidiëring

Kan de geachte Minister mij meedelen:

1. welke openbare en/of privé-researchinstituten zich momenteel bezighouden met het onderzoek en het stimuleren van milieuvriendelijke technologie;
2. welke onderzoeksprojecten op dit ogenblik lopen de zijn;
3. voor welke bedragen deze researchinstituten door de overheid worden gesubsidieerd?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 352
(zitting 1985-1986)
van 7 oktober 1986
van de heer E. VANDEBOSCH

Vervuiling van de Laak — Ingebruikname collector

De vervuiling van de Laak is een gekend probleem. Het gebruik van de afvalcollector kan volgens velen dit probleem definitief oplossen.

Mag ik ter zake het volgende van u vernemen:

1. welke zijn de garanties gegeven bij mogelijke ingebruikname van de collector t.a.v. de sanering van de Laak?
2. Waarom wordt deze collector nog steeds niet in gebruik genomen met het oog op een mogelijke sanering van de Laak?
3. Indien afvalstoffen van een bedrijf doorheen deze collector worden vervoerd wie is dan verantwoordelijk voor het transport en de mogelijke gevolgen hiervan?

4. Op welke wijze kadert het gebruik van deze collector in het beleid gevoerd door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij ?
5. Indien de collector in de toekomst in gebruik zal genomen worden, zal de Laak dan geruimd worden?
6. Welke instantie zal hiervoor instaan?
7. Op welke wijze gebeurt de financiering ervan?
8. Wat zal er met het slib gebeuren?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 353
(zitting 1985-1986)
van 9 oktober 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Omvorming grindputten in waterreservoirs — Onderzoek door Tractebel

In de krant van 18.9 vernamen we de plannen die bestaan om enkele grindputten (Boorseme, Kessenich, Kinrooi, Neeroeteren, Stokkem, Maaseik) in te richten als grote waterreservoirs.

De kostprijs van enkele mogelijkheden varieert volgens een onderzoek van Tractebel tussen 5,5 en 14 miljard, BTW-exclusief wel te verstaan. Bedoeling van deze hele onderneming zou zijn, de grindputten in te schakelen in de waterbeheersing van de Maas. Het opgeslagen water uit de grindputten zou men dan kunnen gebruiken om te lage debieten van deze rivier te verhogen.

Anderzijds zou zelfs in de droogste zomers aan alle waterbehoeften van de Nederlanders kunnen worden voldaan, volgens Tractebel.

De voorziene herinrichting van de terreinen in kwestie kan met deze grindputten als waterreservoirs echter wel vergeten worden.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. of hij op de hoogte is van dit alternatief voorgesteld door Tractebel?
2. Welke de belangrijkste conclusies zijn van het onderzoek van Tractebel.
3. Of reeds op de een of andere wijze uitvoering werd gegeven aan de plannen om de grindputten als waterreservoirs in te richten?
4. Welke voordelen de uitvoering van deze plannen inhouden voor het Vlaamse Gewest anderzijds en het Maasland anderzijds?
5. Of een onderzoek werd ingesteld naar de gevolgen van deze plannen voor de ruimtelijke ordening in de regio en tot welke conclusies men is gekomen.

6. Op welke wijze de besluitvorming in dit dossier zal verlopen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 354
(zitting 1985-1986)
van 9 oktober 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Productie van zinkasse — Bestemming en eventuele verwijdering van sintels

De in het verleden geproduceerde zinkasse vormt in Limburg (Rotem, Overpelt, Lommel, . . .) reeds lang een bedreiging voor de bodem en het grondwater.

Deze sintels worden inderdaad gebruikt voor de verharding van wegen en tuinpaadjes, als vulmaterialen bij nivelleringswerken van terreinen, waar dan later huizen gebouwd worden en tuinen worden aangelegd.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. of thans in Vlaanderen nog dergelijke sintels geproduceerd worden. Zo ja, welke hoeveelheid en welke is de bestemming ervan?
2. Of reeds een onderzoek werd ingesteld naar de verwijdering van dergelijke sintels?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 355
(zitting 1985-1986)
van 9 oktober 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Proeflozingen collector — Stand van zaken en alternatieven

Via de pers verneem ik dat de eerste proeflozingen in de collector kunnen starten.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. welke de preciese stand van zaken is?
2. Welke bedrijven een eerste proeflozing zullen doen en wanneer?
3. Of een alternatief gebruik van de collector na de proeflozingen nog tot de mogelijkheid behoort?

Zo ja, welke alternatieven?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 356
(zitting 1985-1986)
van 9 oktober 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Lozingsvoorwaarden collector — Publikatie en naleving

Op mijn parlementaire vraag nummer 263 dd. 4 juni 1985 antwoordde u het volgende: „ De procedure voor het afgeven van de lozingsvergunning is nog niet afgerond, zodat de preciese lozingsvoorwaarden nog niet gekend zijn.”

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. of thans deze lozingsvoorwaarden zijn gekend?
2. Welke lozingsvoorwaarden in de vergunningen van de bedrijven die op de collector zullen aansluiten, vermeld zijn?
3. Of de betrokken bedrijven al of niet in staat zijn deze lozingsvoorwaarden stipt na te leven?

Zo ja, zijn ze bereid hun bedrijven daartoe uit te rusten?

Zo neen, welke maatregelen zullen worden getroffen om de lozingsvoorwaarden, al of niet in collector-verband, te doen naleven?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 358
(zitting 1985-1986)
van 14 oktober 1986
van de heer M. DIDDEN

Industrieel beleid — Gevolgen Sint-Annaplan

In het kader van een vooruitstrevend industrieel beleid is het belangrijk de juiste informatie over de staatsinmenging te kennen.

Derhalve zou ik gaarne een antwoord bekomen op volgende vragen.

1. Welke toelagen werden door uw departement aan de ondernemingen (industriële ondernemingen, KMO's, handelsondernemingen, ondernemingen in de dienstensector) gegeven in 1985?

2. Werden er ingevolge het Sint-Annaplan in 1986 en voor de daaropvolgende jaren beslissingen genomen die deze toelagen reduceren?
3. Welke fiscale of andere vrijstellingen werden door u aan de ondernemingen toegekend in 1985 ?
4. Werden er ingevolge het Sint-Annaplan wijzigingen aangebracht aan de fiscale of andere vrijstellingen die voordien aan de ondernemingen werden toegestaan?
5. Is het mogelijk deze gegevens onder te verdelen per sector en per gewest?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de Voorzitter van de Vlaamse Executieve een gezamenlijk antwoord zal verstrekken op zijn vraag.

Vraag nr. 359
(zitting 1985-1986)
van 15 oktober 1986
van de heer J. SAUWENS

Composteringsinstallatie te Bilzen — Maatregelen tegen reukhinder en eventueel alternatieve oplossing

De composteringsinstallatie van Bilzen verspreidt zeer zware reukhinder. Het probleem is reeds herhaaldelijk zowel aan de Intercommunale Intercompst als aan de diensten van OVAM gemeld.

Mag ik van de Minister vernemen, of er ter zake enig onderzoek is gebeurd? Welk zijn de resultaten van dit onderzoek? Welke maatregelen werden genomen om deze reukoverlast voor een 3.000 gezinnen te verminderen of volledig te doen verdwijnen? Vindt u dat de relatief kleine nuttigheidswaarde van dit composteringsproces in het brede kader van de huisvuilverwerking of -verwijdering in de provincie Limburg opweegt tegen de permanente milieuhinder die deze installatie met 'zich meebrengt voor een middelgrote woonkern, temeer omdat blijkt dat er een effectieve aantasting is van de volksgezondheid?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 360
(zitting 1985-1986)
van 15 oktober 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Vervuiling waterwinningsgebied PIDPA — Maatregelen

Persberichten meldden dat een gedeelte van de putten van de Antwerpse waterwinningsmaatschappij PIDPA in Westerlo in hoge mate verontreinigd is.

De toegelaten Europese norm, in ons land vastgelegd in KB van 17 april 1984 werd duidelijk overschreden zodat de winning van water uit die putten onmiddellijk moest stopgezet worden.

De vervuiling wordt veroorzaakt door het water van de Nete, dat op die plaats in de bodem sijpelt. Deze rivier wordt echter voor een flink stuk vervuild door de industrie o.a. Tessenderlo Chemie.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. of deze berichtgeving kan bevestigd worden;
2. of een onderzoek werd of wordt ingesteld naar de graad en de oorzaken van deze vervuiling en welke zijn daarvan de voornaamste conclusies;
3. welke problemen, op korte en op lange termijn, deze vervuiling veroorzaakt en welke extra-kost dit met zich brengt inzake drinkwaterzuivering;
4. wat met het principe „ de vervuiler betaalt”;
5. welke maatregelen werden of worden genomen om de Nete en de Laak spoedig te saneren?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

J. PEDE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 96
(zitting 1985-1986)
van 13 mei 1986
van de heer F. PIOT

Planschade — Aantal dagvaardingen, bedragen en criteria

Het is een algemeen bekend feit dat de Vlaamse Gemeenschap (en het Vlaamse Gewest) ettelijke malen door eigenaars van bouwgronden werden gedagvaard voor de burgerlijke rechtbanken, op grond van de wetgeving inzake stedenbouw, doch ook op grond van art. 1382 van het Burgerlijk Wetboek.

Kan de Gemeenschapsminister meedelen hoeveel rechtsgedingen wegens planschade werden ingeleid, en dit per gerechtelijk arrondissement?

Werden er reeds vonnissen geveld in eerste aanleg? Welk is desgevallend het bedrag van de door de rechtbanken toegekende vergoedingen?

Welke criteria worden gevolgd bij de eventuele beslissing om al dan niet beroep aan te tekenen bij hogere gerechtelijke instanties?

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn schriftelijke vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ik bijkomende informatie heb gevraagd bij de Administratie voor Ruimtelijke Ordening.

Van zodra me de desbetreffende gegevens worden toegezonden, zal inhoudelijk op de gestelde vraag kunnen geantwoord worden.

Vraag nr. 200
(zitting 1985-1986)
van 30 september 1986
van de heer J. GABRIELS

Vlaamse Gemeenschap en Vlaams Gewest — Uitoefening van rechtspersoonlijkheid

Regelmatig verschijnen in de krant plots berichten over arresten van de Raad van State die uitgesproken werden waarbij de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest optreedt als eiser of verweerder. De meest recente arresten hebben betrekking op het gewestplan, anderen hebben betrekking op het vernietigen van bij voorbeeld beschermingsbesluiten.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. In hoeverre is uw ministerie betrokken bij materies die aangekaart werden bij de Raad van State en die betrekking hebben op bevoegdheden die tot uw domein behoren?
2. In welke zaken treedt u als verweerder op en in welke zaken als eiser?
3. Welke arresten heeft de Raad van State reeds uitgesproken waarbij de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest optrad als verweerder of als eiser?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Voorlopig antwoord

1. Hierbij wil ik er het geachte lid op wijzen dat er slechts één Ministerie bestaat dat ter beschikking staat van alle Gemeenschapsministers.

Waar en in zover zijn vraag stoelt op de verkeerde vooropstelling dat elke Minister van de Vlaamse Gemeenschap beschikt over een eigen departement, is ze niet vatbaar voor beantwoording van mijnentwege.

- 2 en 3. De beantwoording van deze vragen vergt enig onderzoekswerk.

Ik kan het geachte lid evenwel verzekeren dat zodra alle nodige inlichtingen in mijn bezit zijn, ik ze hem, rechtstreeks, zal ter kennis brengen.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 274
(zitting 1985-1986)
van 18 september 1986
van de heer A. DE BEUL

Gemeentelijke jeugdinfrastructuur — Procedure voor betoelaging

Graag vernam ik van de heer Gemeenschapsminister :

1. wat de juiste procedure is voor de betoelaging van jeugdinfrastructuur die door gemeentebesturen wordt gebouwd;
2. welke diensten van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap hierin bevoegdheid hebben en welke bevoegdheid precies aan de onderscheiden besturen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap toebehoort in betrokken materie ;
3. hoeveel aanvraagdossiers er op dit ogenblik in behandeling zijn en de stand van zaken van deze dossiers.

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid, kan ik hem mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij mijn administratie.

Zodra deze mij alle gegevens zal hebben verstrekt, zal ik het geachte lid een antwoord geven op de door hem gestelde vraag.

Vraag nr. 278
(zitting 1985-1986)
van 23 september 1986
van de heer J. VANELEWIJCK

Cultureel verdrag België-Nederland — Viering 40-jarig bestaan

Het Cultureel Verdrag België-Nederland bestaat dit jaar precies 40 jaar.

Het zou passend zijn indien dit gebeuren werd aangegrepen om zowel de inhoud en de werking van het cultureel verdrag als het cultureel leven in beide landen te demonstreren.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister welke activiteiten worden georganiseerd zowel in Vlaanderen als in Nederland om de Vlaamse en Nederlandse cultuur en het cultureel verdrag in de schijnwerper te plaatsen en welke hiervan de budgettaire weerslag is.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen.

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid, kan ik hem mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij mijn administratie.

Zodra deze mij alle gegevens zal hebben verstrekt, zal ik het geachte lid een antwoord geven op de door hem gestelde vraag.

Vraag nr. 279
(zitting 1985-1986)
van 23 september 1986
van de heer J. VAN ELEWIJCK

Cultureel verdrag België-Nederland — Samenstelling Subcommissie Volksontwikkeling, Amateuristische Kunstbeoefening en Jeugd

Ter uitvoering van het Cultureel Verdrag tussen België en Nederland is een Gemengde Commissie ingesteld. Binnen dit kader is voor de sectoren Volksontwikkeling, Amateuristische Kunstbeoefening en Jeugd een subcommissie actief die het cultureel verkeer tussen beide landen behartigt en activeert.

Onlangs werd de samenstelling gewijzigd.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke personen zetelen in de Gemengde Commissie en in de Subcommissie Volksontwikkeling, Amateuristische Kunstbeoefening en Jeugd?
2. Wie is voor de benoeming van deze leden bevoegd? Door wie werden de betrokken leden voorgedragen?
3. Welke argumenten lagen aan de basis van de doorgevoerde wijziging?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen.

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid, kan ik hem mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij mijn administratie.

Zodra deze mij alle gegevens zal hebben verstrekt, zal ik het geachte lid een antwoord geven op de door hem gestelde vraag.

Vraag nr. 280
(zitting 1985-1986)
van 24 september 1986
van de heer J. VALKENIERS

BRT- berichtgeving — Objectiviteit

In een interview met De Standaard van 19.7 jl. zegt administrateur-generaal Vandebussche van de BRT dat de berichtgeving bij de BRT niet objectief is en gemanipuleerd wordt door Amada en Vaka.

Is deze aantijging juist? Gaat de Raad van Beheer akkoord met deze opvatting?

Moet het Cultuurpact ook niet worden nageleefd bij de personeelsformatie van de BRT? Zo dit niet het geval is, hoe denkt u hieraan te verhelpen?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid over de objectiviteit van de BRT-berichtgeving, meer bepaald de vraag of de Raad van Beheer akkoord gaat met de beweringen van de heer Vandebussche, ere-administrateur-generaal, heb ik de nodige vragen gericht aan de BRT. Van zodra ik het standpunt van de Raad van Beheer ken zal ik de vraag globaal beantwoorden.

Vraag nr. 281
(zitting 1985-1986)
van 24 september 1986
van de heer J. CAUDRON

Voorlichtingsbrochures in 1985 en 1986 — Titels, onderwerpen, oplage, kostprijs en verspreiding

Graag verneem ik van de Minister of er in 1985 en 1986 door zijn kabinet voorlichtingsbrochures werden uitgegeven.

Zo ja, kan de Minister mij de titels en onderwerpen van deze publikaties, de oplage, de kostprijs en de wijze van verspreiding laten kennen?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid, kan ik hem mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij mijn administratie.

Zodra deze mij alle gegevens zal hebben verstrekt, zal ik het geachte lid een antwoord geven op de door hem gestelde vraag.

Vraag nr. 283
(zitting 1985-1986)
van 25 september 1986
van de heer P. BREYNE

Hedendaagse muziek — Betoelaging

In de begroting 1986, goedgekeurd door de Vlaamse Raad op 20 juni 1986, werden in de sector Muziek een aantal begrotingsposten nog slecht pro memorie opgenomen. De kredieten voorheen op deze begrotingsposten ingeschreven, werden samengevoegd en ingeschreven op een nieuw begrotingsartikel Sectie 47, art. 33.08.02 en dit „ter bevordering van de hedendaagse Vlaamse Muziek“.

Naar wij vernamen heeft de Vlaamse Executieve op 9 juli 1986 een Stuurgroep van de Vlaamse Gemeenschap ter bevordering van de hedendaagse muziek opgericht om de bevoegde Gemeenschapsminister te adviseren over de organisatie en uitvoering van hedendaagse muzikale initiatieven in Vlaanderen en in het buitenland.

Het voormelde Executievebesluit stelt dat enkel muzikale initiatieven waarvan de composities dateren uit de laatste 20 jaar in aanmerking komen.

Graag wens ik te vernemen aan welke initiatieven en voor welke bedragen tot op heden op voornoemd begrotingsartikel n.l. Sectie 47, art. 33.08.02, subsidies werden toegekend.

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid, kan ik hem mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij mijn administratie.

Zodra deze mij alle gegevens zal hebben verstrekt, zal ik het geachte lid een antwoord geven op de door hem gestelde vraag.

Vraag nr. 286
(zitting 1985-1986)
van 30 september 1986
van de heer J. GABRIELS

Vlaamse Gemeenschap en Vlaams Gewest — Uitoefening van rechtspersoonlijkheid

Regelmatig verschijnen in de krant plots berichten over arresten van de Raad van State die uitgesproken werden waarbij de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest optreedt als eiser of verweerder. De meest recente arresten hebben betrekking op het gewestplan, anderen hebben betrekking op het vernietigen van bij voorbeeld beschermingsbesluiten.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. In hoeverre is uw ministerie betrokken bij materies die aangekaart werden bij de Raad van State en die betrekking hebben op bevoegdheden die tot uw domein behoren?
2. In welke zaken treedt u als verweerder op en in welke zaken als eiser?
3. Welke arresten heeft de Raad van State reeds uitgesproken waarbij de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest optrad als verweerder of als eiser?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid, kan ik hem mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij mijn administratie.

Zodra deze mij alle gegevens zal hebben verstrekt, zal ik het geachte lid een antwoord geven op de door hem gestelde vraag.

Vraag nr. 291
(zitting 1985-1986)
van 7 oktober 1986
van de heer P. PEETERS

Franstalige beroepsopleidingsleercontracten in Vlaanderen — Taalwetgeving

Op 19 maart 1985 stelde ik aan de Gemeenschapsminister van Cultuur een vraag (nr. 158) over leercon-

tracten van de beroepsopleiding middenstand die in Vlaanderen, al dan niet in faciliteitengemeenten, op aansporing van het Franstalig Instituut voor Middenstandsopleiding in het Frans worden opgesteld en die door de Franse Gemeenschapsminister worden erkend.

De geachte Minister antwoordde op mijn vraag dat de betrokken partijen zich bij deze (onwettelijke) handelwijze beriepen op het betwiste besluit van de Franse Executieve dd. 22 december 1983, waartegen beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State werd ingesteld. Het verder optreden in deze zaak zou dan ook mede bepaald worden door de beslissing van de Raad van State.

Inmiddels zijn anderhalf jaar verlopen.

Kan de geachte Minister mededelen:

1. hoe het arrest van de Raad van State in deze zaak luidt?
2. Hoe tegen deze onwettelijke leerovereenkomsten en de erkenning door de Franse Gemeenschapsminister wordt opgetreden?
3. Of hij de Minister van Sociale Zaken zal verzoeken deze onwettelijke en nietige overeenkomsten niet meer te doen aanvaarden door de RSZ-inspectie wat totnogtoe door deze Minister werd geweigerd aangezien „de controle over de taalwetgeving niet tot zijn bevoegdheid behoort”

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid, kan ik hem mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij mijn administratie.

Zodra deze mij alle gegevens zal hebben verstrekt, zal ik het geachte lid een antwoord geven op de door hem gestelde vraag.

Vraag nr. 292
(zitting 1985-1986)
van 7 oktober 1986
van de heer J.R. VANDEKERCKHOVE

Gemeentelijke en private archieven in Limburg — Bewaring en bescherming

Enkele jaren geleden werd door een projectgroep van de provinciale cultuurdienst in Limburg een grondige studie gemaakt van de toestand waarin de gemeentelijke en de private archieven zich bevonden. Deze studie stelde o.m. vast dat er van enig verantwoord beleid vaak geen sprake was en dat tal van gemeenten voor hun eigen archiefbestanden de archiefwet zelfs op ongehoorde wijze verwaarloosden of overtraden. Er werden ernstige vormen van verwaarlozing vastgesteld, evenals de wederrechtelijke vernietiging van openbaar archief.

Voor wat de privé-archieven betrof concludeerde de studiegroep dat er ter zake bijna géén initiatieven bestonden om op een georganiseerde wijze te prospecteren naar belangrijke archieven en dat de opvang en het veiligstellen van bedrijfsarchieven en

privé-archieven van sociaal-economische aard grotendeels aan het toeval overgelaten werd.

Volgens de studie zou één van de hoofdoorzaken liggen bij een gebrekkig toezicht op de gemeentelijke archieven, een gebrek aan opleiding en begeleiding van de gemeentelijke verantwoordelijken, het ontbreken van stimulansen van overheidswege en ten laatste de onderbemande structuur van de rijksarchieven.

Het is inmiddels een publiek geheim dat de toestand in de andere Vlaamse provincies zeker niet beter is. Enkele enquêtes, o.m. in Oost-Vlaanderen, bewijzen zulks.

Dagelijks gaan aldus belangrijke historische documenten verloren, die ons informeren over het verleden van het Vlaamse volk.

De toestand is bijzonder ernstig.

Graag vernam ik van de Minister:

1. welke plaats wordt thans voor archiefbehoud ingeruimd binnen het cultuurbeleid in Vlaanderen?
2. Kan de Minister initiatieven nemen op het vlak van het veiligstellen van bedrijfsarchieven en an-

dere privaatrechtelijke archieven van sociaal-economische aard, en zo ja, aan welke initiatieven denkt hij ?

3. Kan de Minister stappen ondernemen om vanuit een Vlaamse hoek een strenger toezicht te verzekeren op de naleving van de bepalingen van de archiefwet door plaatselijke overheden, openbare diensten, parastatalen, enz.. . ?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid, kan ik hem mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij mijn- administratie.

Zodra deze mij alle gegevens zal hebben verstrekt, zal ik het geachte lid een antwoord geven op de door hem gestelde vraag.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.